Any 57.—Núm. 18.810.—Preu: 15 cèntims

Dissabte, 16 de febrer de 1935

ABONAMENTS

Països conveni postal, id. ... ... 15'— »
Altres països, id. ... ... 30'— »
Barcelona, mes ... ... 2'50 Ptes.
Catalunya i territorio de la República, trimestre ... ... 10'— »
América llatina i Portugal, trimestre ... 12'— »

DIARI D'AVISOS I NOTICIES

ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

BARCELONA

REDACCIO I ADMINISTRACIO, CORTS CATALANES, 589, 1.er — TELEFON 11436
TALLERS D'IMPRENTA: CARRER DE BARBARA, 11 i 13. — TELEFON 19603

EL TEMPS El cel apareix en general cobert, feta excepció de les riberes del Segre, pla de Lleida i conca de Barbera, on està serè. Dominen els vents de component nord, que únicament són forts per la Vall de Núria i conca de Barbera, moderats per l'Empordà i fluixos o en calma per les restants comarques. L'augment de la temperatura es notable. Ha nevat lleugerament per Andorra. El gruix de la neu és de 2 metres 10 centímetres al port de la Bonaigua, 2 metres a Envalira, 34 centímetres a Ransoll i 25 centímetres a Angulaster.

CRONICA

Confessions de la Ceda

"El Debate" d'abans-d'ahir publicava un article de fons que produí sensació; els nostres lectors el trobaran reproduït en la secció de Revista de Premsa i podran judicar-ne la importància, donades les circumstàncies presents. Estèm segurs que si qualsevol diari barceloni hagués intentat publicar aquell text hauria hagut de resignar-se a la collaboració del censor, no perquè hi hagi cap paraula ni concepte massa atrevit, sinó per la situació que denuncia.

Tothom sap que "El Debate" és l'òrgan autoritzat de la Ceda, de la qual rep les inspiracions directes. Donos, bé: n'h ha prou amb llegir-lo una vegada per a veure el punt de cohesió en què es troba la majoria. L'articulista no estalvia ningú del seu mal humor, excepte els radicals del Govern; per a ell, tots els altres grups parlamentaris, governamentals o no, li van en contra. El silenci que atorga als lerrouxistes és una nota ben curiosa en aquests moments. Per les informacions tolerades, semblava que les dificultats havien de venir per aquella banda. I, no obstant, el disgust de l'articulista es descarrega contra el grup de les M — Martínez de Velasco, Maura i Martínez Barrio —, com si d'aquesta suposada conjunció li hagués de venir tots els mals.

No ens és permès de fer cap comentari; ens limitem, donos, a recalcar un dels passatges més significatius de l'article. Diu: "Cunden de esta forma los proyectos de un absurdo Gobierno triparcial, como si el país estuviera de humor para soportar esas intrigullas." El que evidentment no està d'humor és l'articulista, que no vol recordar-se que tenim un Govern que per la composició és alguna cosa més que triparcial, perquè és integrat per cinc grups. ¿Què se li'n pot donar al país que fossin tres només els grups governamentals? Parla també d'uns intellectuals i on parla amb el mateix mal humor. En un mot: "El Debate" dijous se les havia amb els agraris, amb En Maura, amb En Martínez Barrio, amb la Lliga, amb uns intellectuals i, per taula, amb els monàrquics; només se salvaven els radicals.

L'òrgan de la Ceda es planyia d'ésser el blanc dels trets de totes aquestes forces. ¿Es que amb els radicals la compenetració és absoluta? Pel text de referència, hem de respondre afirmativament, i aquesta és la realitat positiva. La Ceda avala el partit del senyor Lerroux, i el partit del senyor Lerroux faollita tot el seu prestigi i la seva honorabilitat al partit del senyor Gil Robles. Després del vehement article de "El Debate", no pot haver-hi dubte: la coalició radical-cedista és més íntima que mai, i entre tots dos partits tenen prou força per a governar i sanejar la política espanyola tot imposant aquella saludable acceleració que anunciava el cabdill de la Ceda.

LES EMISSIONS DE "LA PUBLICITAT"

La mitja hora de comunicació radiofònica

Dilluns, a les vuit del vespre, els redactors de LA PUBLICITAT senyors J. V. Foix i Antoni Vilà (Critilas) parlaran als nostres lectors i simpatitzants, pel micròfon instal·lat a la Redacció, a través de l'emissora E A J 1, Ràdio Barcelona.

Antoni Vilà (Critilas) farà la crítica del combat Gironès-Miller.

"Els problemes actuals de la Universitat Catalana"

Conferència del Sr. J. Puig i Cadafalch a l'Ateneu Barcelonès

Dijous, a dos quarts de vuit del vespre, el senyor J. Puig i Cadafalch parlà a l'Ateneu Barcelonès sobre els problemes actuals de la Universitat catalana. El presentà el president de l'Ateneu, doctor Fontseré, el qual explicà com l'Associació d'Estudiants de Dret havia demanat a l'Ateneu per organitzar una sèrie de conferències sobre la Universitat. La Universitat de Barcelona — afegí — és un cos malalt que pateix la malaltia de totes les universitats espanyoles. Les Associacions d'escolars es comencen de preocupar del problema i demanen passar a formar part del cos de la Universitat perquè n'han estat expulsades com a estrangers indesitjables. Aquestes conferències — acabà — contribuiran a formar un nou estat d'opinió que serà el preludi d'una completa resurrecció.

El senyor Puig i Cadafalch començà preguntant-se qué és una Universitat. La resposta — diu — és difícil, perquè és difícil de comprendre la varietat del que forma la Universitat. Ell n'ha vistes moltes a l'estranger i ha conviscut en les de París i Harvard, i respongué la pregunta explicant el que són aquestes dues Universitats.

La de Harvard — seguex — ocupa unes 202 hectàrees, i es comprendrà el que això representa sabent que una hectàrea és una illa del nostre Eixample, i que l'Hospital Clínic només n'ocupa quatre, i les seves despeses pugen 272.000.000, tant o més que el pressupost d'Instrucció pública de l'Estat espanyol. L'organització segueix la tradició del Renaixement, i tots els noms recorden la Universitat antiga. A Harvard, però, s'hi estudien totes les coses amb la sola limitació que és una Universitat només per a homes. La biblioteca conté 2.500.000 volums, nombre que fa poc temps superava el de totes les biblioteques de l'Estat espanyol. Hi ha museus, jardins botànics, un observatori astronòmic per a l'hemisferi boreal i un altre a Arequipa (Perú) per a l'austral, una institució per a l'estudiant pobre, etc., etc. N'hi ha prou, com a mostra, amb dir que hi ha tot un edifici destinat a l'estudi dels bolets. El caràcter de Harvard és la llibertat. Quan hi entrà li donaren dues claus: una d'un despatx que li destinaven, i una altra dels magatzems de llibres. La vida és pública i de discussió; es formen grups, s'hi editen publicacions, i per a això té la seva impremta. Només cal examinar el que ha publicat la Universitat de Harvard sobre l'art català per a fer-se'n idea.

(Segueix a la pàg. 3, col. 1.)

ELS NOSTRES LECTORS HAN DE TENIR PRESENT QUE HI HA ESTABLERTA LA CENSURA

La vista de la causa contra el President i els Consellers del Govern de la Generalitat, tindrà lloc a primers d'abril

Ahir, amb la declaració prestada pel president del Partit Nacionalista Basc, va quedar enllestit el sumari que contra els Consellers del Govern de la Generalitat ha instruït el senyor Gil i Gil, vocal Ponent del Tribunal de Garanties, amb motiu dels fets del 6 d'octubre.

El resum o extracte d'aquest sumari, diligenciat d'acord amb la llei del Tribunal de Garanties de 1933, a grans trets és el següent:

A penes iniciat pel jutge militar instructor, el President i els Consellers van promoure la qüestió de competència, en demanda que l'afer passés a la jurisdicció del Tribunal de Garanties.

Interposat el recurs corresponent, el Tribunal de Garanties, després de breu vacillació (hi havia vocals partidaris que el Tribunal declarés la seva incompetència, car entenien que el suposat delicte comès pels Consellers no era purament funcional, o sigui produït per causa del seu càrrec, mentre que altres vocals sustentaven la tesi que el Tribunal era competent per raó de la jerarquia dels inculpats), i prèvia la vista oportuna el Tribunal va acordar la seva competència per entendre en aquesta causa.

D'acord amb l'article 80 de la llei del Tribunal de Garanties, que estableix que l'acusació correspon, entre altres, al Govern de la República per mitjà del seu President, el senyor Lerroux va signar al seu dia l'oportú escrit.

El senyor Gil i Gil, al qual el Tribunal de Garanties va acordar nomenar Ponent instructor, fou l'encarregat de prosseguir les diligències començades pel jutge militar.

Tal com dèiem en començar, ahir la instrucció d'aquest sumari va quedar closa. Seguidament el vocal instructor passarà per tres dies el sumari a la part acusadora, la qual proposarà o no la pràctica de noves diligències.

Rebutjades o en el seu cas complimentades les diligències proposades, el Ponent passarà el sumari al Tribunal de Garanties, el qual declararà si el considera conclús o no, acordant en aquest cas la pràctica de les diligències que estimi pertinents.

Segons les nostres informacions, el Tribunal de Garanties, en les sessions de dimarts o dijous, declararà conclús el sumari. Seguidament s'obrirà el judici oral.

(Segueix a la pàg. 3, col. 3.)

La rehabilitació de la Roma antiga



Els treballs per a l'allament de l'Augusteo de Roma, que es veu a l'esquerra de la fotografia

LES CORTS DE LA REPUBLICA

Han seguit els debats sobre la llei municipal—en els quals han intervingut extensament el Sr. Cambó—i la d'arrendaments de finques rústiques

Una proposició establint la incompatibilitat de pertànyer alhora a l'exèrcit i a cap secta secreta ha estat votada per 26 radicals contra 82 diputats d'altres grups parlamentaris

Madrid, 15. — A les 4'20 s'obre la sessió, sota la presidència del senyor Alba. Al banc blau, el ministre de Governació. Hi ha cinc diputats als escons, i les tribunes estan desertes. Es llegeix i s'aprova l'acta de la sessió anterior.

S'ENTRA A L'ORDRE DEL DIA

Sense discussió s'aprova una pensió a la senyora Maria Jesús Rodríguez, mare del capità Galán, i a la senyora Carolina Carabias, vídua de García Hernández.

També s'aprova sense discussió una altra pensió a les germanes, vídues i solteres, del comandant Maximí Albarran i tinent Josep Olmo Obregón, morts en la revolució d'octubre.

També s'aprova un projecte d'Estat notificant el conveni de propietat literària entre Espanya i Nicaragua.

ES REPREN EL DEBAT SOBRE LA LLEI MUNICIPAL

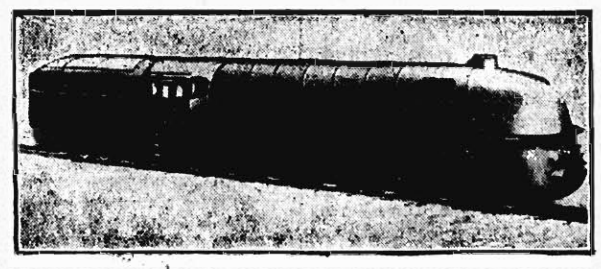
El senyor CAMBO intervé. Diu que els regionalistes no pensaven intervenir, però els hi obliga una esmena del senyor Alonso Armilla en la qual es demana que els diputats regionals no intervinguin en la discussió dels assumptes de la seva regió al Parlament central.

El fet que Catalunya tingui autonomia — afegeix — m'obliga a intervenir. Es queixa que el Poder central hagi entrat a sac en la vida municipal catalana, incomplint la llei de 12 de novembre, l'Estatut i la mateixa Constitució.

Després es refereix al discurs del senyor Calvo Sotelo, el qual reflecteix la seva intensa labor acoblant lleis antigues i noves en el seu Estatut municipal.

L'orador afegeix que coincideix en l'esperit predominant del discurs del senyor Calvo Sotelo. El meu esperit — ha afegit — no es commovia en sentir-li que la democràcia catalana estava incapacitada per a resoldre el problema municipal. Cal agafar suport en la tradició municipalista espanyola i no desviar-se per suggestions alienes. D'aquestes suggestions estranyes cal prescindir-ne, perquè els fets demostraren que els països menys capacitats per a resoldre els problemes contemporanis eren els que fugiren dels règim democràtics. No li manca raó en afirmar que molts problemes municipals es resolen amb el seu Estatut. Seria una llàstima que no prosperés l'intent de fer una llei municipal, i seria una torpitud, perquè la vida municipal travessa una situació caòtica.

(Segueix a la pàg. 5, col. 6.)



Aspecte de la nova locomotora aerodinàmica que es posarà en servei entre Berlín i Hamburg i de la qual s'espera obtenir una velocitat de 180 km. p. h.

El sumari del jutge Sr. Alarcon a les Corts

Madrid, 15. — El senyor Alba ha signat, a primera hora de la tarda, una comunicació dirigida al ministre de Justícia demanant que es trameti a la Cambra el sumari íntegre instruït pel jutge senyor Alarcón per la troballa d'armes.

Hom suposa que el sumari es podrà trobar a les Corts demà o dilluns.

LA CAUSA CONTRA L'ALCALDE I ELS CONSELLERS DE L'AJUNTAMENT DE BARCELONA

Ja ha estat rebut el testimoni de tant de culpa a l'Audiència

El testimoni del tant de culpa de la causa que l'autoritat militar instruïa contra els consellers de l'Ajuntament i altres, ha estat tramès a l'Audiència, en la part que afecta a l'alcalde i els consellers. Com es recordarà, arran de la sentència dictada pel Tribunal Suprem, ha d'ésser l'Audiència la que ha d'entendre-hi.

El testimoni del tant de culpa servirà per a instruir el sumari en el qual han d'entendre-hi els magistrats de la Secció Tercera. Ha estat rebut per la relatoria del senyor Rey Thole, a la qual ha correspost per torn, i passarà immediatament a l'estudi del fiscal i del tribunal.



—...Manol...! Qui pogués ésser d'En Pich...!
—Ja ho ets, home! Ja ho etat...
—Tots ho som... Per això estem tan contents!

LLEGIU:

LES LLETRES I LES ARTS, a la pàg. 4.
INFORMACIO DE MADRID, a la pàg. 5.
LOS COMARQUES CATALANES a la pàg. 6
INFORMACIO D'ESTRANGER, a la pàg. 7.
EL TEATRE I EL CINEMA, a la pàg. 8.
UNA ESTONA AMB ELS INFANTS, a la pàg. 10.
ESPORTS, a la pàg. 11.

Hom creu que els socialistes es reintegraran al Parlament

Madrid, 15. — El dilluns serà un dia d'indubtable interès polític per dues reunions que se celebraran. Una d'elles el Consell al Palau, i l'altra la reunió que celebrarà la minoria socialista, que no es reuneix des de novembre, i que tractarà de la tornada al Parlament. La impressió dominant és que es reintegraran.

Aquesta tarde un diputat socialista afirmava que l'únic obstacle era el de les dietes, i que un cop resolt això no hi haurà dificultat.



COMENTARI

I les escoles...

El meu darrer comentari sobre el singular comportament de tants antics concurrents als cursos de català els quals, tot d'una, han cregut innecessària la coneixença de la nostra llengua, ha coincidit amb l'obertura de nombrosos concursos de català. Els inscrits de nou, nombrosíssims, són gent molt jove: pertanyen a la darrera lleva, i no descobreixen, encara, aspiracions burocràtiques. Vol dir això que no tenen res a veure amb aquest eixam innoble d'arribistes que durant els dos primers anys de l'autonomia, com les llagostes bíbliques, han tapat el sol tot estenent una ombra i una fosca sinistres damunt el territori català.

Tants de catalanistoides, de socialistoides i de comunistoides, és a dir, de "catalanistes", de "socialistes" i de "comunistes" provisionals o previsors (o proveïdors) que no tenien res a veure amb els titulars legítims d'aquestes denominacions són substituïts, a les classes de català, per una minyonesa noble i desinteressada que, com la d'algunes de les generacions d'abans de la Dictadura, reconeix en el Catalanisme una ètica i accepta, de la seva adhesió a la causa de la llibertat i de la grandesa de la Pàtria, dolors i sacrificis.

Em diuen que aquest minyonam procedeix gairebé tot d'escoles catalanes particulars i dels grups escolars i escoles lliures amb professorat lleial. L'escola, doncs, reivindica la seva eficiència. Tinc la convicció que tots vosaltres, estimats lectors de LA PUBLICITAT, convindreu amb mi que el problema de l'escola si adés no estava resolt del tot, ara es planteja durament i greu.

Puix que és dura i greu la realitat escolar a Catalunya: no solament no hi ha escoles catalanes per a tots els nois catalans, sinó que la majoria de pares catalans no senten en llur consciència el remordiment patriòtic que han sentit darrerament els més modestos dels obrers del Saar, els quals, tot i llur franc internacionalisme ideològic, a l'hora de triar escola per a llurs infants els inscriuen a les escoles alemanyes. Sense tenir en compte la creu gammada, "perquè els ensenyaven en Alemany i a estimar Alemanya", segons declarà un obrer socialista.

A Catalunya hi ha milers i milers de pares que en arribar llurs fills a l'edat escolar no senten aquella emoció adient amb la transcendència de l'acte de decidir l'escola on anirà l'infant. Milers i milers de pares que lliuren llurs fills a la primera escola de la cantonada sense conèixer el trasbals profund de qui, per tal com estima la Pàtria, vacil·la abans de matricular-los a una escola on no solament no els ensenyen ni la llengua ni la història autòctones, ans els distreuen del compliment dels deures del ciutadà fidel al seu país. Hi ha pares que es diuen i es creuen catalanistes que no tenen ni remotament la idea que el primer deure del pare català és matricular l'infant a una escola catalana. Hi ha ciutadans que no manquen a cap aplec patriòtic: per Sant Jordi els trobeu al vestíbul del Palau de la Generalitat; per l'Onze de Setembre, al peu del monument a En Casanova. Canten "Els segadors" a hora i a deshora, i obluren totes les butxaques del gec amb diaris catalans i fulls subversius. Però quan arriba l'hora de fer anar el noi a estudi o la noia a la costura obliden la idea i els excessos amb què massa sovint l'exhibeixen i claudiquen davant el compliment d'un deure elemental i indefugible: matricular-lo a una institució catalana d'ensenyament.

Es tan important la resolució del problema escolar a Catalunya que no dubto a afirmar que és la primera de les nostres reivindicacions. Si els patriotes catalans arribessin a establir aquella solidaritat política que és al cor de tots i a la voluntat de molts el problema escolar hauria d'ésser el tema preferit dels propagadors de les idees de redempció nacional.

Durant algun temps tots els catalans haurien d'ésser mobilitzats per a l'atenció d'aquesta reivindicació immediata: escoles catalanes per als infants catalans.

F.

EL COMBAT GIRONES-MILLER

Preliminar d'un esdeveniment

El dia primer de desembre d'aquest any, el nostre Gironès — nostre, tant per als aficionats a la boxa com per al públic profà, que acut a presenciar els seus combats, atret per l'anomenada i per la popularitat del boxador graciene—, va estar a punt d'arrabassar de fet, ja que no de dret, el títol de campió del món del puny esquerra de Miller.



GIRONÈS

Li va venir d'un pèl, d'un no-res, que va constituir, però, una autèntica desgràcia per a ell, i una sort inesperada — no cal dir-ho — per al campió.

Si Miller no sentís com sent afició a fer la ballarina dalt del ring, el cop dissortat que va resultar baix, potser l'hauria plegat. Ja havia oblidat el somriure al seu angle i no s'hi veia de content per a evitar les sèries de cops que Gironès li administrava a l'estómac.

La gentada que aquell dia acudí a presenciar el combat va sofrir un desencís enorme. El vencedor es va convertir en vençut. El resultat imprevist d'aquell combat imposava una revenja. Ja la tenim ací. Demà a la tarda sabrem a què atenir-nos.

De moment, cal registrar un fet. A mesura que han anat passant els dies i s'ha anat acostant la data del combat, l'interès dels aficionats i àdhuc del públic per presenciar-lo ha crescut moltíssim.

Aquest interès, ultra en la vàlua del nostre campió i la de Miller, recolza en el fet que Gironès va estar a punt de batre a Miller; en què, de més a més, ha batut per abandonament Holtzer, el contrincant que dissabte passat va guanyar per punts el campió del món, en el combat celebrat a París.

Per altra banda els entrenaments dels dos boxadors, han fet entreveure que es troben en una forma magnífica. Hom, naturalment, espera presenciar un combat espléndid.

I tot plegat, afegint-hi el detall que aquesta vegada es posa en joc el títol cobejat de campió del món, fa que el combat de demà constitueixi un esdeveniment transcendental en el qual ultra el seu significat i importància estrictament esportius, hi ha barrejat, pel que es refereix a nosaltres catalans, un puntet d'amor propi.

En efecte: Gironès és també quelcom de nostre, per quan es tracta d'un boxador format exclusivament a casa, la història del qual va lligada estretament amb el floreixement de la nostra boxa, a la qual Gironès ha donat categoria internacional.

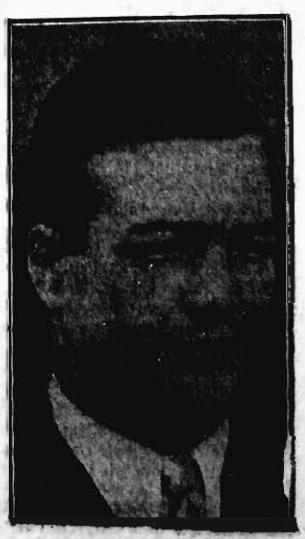
Què passarà demà? No ho sabem. La nostra feina no consisteix a fer profecies, sinó únicament a reportar els preliminars del combat. A fer-ho així ens limitarem.

* * *

L'organització d'un combat de l'envergadura del de demà, no és un joc de poques taules. Es bastant complicada.

Durant tota aquesta setmana, el despatx on està instal·lada l'administ-

(Giren la pàgina, s. u. p.)



MILLER

tració del combat esmentat és un formiguer de visites.

Els empleats es passen els dies evacuant consultes i aclarint detalls referents a la dita organització. El telèfon funciona contínuament, des de mig matí fins a darrera hora del vespre, i a través de les comunicacions hom resolt detalls relacionats amb la propaganda, amb la venda de localitats, etc.

El senyor Gasa, amable i amb un lleu aire nord-americà, rep visites i més visites. Es tanca en aquell despatx, les parets del qual estan plenes de cartells i de programes virolats i de fotografies de boxadors — Shmeling, Uzcudun, Gironès, etc.—; de caricatures acolorides i de fotos d'ell mateix, amb Taxonera o amb Jeff Dickson, amb els quals celebra conferències reservades.

A fora, mentrestant, esperen els especialistes en demanar entrades gratis, disposats a no acabar mai la paciència.

Truca el telèfon i l'empleat se l'apropa a l'orella. Se sent el rumor ininteligible d'una veu.

—Del rengle tal? — diu l'empleat—. Ja no n'hi ha. Haurà d'ésser d'un altre.

. . . . . .

—Som a les acaballes — ens diu en deixar l'aparell.

—Millor.

El combat — el lector ho sap tan bé com nosaltres—, se celebrarà a la tarda i a la Monumental. Al mig hi haurà instal·lat el ring, al voltant les cadires. Tal com es féu quan el matx Paulino-Carnera i Corkindale-Paulino i d'altres. Aquests dies ja hi treballen febrosament una munió d'obrers.

La mateixa febre que hom nota al despatx de l'Olympia, es desplega, doncs, a la sorra de la Plaça de Braus, on els cops de martell i el soroll aspre de la serra, es barregen amb una cançó.

* * *

¿Què fan, mentrestant, els protagonistes del combat?

Esperen i, poc o molt, s'entrenen. A Miller, el qual va arribar dimarts al migdia a Barcelona, li va mancar temps per anar-se'n a l'Olympia a efectuar una sessió d'entrenament; ombra, sac, rounds de boxa, etc. L'endemà, va ralentir "l'allure" i es va limitar a executar uns quants exercicis de cultura física i després se'n va anar a Sant Cugat, a jugar unes partides de golf.

Segons sembla, aquest joc contribueix a perfeccionar el joc de cames dels boxadors.

Miller, amb el seu somriure ample, i l'abric folgat — potser massa — d'home que frueix d'una situació benestant i amb el barret una mica decantat, té un aire vague de gangster. En "terme" de boxador, en canvi, fa l'efecte d'un bon xicot que no ha trencat mai cap plat ni cap olla, ni tan solament amb els guants a la mà.

* * *

Miller és un boxador que, almenys a Europa, s'entrena sobre la marxa, això és; celebrant un combat darrera l'altre.

Gironès, per la seva banda, s'entrena gairebé sempre a la sala. Com que la boxa és, amb ell tanmateix, ultra una professió, una dèria obsessionant, es passa els matins fent footing i les tardes al gimnàs de Gràcia. I això tot l'any. No li cal, doncs, esforçar-se pas gaire per a trobar-se al punt dolç de la seva preparació física. Amb una mica d'empenta en té prou i de sobres per assolir-la.

Sota l'ull atent i vigilador de l'Artero, manté durant dos, tres o quatre rounds, una brega intensa amb l'Ortega, amb Flix i amb Kid Batalino. Aquest darrer, segons ens diuen, posseeix un estil de boxa quelcom semblant al de Miller.

Esplèndid, Gironès sua, tot barallant-se. El seu cos bru, farcit de musclus brilla sota els reflexos de la llum. Els seus braços, amb ritme rapidíssim, van endavant i endarrera. Quan el cop arriba al seu destí, l'adversari recula.

Després es baralla amb el sac, el qual balla una dansa infernal davant seu durant una bona estona. I, més endavant, es baralla contra una ombra intocable que el fa saltar amb l'agilitat d'un fell.

—La vostra moral, Artero?

—Bona!

—I la del "canari"?

—ExceHent.

—I la de Gràcia?

—Millor.

Ja se sap...

Li fem aquesta pregunta perquè sabem, que quan Gironès té en perspectiva un combat important, allò que és capaç de fer Gironès davant del seu contrincant, esdevé el tema general de les converses a la barriada.

Els xicots, en anar o en sortir de l'escola, amb la cartera penjada a l'esquena, fan pronòstics sobre el resultat del combat. Pronòstics que, naturalment, són favorables al "canari".

—Mira, tu: li clavarà un cop com aquest — i l'assenyala — a l'estómac, i l'altre, plegat.

—Es clar.

—No pot ésser d'altra manera.

Entre la gent gran succeeix exactament el mateix. Pels cafès i bars no es parla tampoc d'altra cosa.

Gironès és, tantmateix, l'ídol de la barriada. Molta gent el coneix de petit i són molts els que han seguit la seva curta de boxador pas per pas. Es, per altra banda, un xicot, si bé no gaire raonador, fet de pasta d'agnus.

Un ídol que no ha fet quedar mai malament els seus paisans, ans al contrari. Cada un dels seus combats ha afegit un bri de glòria a la seva carrera esportiva i alhora al nom de la barriada. El "crack" de Gràcia, és avui una faroia feta amb categoria internacional.

A més, els fums, una mica nombrosos de la glòria, que han pujat al cap a d'altres esportius, a ell no li han fet cap mena d'efecte. Gironès és modest, senzill igualment que el primer dia que va boxar.

De tot el qual es desprèn que els seus conveins creuen cegament i esperen el seu triomf.

Nosaltres també el desitgem.

Jaume FABRERELL

Els Centres Oficials

GENERALITAT

Sense notícies. — Ahir al migdia el senyor Martí de Veses, secretari del Governador general, va dir als periodistes que no hi havia res interessant per als periodistes.

Mentre els periodistes arribaven a la secretaria de la Presidència, l'alcalde senyor Pich i Pon estava parlant, a l'antedespatx, amb el tinent coronel Sanfeliu. Seguidament el senyor Pich i Pon fou introduït a la Presidència.

Aquesta conferència ha durat uns tres quarts d'hora.

Butlletí Oficial de la Generalitat. — En el seu número d'ahir, publica el següent sumari:

Presidència: Ordre precisant, en relació amb el decret del 8 del mes corrent, els assumptes del Departament d'Economia i Agricultura que hauran d'ésser resolts directament per la Presidència de la Generalitat.

Ordre suspenent de càrrec i sou, a les resultes de la detenció a què està sotmès, el senyor Lluís Bota i Villà, oficial administratiu del Centre Antituberculós de Girona.

Ordre disposant la cessació en llurs càrrecs de vocal del Consell d'Administració de la Caixa d'Estalvi de la Generalitat de Catalunya, dels senyors Josep Iria i Bosch i Joan Soler i Pla, exdiputats al Parlament de Catalunya, i nomenant per a substituir-los els senyors Francesc Torres i Villà i Frederic Heredia i Valls.

Ordre donant publicitat al decret del Govern de la República del 7 del mes corrent, en el qual és disposat que les forces de la guàrdia civil, que actualment i amb caràcter fix estan destacades a Catalunya, continuïn organitzades en els Terços tercer i dinovè.

AJUNTAMENT

Visites. — L'alcalde, senyor Pich i Pon, va rebre ahir, entre altres, les següents visites: Junta del Sindicat de Cambrers, alcalde de Cornellà, senyor Marigó, acompanyat del secretari senyor Rius; senyor comandant del creuer "Lepanto"; una representació de fabricants de mosaics; una representació de la Joventut Agrària de Barcelona, presidida pel senyor Joaquim Jiménez Alcarat; una representació dels artistes de la companyia del teatre Victòria; l'alcalde i regidors de Prat de Llobregat i l'alcalde de Manresa.

Precs de proposició. — Fins al dia 23 d'aquest mes, a les dotze, s'admetran al Negociat d'Obres Públiques de la Secció de Foment de l'Ajuntament de Barcelona, plecs de proposició per a optar al concurs privat de subministrament de sis carros bótes per atendre el forniment d'aigua potable a les barriades foranes, al tipus de 4.998 pessetes.

Els serveis dels bombers. — El servei d'Extinció d'Incendis i salvaments ha portat a cap durant el proppassat mes de gener els següents serveis: grans incendis, 1; incendis, 21; petits incendis, 15; xemeneies, 5; falsa crida, 1; auxilis, 2; escamots de prevenció, 51; diferents serveis, 76, amb un total de 178 serveis que han estat prestats com segueix: per la Caserna Central, 142; pel Quarteret del Parc, 13; pel Quarteret de l'exposició, 59; pel Quarteret de la Sagrera, 5. En els serveis d'extinció d'incendis han estat utilitzades deu boques de la canalització general de la via pública. La duració del servei més important ha estat de 2'43 hores. El material gran utilitzat en els esmentats serveis ha estat com segueix: auto-bombes, 65; autotransport de personal i material, 98; autoescales, 24; escales aèries, 6; autotractors, 9.

Subhasta d'obres. — S'ha celebrat a la Casa de la Ciutat la subhasta de les obres de pavimentació de la Travessera, entre els carrers de Balmes i Bèlgica, essent adjudicada provisionalment per la quantitat de 27.272 pessetes a la Societat "Obras y Suministros Donat", autor de la proposició econòmicament més avantatjosa de les quatre presentades. El tipus de subhasta era la quantitat de 33.093'45 pessetes. Presidí l'acte el cap de la Secció d'Eixample senyor Romero de Tejada, delegat especialment per l'Alcaldia, actuant de secretari el que ho és accidental de l'Ajuntament senyor Bertran de Quintana.

Falsa detingut. — Pels agents de la brigada social fou detingut Josep Cabestany Buzón, ex-traminaire i element significat de la C. N. T. Passà als calabossos de la Prefectura de Policia.

Detenció de la muller d'un atracador. — Complint ordres del comandant militar senyor García Rabollo, fou detinguda Rafela Mateo Pardo, de quaranta-dos anys, domiciliada al carrer d'Enna, 234. Es la muller de l'atracador que, junt amb Aranda, intervingué en l'atracament frustrat a la sastreria Maleres, del carrer de l'Hospital. Ha passat a la disposició del jutge militar.

El cap superior de Policia, millorat. — El cap superior de Policia, molt millorat de la malaltia que l'obligà a allitar-se, acudí ahir a matí al seu despatx oficial, on va despatxar afers de tràmit.

Detenció de dos traficants d'estupefaents. — Els agents encarregats de la persecució del tràfec d'estupefaents detingueren ahir, en un establiment de la Ronda de Sant Pau, Josep Llorenç Romedes, el qual es dedicava a la venda de cocaïna pels cabarets de la Rambla. La venia a raó de vint pessetes el gram.

N'hi foren ocupats cinc flascons i uns paperets, tots els quals contenien una quantitat abundant de l'esmentada droga. En el seu domicili foren trobats més flascons de cinc, de quatre i d'un gram. Els uns plens i els altres buits.

També fou detingut Ramon Bergoñas Balcells (a) Pencas, el qual, segons manifestà Llorenç, era el que li facilitava la cocaïna. Els dos detinguts, les drogues i la quantitat en metàl·lic ocupada, han passat al jutjat.

Atracament a Santa Coloma de Gramenet. — Segons notícies recollides a la Prefectura de Policia, anit passada tres enmascarats, pistola en mà, es presentaren en un economat de Santa Coloma, i obligaren els que allí hi havia, a posar-se de cara a la paret. Mentrestant s'apoderaren del diner que hi havia al calaix.

Els atracadors, un cop els diners en poder seu, fugiren.

Les noves armes dels guàrdies d'assalt. — A la Prefectura de Policia pogueren veure unes pistoles Star, calibre 9 llarg, amb les quals, segons sembla, seran dotats els guàrdies d'assalt.

Es tracta d'una pistola amb un dispositiu per a poder convertir-la en metralladora.

Totes elles tenen un carregador amb moltes càpsules. Segurament es faran proves per veure si s'adopten definitivament.

AUDITORIA MILITAR

L'auditor condecorat. — Els periodistes felicitaren l'auditor per haver estat condecorat pel Govern amb la placa de l'Ordre de la República.

El coronel Ferrer, agraí la felicitació.

Moviment de causes. — L'auditor ha ordenat el sobreseïment de la causa seguida contra Josep Mumbrú, Joan Ros, Miquel Solà; la 123 i la 980, contra autors desconeguts, i la seguida contra Emili Montagut.

S'han arxivat les assenyalades amb els números 688 i 974.

S'han aprovat les sentències dictades contra Jaume Martí Mestres i Pere Cruz.

Ha estat autoritzada la vista i fall de la causa seguida contra Francesc Castellví.

Alliberaments provisionals. — Pel jutge senyor Bibiano ha estat concedida la llibertat provisional dels processats en la causa general, Josep Joan Serna i Salvador Vendrell Oliva.

S'ha denegat pel mateix jutge la llibertat provisional demanada per Marín Capdevila Claramunt.

Causes sobreseguts. — El jutge senyor Urrutia ha sobreseguts les causes seguides contra l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet i la 120, contra el doctor Antoni Cortès Valls.

Moviment de causes. — L'auditor manifestà ahir al vespre que havia estat sobreseguda la causa seguida contra Josep Artigas i que s'havien elevat a plenari les causes contra Peré Olié, Alfons Vidal, Anselm Vil Baró i la dels successos de Juneda.

S'han arxivat les causes números 1.031 i 696.

Tribunals i Jutjats

CAUSES VISTES AHIR

A la Secció Primera es va suspendre la vista que estava assenyalada.

* A la Secció Segona va comparèixer Joan Vila Collado, acusat de practicar el curanderisme. L'acusador privat demanà que li fos imposada la pena de dos anys, quatre mesos i un dia de presó, a més d'una indemnització. El defensor va demanar l'absolució del seu patrocinat.

* En aquesta mateixa Secció es veié una causa contra un mariner d'un vaixell estranger, el qual està processat en rebeldia. Li fou ocupat tabac de contraban per valor de 14.000 pessetes i escaig. S'anomena Jhon Berkhont. Li fou imposada una multa de 41.780 pessetes, o bé la presó corresponent.

* A la Secció Tercera s'havia de celebrar un jurat per violació. Fou suspès per manca de jurats.

* A la Secció Quarta es reuní el jurat de Sabadell, per tal de veure i fallar la causa seguida contra Josep Villarubia Bellselà, acusat d'assassinat frustrat en la persona de l'encarregat de la fàbrica Tèxtil, de Sabadell, en la qual treballava el processat. Aquest, amb una navalla d'afaitar, agredí l'encarregat esmentat i li causà ferides al coll. Els perits forenses, que van comparèixer ahir al matí, dictaminaren que el processat era boig. El fiscal acceptà la tesi d'aquests i sol·licità del tribunal que el processat fos tancat en un manicomi.

* El secretari de la Junta de Seguretat, senyor Roure, visità ahir al matí el fiscal del Tribunal de Cassació senyor González Prieto.

VARIA

El Jutjat número catorze ha dictat auto de processament i presó sense fiança contra el conductor de l'autobús Pere Subirats Serralles, com a causant de la mort de dues persones, arran de l'accident ocorregut a la carretera d'Esplugues. A més assenyala, en concepte de responsabilitat civil, la quantitat de 60.000 pessetes, fent-ne responsable subsidiàriament a la Companyia, cas que el processat resultés insolvent.

Per tal de prendre part en causa, estigué ahir al matí al Jutjat la vídua de Ros, que fou una de les persones que resultaren mortes, senyora Carme Bargalló Sales.

* S'ha donat compte al Jutjat que havia mort a l'Hospital de Santa Creu Pasqual Blanch Molina, de vuit anys, el qual va ingressar-hi procedent del dispensari del Teulat el dia 11 d'aquest mes, i de Leonarda Salmerón Gallego, la qual hi va ingressar procedent del dispensari de la Barceloneta. Aquesta tenia 75 anys.

* Està malalt el secretari del Tribunal de Cassació de Catalunya, senyor Josep Barba Porret.

ASSENYALAMENTS PER A AVUI

AUDIENCIA TERRITORIAL

Contenciós. — Junta Gremial del Collegi de Metges de Barcelona contra l'Administració i Albert Saia Castellà. — Francesc Alvarez Guell contra l'Administració. — Antoni Llobet contra Ajuntament de Sabadell.

L'Audiència territorial no té assenyalaments.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Secció Primera. — Dos orals per estafa contra Francesc Diaper i Emili Salgado. — Un oral per homicidi contra Eusebi López. — Un altre per lesions contra Antoni Martí.

Secció Segona. — Un oral per lesions contra Claudi Maspor.

Secció Tercera. — Tres orals per exercici il·legal de medicina, escàndol públic i estafa, contra Salvador Granya, Josep Rodríguez i Isidre Dangla, respectivament.

ANUNCIS JUDICIALS

EDICTO

Cédula de notificación

En virtud de lo dispuesto por el Señor Juez de primera instancia del Juzgado número NUEVE de esta Capital, en el expediente de suspensión de pagos de la Sociedad Anónima para la Refinación de Aceites y Fabricación de Jabones; por el presente se hace público, a los fines de la publicación que previene el artículo octavo de la Ley de veintiseis de Julio de mil novecientos veintidós, que por auto de este día ha sido declarada en estado de suspensión de pagos, considerándose como de insolvencia provisional, a la expresada Sociedad Anónima para la Refinación de Aceites y Fabricación de Jabones.

Barcelona, catorce de Febrero de mil novecientos treinta y cinco. — El Secretario, Licd°. José M°. Salvá.

EDICTO

Cédula de citación

En virtud de lo dispuesto por el Señor Juez de primera instancia del Juzgado número Nueve de esta Capital en auto de este día, dictado en el expediente de suspensión de pagos de la Sociedad Anónima para la Refinación de Aceites y Fabricación de Jabones; por la presente se cita a los acreedores de la expresada Sociedad suspensa a la Junta General de acreedores que de la misma tendrá lugar en la Sala Audiencia del Tribunal Industrial de esta Ciudad, sita en el ala derecha del Palacio de Justicia tro de Abril próximo y hora de las (Salón de Fermín Galán), el día cuatdiez y seis, al objeto de proceder a la discusión y aprobación de la proposición de convenio presentada por la dicha Sociedad Anónima para Refinación de Aceites y Fabricación de Jabones.

Previniéndoles que deberán comparecer por sí o por medio de legítimo apoderado y con el título justificativo de sus créditos, sin cuyos requisitos no serán admitidos.

Barcelona, catorce de Febrero de mil novecientos treinta y cinco. — El Secretario, Licd°. José M°. Salvá.

EDICTO

En virtud de lo dispuesto por el Señor Juez de primera instancia del Juzgado número Nueve de esta Capital, en providencia de este día, dictada en el procedimiento sumario instado por Don Pedro Bertrán Martés contra Don Juan Chaves García; por el presente se sacan a pública subasta por primera vez, término de veinte días y por el precio fijado de común acuerdo por las partes, las fincas siguientes:

Un solar o porción de terreno edificable, situado en esta ciudad, barriada de San Martín de Provensals con frente a la calle de Igualdad, en la manzana formada por esta calle, la de Córcega, la de Castillejos i la de la Indústria. Tiene la figura de un rectángulo de doce metros de ancho o frente por cuarenta metros de largo o fondo y una superficie de cuatrocientos ochenta metros cuadrados, equivalentes a doce mil setecientos cuatro palmos cincuenta décimos también cuadrados. Lindante por frente, Oriente, con dicha calle de la Igualdad; por la derecha entrando, Norte, con el solar que seguidamente se describirá; por la izquierda, Sud, con terreno de D. Mauricio de Sivatte, y por detrás, Poniente, con terreno de D. Jaime Sivatte.

VALORADO EN OCHENTA MIL PESETAS

Otro solar o porción de terreno edificable, situado igualmente en esta ciudad, barriada de San Martín de Provensals, con frente a la calle de la Igualdad, en la manzana formada por esta calle, la de Córcega, la de Castillejos y la de la Industria. Tiene la figura de un rectángulo de doce metros de ancho o frente por cuarenta metros de largo o fondo, y una superficie de cuatrocientos ochenta metros cuadrados, equivalentes a doce mil setecientos cuatro palmos cincuenta décimos, también cuadrados. Lindante por frente, Oriente, con dicha calle de la Igualdad; por la derecha entrando, Norte, con D. Juan Castellá; por la izquierda, Sud, con el solar anteriormente descrito; y por detrás, Poniente, con terreno de D. Jaime de Sivatte.

VALORADO EN OCHENTA MIL PESETAS

Se previene que la subasta tendrá lugar en la Sala Audiencia de este Juzgado, sito en el ala izquierda del Palacio de Justicia (Salón de Fermín Galán), el día veinte de Marzo próximo y hora de las doce, bajo las condiciones siguientes:

Primera: Que para tomar parte en la subasta deberán los licitadores depositar previamente en la mesa del Juzgado o en el establecimiento destinado al efecto el diez por ciento del tipo de valoración, cuyas consignaciones serán devueltas a sus respectivos dueños acto seguido del remate, a excepción de la del mejor postor, que continuará subsistente como garantía de la obligación o en su caso como parte del precio del remate.

Segunda: Que no se admitirá postura alguna que no cubra la totalidad del precio de valoración.

Tercera: Que los autos y la certificación del Registro a que se refiere la regla cuarta del artículo 131 de la Ley Hipotecaria, se hallarán de manifiesto en Secretaría: que se entenderá que todo licitador acepta como bastante la titulación, y que las cargas o gravámenes anteriores y los preferentes — si los hubiere — al crédito del actor continuarán subsistentes, entendiéndose que el rematante los acepta y queda subrogado en la responsabilidad de los mismos sin destinarse a su extinción el precio del remate; y

Cuarta: Que los gastos de subasta, derechos a la Hacienda y demás serán a cuenta del rematante.

Barcelona, catorce de Febrero de mil novecientos treinta y cinco. — El Secretario, Licd°. José M°. Salvá.

Revista de Premsa

Les eleccions municipals i la llei electoral

El matx Lliga-CEDA prosseguix amb molta violència, sobretot per part de la Lliga. Mentre la CEDA no fa sinó queixar-se, com podrà veure el lector per l'editorial de "El Debate" que donem més avall, la Lliga se sent molt agressiva. Així, LA VEU DE CATALUNYA en el seu editorial posa de relleu que el "ritme accelerat" que demana la CEDA al govern no ha aconseguit d'imposar-lo. Una prova típica d'això—diu—és el que esdevé amb les eleccions municipals:

"Aquesta és una nova demostració que el senyor Gil Robles i la CEDA, malgrat haver cedit l'"administració" al Partit Radical, no han aconseguit ni tan sols imposar la seva "política". La CEDA volia fer les eleccions, i en aquest punt tenia raó, amb una nova llei electoral a base de la representació proporcional. El seu proteic i dinàmic ministre d'Agricultura havia presentat al Consell un projecte en aquest sentit. Però el Partit Radical preferia fer les eleccions amb el sistema antic, és a dir, amb el sistema actual. I com succeeix gairebé sempre, és el Partit Radical el que ha imposat el seu criteri. El Partit Radical, doncs, no s'acontenta amb l'"administració", sinó que també imposa la seva "política".

Aquestes constants claudicacions del senyor Gil Robles no acrediten certament el lema ambiciós que els "caps no s'equivoquen mai". Més aviat dirieu que certs caps, sigui per inexperiència, sigui per excés de feina, s'equivoquen sempre. El que passa amb la convocatòria de les eleccions municipals i amb la tramitació—diguem-ne "tramitació"—del projecte de llei electoral és simptomàtic de tota una actuació política. Preguntàvem setmanes enrera si el senyor Gil Robles s'havia decidit a enfonsar-se. Quan veiem tot el que passa i com les velles figures del vell Partit Radical el fan servir d'instrument de llurs designis, no podem menys de lamentar que ningú vingui a parar en això aquelles fervoroses esperances que en el cap de la CEDA havien posat masses enormes de ciutadans de molts indrets d'Espanya. L'espectacle d'incoherència que dóna sovint la majoria parlamentària és depriment. L'episodi de dimarts entre el senyor Madariaga i el senyor Anguera, tots dos pertanyents a la CEDA, n'era un episodi revelador."

La riquesa de Catalunya i la fantasia de Royo

Rovira i Virgili, a LA HUMANITAT, recull l'afirmació del pintoresc senyor Royo Villanova en el seu discurs de Granada, segons la qual, si arribés a establir-se una justa proporció en l'intercanvi comercial peninsular, a la Rambla barcelonina creixeria herba:

"Això, és clar, seria una dissort, no solament per als catalans, ans encara per al mig milió de fills d'altres terres de l'Estat que viuen a Catalunya. I encara és possible que l'herbà de la Rambla s'estengués fins al Coso de Saragossa, i fins a la Porta del Sol, i fins al ministeri d'Hisenda, on entren cada any més de mil milions recaptats a Catalunya.

L'herba a la Rambla!

I bé: quin Catalunya—aquesta fantàstica Catalunya que veu el senyor Royo en el seu permanent desvariejant ja no fos industrial, i els espanyols ja no anessin generalment vestits amb els draps i drapots de fabricació catalana, als catalans encara ens restaria un recurs: sembrariem blat als voltants de les fàbriques tancades i donaríem l'herba de la Rambla, com a pastura, als ramats de bestiar. Així esdevindríem tan agropecuaris com qui més ho sigui, i el partit del senyor Martínez de Velasco i del senyor Royo Villanova tindria aci més partidaris i més vots que mai...

Potser algú trobarà que és preferible no fer cas del senyor Royo. Això depèn del que s'entengui per "fer cas". El senyor Royo no és un cas isolat ni únic. Al contrari: és un cas típic i prototípic. Ell és un home representatiu en tots els sentits. Tot contant roudalles baturres al Congrés, ha arribat a ésser diputat permanent i cap de minoria, i no fa gaires setmanes que va estar a punt d'ésser ministre de la República.

A un home d'aquesta categoria podrem dir-li maniàtic i fins paranoic. Podrem somriure i riure davant els seus cops i les seves frases. Però sempre haurem de tenir en compte que les teories del senyor Royo vénen a ésser les mateixes que sostenien molts polítics, periodistes, literats, catedràtics, funcionaris, clergues, comerciants i agricultors d'Espanya.

El senyor Royo encara no ha arribat a ministre. Però el senyor Marraco fa temps que ho és."

Tothom contra la Ceda

EL DEBATE ha publicat un editorial que és molt comentat per l'amargura que segrega. Es refereix a la sessió de Corts de dimecres, que tan compromesa deixà la situació governamental de la CEDA. Tothom es confabula en contra—ve a dir—d'aquest grup que no vol—pobret!—sinó governar i fer justícia:

"Hace unos días era el señor Cambó quien perdía todo comedimiento en su discurso estridente. Olvidó el jefe de la Lliga la gratitud que debe Cataluña a un grupo gubernamental de derecha y cuán otra suerte hubiera corrido aquella región si Acción Popular no hubiera estado en el Poder; olvidó hasta ciertas normas elementales de conducta al combatir públicamente, con saña incontrolada, a un hombre que públicamente también y precisamente en Cataluña había salido a la defensa del señor Cambó. Olvidó el señor Cambó las normas de orden que se contienen en el ideario de su partido, y antepuso las conveniencias electorales al interés general de tranquilidad y de gobierno. El que ha recordado muchas veces en el Parlamento a los diputados de derechas la obligación de defender juntos ciertas cosas, pasó por cima de todo lo que debiera ser ideal común de esos partidos, para convertirse en un agitador más. El señor Cambó no disparó razones; pero el blanco estaba claro.

Es el mismo contra el que ayer se ejercitaron los del grupo agrario. Y el mismo contra el que se entretienen, en intrigas y cabildeos, otros políticos, con partido y de izquierda unos, sin partido y sin clasificación posible, otros. Y vemos así unidos en las mismas impugnaciones y en el propio objetivo a tres jefes del más vario programa, del más opuesto ideario, de la más contraria historia, los cuales, puestos a buscar coincidencias, no pueden hallar más que una: la de que sus apellidos comienzan por una misma letra. Cuando de esta forma los proyectos de un absurdo Gobierno; tripartcial, con si el país estuviera de humor para soportar esas intrigullas, como si nada hubiera que hacer o como si la gente no supiera distinguir entre los que no tienen más deseo que gobernar realmente y los que desatienden la tarea necesaria indefectiblemente para entretenerse en sus combinacions personalísimas.

Y justamente en esta coyuntura de desconcertantes coincidencias, cierto grupo de hombres que se llaman intelectuales y que se arrogan, o poco menos, la representación de España, han echado a volar por ahí unos papelitos en los que, hablándose de la revolución de octubre, ni alusión siquiera se hace al desbordamiento de barbarie que consumió Centros docentes, bibliotecas, haciendas y vidas humanas. Ahí sí que toda ley, toda norma, toda cultura fueron "rebasadas" por el desenfreno.

Y así tenemos una abigarrada concurrencia de partidos políticos, de políticos sin partido, de conservadores que repiten conceptos que fueron muletilla de la Esquerra durante tres años, de personas que se dicen intelectuales y apolíticas, todos los cuales vaticinan y portían en sus agresiones al grupo que más se ha esforzado en dar a España un instrumento de Gobierno. Pues que la pasión no les enturbie la inteligencia, que no pierdan de vista lo que está más claro que la luz del día y lo que todo el mundo ve.

Y todo el mundo ve que ese grupo no pretende más que gobernar y hacer justicia, que pasa por estar en el Gobierno sin la representación que le corresponde, que ha soportado mil ataques desleales y ha aceptado muchos sacrificios, solamente por haber antepuesto a su amor propio el interés general de la Nación; que impulsa la liquidación de la revuelta de octubre, el esclarecimiento de las responsabilidades, la luz sobre los preparativos y los elementos de combate tan concienzuda y deliberadamente preparados. Y que cuantos en esta hora—precisamente en esta hora—, partiendo de puntos diferentes, se han dado cita para interponerse en ese camino de gobierno y de justicia, cuantos falsean la institución parlamentaria utilizándola para entorpecer la obra legislativa, útil y justa y la acción gubernamental necesaria, se ponen de manifiesto ellos mismos ante todo el que tenga ojos para ver. El país verá quiénes se empeñan en gobernar con seriedad, con eficacia y con equidad, y quiénes se obstinan en combinaciones de personas, en poner obstáculos a la acción de la justicia, en prolongar por su cuenta la inacción y en impedir que otros trabajen. El temor a unas elecciones leales y el compadrazgo impunista son muy malos consejeros."

No podem publicar les notes pregades que no vinguin escrites en català i amb un timbre o signatura coneguda

Colossal Liquidació

és la que realitzen als

MAGATZEMS EL SALDISTA

CASA ESPECIALITZADA EN GENERES DE PUNT

Mitjons home	0'25	Bufandes Angora	0'95
" " fantasia	0'50	" " extra	1'25
" " Sport	0'60	Pullover noi	1'75
Mitges senyora	0'50	Brusses fantasia senyora	0'95
" " fil	0'85	Jaquetes fantasia senyora	3'25
" " llana	1'25	Jaquetes cauallé senyora	8'45

TOTS ELS ALTRES ARTICLES DE PUNT A QUALSEVOL PREU

CARRER D'URGELL, 15

Es acreditadíssim el pastís

"KU KLUX KLAN"

de nata, cireres al Kirsch i xocolata

Especialitat-creació de

Confiteria "Rota"

Ventalló & Ferrer, Sucs.

RAMBLA DE LES FLORS, 20

'Els problemes actuals de la Universitat Catalana'

(Ve de la primera pàgina)

El mètode de treball és el treball individual, la comprovació per un mateix dels principis, l'ensenyament individual. Hi és practicat tot el més avançat que arriba a casa nostra en teories estimulants i s'hi estudia tot: en els estudis medievals hi ha el del llatí medieval, que té una publicació molt important.

Però demés és una institució completament privada, independent de l'Estat, i avui de tota església; els seus títols no són refrendats per ningú, perquè té prou prestigi per ella mateixa.

Passa després a estudiar la Sorbona, que és ben diferent, però ha d'esser estudiada perquè en ella hi ha tots els esforços fets a França per a la Universitat moderna. En el seu quadre extern és el lloc on s'ensenyen les Facultats corrents a les Universitats europees. Fundada en temps de Sant Lluís, a mitjan segle XVI, era encara una institució medieval que s'havia enrocat, i homes com Erasme i altres se li posaren enfront i fundaren el CoHegi de França, que és una institució sense plans d'estudis, però amb les eminències de totes les disciplines. Hi floreixen avui tots els ensenyaments que no troben lloc als edificis del davant. Del Collegi de França foren Ampere, Gaston Paris, Claude Bernard, Maspero, Berthelot.., Després hi ha l'Escola Normal, d'on sortiren homes com Jaime i Pasteur.

Explica la lluita entre l'ensenyament collectiu i l'individual, que donà lloc a la fundació de l'Escola Pràctica d'Alts Estudis, on un mestre treballa amb només set o vuit alumnes.

La característica de la Sorbona és en doctorat difícil. La Sorbona es nodreix amb homes que sobresurten per les seves tesis doctrinals, i això explica que a París tinguin vida totes aquestes institucions, perquè els qui volen fer el doctorat han de preparar-se durament. La Sorbona és una institució de l'Estat, que nomena el rector; la Universitat elegeix els decans que formen el Consell de la Universitat. Cada Facultat té el seu caràcter, i cada Universitat de França, el seu; totes tenen les seves iniciatives particulars. Amb les lliçons públiques disminueixen les conferències, i augmenta el treball de seminari i de laboratori, i la bibliografia.

Es refereix a la Fundació per a l'Art i Civilització de Catalunya (Fundació Cambó), i cita la llista d'obres publicades i en curs de publicació.

Les dues Universitats que ha examinat — diu — es caracteritzen pel mètode de treball individual, que va substituint els discursos per les nombroses publicacions.

Entrarà — diu després — a estudiar la Universitat nostra i posarà en les seves paraules tota la contenció possible, perquè no vol ofendre ningú. Indicarà la Universitat de Barcelona per fets indiscutibles. La Junta d'Ampliació d'Estudis al cap i a la fi no té altre objecte que reformar la Universitat, com l'Institut d'Estudis Catalans i els Estudis Universitaris Catalans d'altre temps.

La Universitat de Barcelona és en realitat un fragment d'Universitat, perque no pot donar el doctorat.

La Universitat Espanyola té el seu cap a Madrid. Es per això que la nostra Universitat no s'havia interessat mai per les coses que la voltaven, per la seva psicologia i per la seva llengua. Recorda com parlant amb Romanones li deia, referint-se a la Universitat de Barcelona: "la vostra Universitat", i en ésser corregut li digué que era d'ells perquè n'havien tret l'estudi de totes les coses nostres, l'art, la llengua, la història, la literatura. El fet de no interessar-se per les coses que la volten vol dir que ha d'interposar entre ella i el món el llibre, i la cultura constant pel llibre fa una intel·ligència especial i barra la porta a la descoberta individual. Per això no ha tingut personalitat i corporativament no ha contribuit al progrés de la ciencia; els homes que hi han contribuit han estat sempre fora del seu ensenyament, com Milà i Fontanals i Rubió i Lluch.

La Universitat clàssica, vella, obligà a la tasca aclaparadora de la conferència pública, que anulla l'home en la seva activitat científica; la bibliografia collectiva de la Universitat seria així una cosa sense importància, i ho prova l'estat de la Biblioteca universitària, que és la del món on hi ha més coses, que ara, sortosament, es van traient, i llibre corcat vol dir llibre no demanat.

Hi ha, després, la manera de nomenar els professors. Ell és absolutament contrari a les oposicions. Les oposicions espanyoles, explicades a París o a Harvard, fan riure tothom, i un professor li deia: "elegiu els homes savis per procediments escolars". A la Facultat de Lletres i Ciències de París fa els nomenaments el president de la República en una doble llista presentada pel Consell Universitari i pel Consell d'Instrucció Pública.

A Harvard i a les Universitats angleses en general, l'aspirant presenta una instància en la qual exposa els seus estudis i treballs de tota la seva vida, el que ha fet, els llibres i articles publicats, els homes de ciència d'arreu del món que en poden respondre, certificats de professors reconeguts sobre l'home de ciència i l'home social que és ell, i això fa conèixer més l'home en la seva integritat. En canvi ací, en unes oposicions de tècnica de la cerámica formava part del tribunal la senyora Emilia Pardo Bazán.

Passa a examinar la qüestió econòmica i compara les xifres de les Universitats de Madrid i de Barcelona. Per exemple, per a personal tècnic complementari la de Madrid disposa de 1.517.000 pessetes i la de Barcelona de 190.000; en material, 1 milió 575.000 Madrid, i 115.000 Barcelona; per a biblioteca, 71.000 Madrid i 17.000 Barcelona, i així successivament. La de Madrid té un pressupost nou vegades més alt que la de Barcelona. Això explica moltes coses. Això demostra el caràcter de la Universitat, provincià i, en certs aspectes, d'assimilació o de colonització.

Solució del problema? Parla — diu — tot sol i sense més responsabilitat que la pròpia. Si hagués de reformar la Universitat la transformaria de manera radical, perquè en ella tothom hi aprengués tot el que volgués i perquè fos la Universitat dels catalans. Exigiria un doctorat semblant al de la Facultat de Lletres i Ciències de París, i establiria una relació íntima entre la Universitat i tots els altres ensenyaments de Barcelona en contacte amb les necessitats del país: l'ensenyament, individual, i el professor que no parlés, i així el problema de la llengua quedaria molt reduit: suprimiria el professor orador, perquè en les converses privades tots són poliglotes.

Per a transformar la Universitat el sistema seria l'automàtic: però la qüestió és examinar què és el govern d'una Universitat autònoma.

A Harvard, des de la seva fundació amb el petit Collegi de Harvard, la institució es regeix per una corporació de nou persones que es ve renovant per elecció d'elles matelxes des de la fundació. Això pot dir-se que té els seus inconvenients, el caciquisme, per exemple. Però hi ha els inspectors, que són trenta-dos, dos dels quals són el president i el tresorer de la corporació cinc cada any, i això dóna flexibilitat al govern. En l'elecció dels inspectors hi intervenen els antics deixebles, la qual cosa estimula les donacions. I la corporació electora controla les decisions de la Directiva.

Estudia després l'organització de la Sorbona, i es refereix a la tasca del Patronat Universitari d'ací. Creu que si s'assessorés per les experiències, deixant cadascú les mires de l'amor propi i la passió que porten a la lluita pensant en la Catalunya futura, es vencerien tots els obstacles i es realitzaria l'ideal. Sap per experiència personal com és de difícil això, perquè s'ha d'actuar amb homes de passions agudes moguts per l'"odium theologicum", perquè el professor és susceptible i no perdona; però d'aquells homes dels quals ha fet l'elogi ni racialment ni intellectualment, res no els separa; solament els mètodes i la voluntat, i aquestes dificultats, amb voluntat i comprensió i amor a Catalunya es poden superar.

Fou molt aplaudit per la nombrosa concurrència.

Els enderrocs a Montjuïc

CINQUANTA-DUES IDEES EN CONCURS

Sota la presidència del senyor Pich i Pon s'ha constituit el Jurat que ha de fallar sobre el concurs d'idees per a la urbanització de la part baixa del Parc de Montjuïc. S'hi han presentat 52 treballs i s'ha procedit a l'obertura dels plecs, que el Jurat estudiarà i fallarà.

La causa contra el govern de la Generalitat

(Ve de la primera pàgina)

Començat el judici oral, el Tribunal designarà el nou vocal ponent que ha d'actuar en aquesta part del sumari. No està ben determinat a qui correspondrà el nomenament. Fins avui, el Tribunal ha seguit procediments automàtics per a la designació, però no s'ha decidit encara si aquesta causa entrarà en el torn de recursos de constitucionalitat, o bé s'obrirà un nou torn, el relatiu a afers criminals, en el qual cas seria magistrat ponent el primer vocal per ordre alfabètic.

La causa passarà per cinc dies a l'acusació, per tal de qualificar-la provisionalment, i per cinc dies més a cada un dels defensors, que són quatre, per idèntica causa.

Es probable que a aquests vint dies que seran reconeguts als defensors, s'hi afegeixin sis o set dies més, que són els que es perdran en el trasllat del sumari per correu.

Formulades les conclusions provisionals, el Tribunal assenyalarà la data de la vista de la causa, la qual haurà de tenir lloc dintre del terme de deu dies.

No és aventurat, doncs, suposar que la seva celebració no serà assenyalada per abans de quaranta-cinc dies, o sigui que haurà de tenir lloc a primers del proper mes d'abril.

Els dos suposats companys de l'atracador Aranda, a disposició de l'auditor

Ahir, a la nit, foren posats a la disposició de l'Auditoria els detinguts fa uns quats dies dies Avelino Vázquez i Carlos Tenorio.

Se'ls inculpa d'estar complicats en la mort del botxí. Sembla que al primer no se li ha pogut comprovar res. Hom creu que estava a punt de formar part d'una de les bandes d'atracadors. No té antecedents i tampoc no se sap que hagi participat en cap acte delictiu.

Quant a Carlos Tenorio, té antecedents, ja que fou detingut dues vegades, i li foren ocupades dues pistoles cada vegada. Hom té el convenciment que formava part de la banda de l'Aranda. Se'l suposa autor d'algun que altre atracament, entre ells el que que es portà a cap contra d'un comerciant de pulpes del carrer Comerç, ja fa temps.

Els treballs efectuats per la policia per a poder detenir el company d'Aranda, que, com es digué, s'anomena Cabrera, no han donat resultat. A més a més ha estat detinguda la muller d'un altre anomenat Ros, el qual està detingut amb motiu de l'atracament a la sastreria Maleras. El jutge senyor García Rebollo ha interrogat diverses vegades els detinguts per tal d'aclarir la seva participació en determinats fets d'aquesta mena.

Encara no ha estat trobat per la policia.

Advertim a les persones a les quals interessi la publicació immediata de les notes que ens envien, que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció, Corts Catalanes, 589, primer pis, abans de les nou del vespre.

Nans i gegants

Cada època s'ajusta per produir les anècdotes que li escauen; i aquesta descripció dels gegants i dels nans de València no m'interessa pas per la comoditat que ella fa avinent a l'humorista, sinó per la importància que pugui tenir com a averany. Però sóc pitjor que enemic de la superstició: no sé comprendre que n'hi hagi mai. Quan parlo d'averanys, doncs, em refereixo més aviat a símbols o emblemes. I, ja en aquest punt, si que tinc per cosa segura i refiable que tot el superficial o episòdic pot servir de pista per al profund i el durador.

Es paradoxal que desaparegui un gegant — ell, que no és nat sinó per a ésser albirador. Es banal que desaparegui un nan: serà tan trist com vulgueu que això li esdevingui, però cal reconèixer que no havia nat sinó amb aquesta vocació. Fa l'efecte que un nan, per esvair-se, no ha de fer sinó ficar-se en algun indret on hi hagi empentes. Un gegant, en canvi, fins suposant-lo en una posició que li vedi de sobreeixir (per exemple, ajagut) és molt més difícil que es faci fonedís. Entre la multitud que el voltés, almenys hi veuríeu una clapa, i això sol ja us faria obrir l'ull.

No obstant, una solució o altra hi ha d'haver; i bé la trobarà qualsevol dia tanta de gent com sento dir que hi està rumiant.

Naturalment, jo escric aquest article per dir-hi la meva, també: i, com tinc per costum estona ha, no cercaré pas alguna rara subtilesa per a lluir-m'hi, ni faré per manera — corromput per les novelles de detectius — d'inventar alguna teoria sensacional. Estic convençut que les explicacions més probables seran sempre aquelles que, de tan naturals, les teniu al davant i no us n'adoneu. Les novelles de fulletó són més inversemblants per a l'home assaonat que no pas per al jovencell; i més per al catedràtic de filosofia que no pas per a la portera o el mariner. Ja em compreneu.

Bé, doncs: si els gegants i els nans de València (o de la ciutat que sigui, perquè ací tracto d'establir una veritat general, independent de lloc i temps): si UNS GEGANTS I UNS NANS HAN DESAPAREGUT entre els homes normals que segueixen rodant pels carrers i places, la solució — dic jo — no pot ésser sinó una:

Els nans han crescut, i els gegants s'han arronçat.

BELLAFILA

L'exportació a França

Reunida la Junta Reguladora de l'exportació a França, s'ha fet el repartiment del cupus assenyalat per al mes de febrer, havent-se concedit 53.500 quilos per atendre les demandes de les comarques de Girona i 1.500.000 quilos a les de Barcelona, en la forma i proporció acostumada de 1.125.000 quilos als Sindicats Agrícoles; 75.000 quilos als productors individuals i 300.000 quilos als Comerciants Exportadors. Les comarques de Lleida i Tarragona, no presentaren cap demanda.

La documentació que tingui relació amb aquesta exportació, pot retirar-se des d'avui a les oficines del Servei Oficial d'Inspecció, Vigilància i Regularització de les Exportacions, Via Laietana, 28, cinquè, lletra C.

Conflicte gravíssim

Les fàbriques de la Unió Cotonera han plegat

Milers d'obrers sense treball

Hospitalet, 15. — Novament la fàbrica coneguda per "Can Trinxet", de la barriada de Santa Eulàlia, propietat de la Unió Industrial Cotonera, S. A., ha tancat les seves portes i han quedat, per tant, sense feina bon nombre d'obrers.

Per part de la Secretaria Municipal, tota vegada que el capità-alcalde-gestor està malalt, s'han portat a cap gestions encaminades a aconseguir l'arranjament del conflicte, i ha estat visitat el delegat del Treball a Catalunya, senyor Torrents, el qual ha manifestt que ell, per la seva part, havia donat compte de l'assumpte al ministre del ram.

Ahir hom visità el governador general, senyor Portela, per tal de veure si és possible fer un préstec de quatre milions de pessetes a la Unió Industrial Cotonera, puix que són onze les fàbriques afectades per aquest enutjós i etern conflicte.

Demà, dissabte, es reuniran els alcaldes i gestors de Reus, Monistrol, Roda, Manlleu, Cornellà i el d'aquesta ciutat, per tal de tractar d'aquest assumpte i portar a cap aquelles gestions necessàries per a aconseguir arranjar el conflicte.

A més a més s'han tramès telegrames signats pels obrers i per aquesta Alcaldia al ministre del Treball i a les autoritats de Madrid demanant una ràpida i definitiva solució.

No cal reportar el nombre crescudíssim d'obrers que quedarien en atur forçós cas de no solucionar-se aquest conflicte, que portaria també la ruïna a una de les barriades més populoses de la nostra ciutat.

Un camió de l'Aeronàutica Naval va atropellar un obrer de la neteja pública i el va matar

Ahir, a un quart d'una del migdia, un camió de l'Aeronàutica Naval, carregat de desferres, que marxava amb molta velocitat, en el moment de sortir del viratge de l'Avinguda de Francesc Layret, en direcció a la carretera de Port, va atropellar l'obrer de la brigada de neteja pública del Foment d'Obres i Construccions, Joan Tribó, de 45 anys d'edat, domiciliat al carrer Nou de la Rambla, núm. 133, i li va causar ferides tan greus al cap que va morir instantàniament.

El fet va ocórrer en el moment que l'esmentat obrer es trobava recollint un munt d'escombraries al costat de la voravia.

L'atropellament va causar indignació entre els que van presenciar l'accident i es van produir algunes protestes contra els conductors dels vehicles de l'Aeronàutica Naval i Campsa.

Poc després d'haver ocorregut l'esmentat atropellament, es va presentar al lloc del succés el jutjat de guàrdia del districte de l'Hospital, el qual, després d'haver pres decaalrció a alguns dels testimonis presencials del fet, va ordenar l'aixecament del cadàver i el seu trasllat al dipòsit judicial de l'Hospital Clínic.

Llegiu LA PUBLICITAT
Propagueu-la!

ELS FETS D'OCTUBRE

Els consells de guerra d'ahir

Ahir al matí es va celebrar un Consell de guerra contra Antoni Camacho Hermosilla, acusat de tinença d'armes. Al seu domicili de Sabadell li van trobar una carrabina i un revòlver sense el corresponent permís.

El fiscal va demanar la pena d'un any de presó i el defensor l'absolució. Segons les nostres noticies el Tribunal va dictar sentència de quatre mesos i un dia d'arrest.

També ahir al matí se'n va celebrar un altre contra Bonaventura Nabinas, al qual, arran d'un escorcoll, li va ésser trobada una escopeta de caça i un revòlver vell.

Les proves van ésser favorables per al processat. El fiscal va demanar quatre mesos i un dia de presó i el defensor l'absolució.

* * *

A la tarda se'n va celebrar un altre contra els paisans Joan Quintana i Mauri, Conrad Gallemí i Segura, Roman Planes i Planes, Josep Pujol, Salvi Fortuny i Calvado, Isidre Raimi i Xubany, Isidre Sape i Duran, Francesc Galvany i Galvany i Jaume Marino i Xirau, acusats de rebel·lió militar.

Segons diu l'apuntament, els processats, junt amb altres, la nit del 6 d'octubre van proclamar l'Estat Català al poble de la Plana, i van hissar la bandera separatista a l'Ajuntament i van coaccionar l'alcalde.

El fiscal, en les seves conclusions provisionals, va demanar per als processats la pena de reclusió temporal i les accessòries corresponents, i la defensa va sol·licitar l'absolució dels seus patrocinats.

A les nou de la nit va acabar el Consell de guerra.

El fiscal, en el seu informe, va sol·licitar per al metge senyor Josep Pujol i Grau, per a Joan Quintana, Ramon Planes, Francesc Galvany i Conrad Gallemí, la pena de set anys de presó. Per a Salvi Fortuny, Isidre Sape, Isidre Ramon i Jaume Mariso, la de sis anys. El defensor, senyor De Emilio, va demanar en el seu informe l'absolució dels seus patrocinats.

La sentència, que no serà ferma fins que l'aprovi l'auditor, se

Per la repoblació d'arbres

Amb el fi de fer agafar afició a la plantació d'arbres fruiters, i estimació envers aquests elements de la naturalesa, que són una de les més importants fonts de riquesa de l'economia agrícola catalana, Divulgació Agrícola i el Foment del Taronger (carrer d'Alí-Bey, 22), posen a coneixement dels interessats a incrementar l'arboricultura a la nostra terra, que fins al dia 25 d'aquest mes, de deu a una i de tres a cinc, podran proveir-se de tota mena d'arbres fruiters, especialment dels que més s'adapten a les nostres climatologies, tals com cirerers, tarongers, llimoners, presseguers, pereres, pomeres, pruneres, etc.

Carnet de política

EXPECTACIO

Bi dia d'ahir fou marcat per una certa agitació en els medis barcelonins on es parla o es fa política. Les noticies arribades de Madrid, per diversos conductes, provocaren aquest estat de coses.

Hom notava, sobretot, una certa eufòria entre els elements ben informats de la Lliga. Evidentment, sembla que en aquests instants el senyor Cambó juga, o ha acabat de jugar, un paper important en una vasta combinació política que tindria per objecte formar un nou Govern assentat sobre unes bases parlamentàries sensiblement diferents de les actuals.

Potser tot plegat no passi de la categoria de projecte; però el fet és que ahir se'n parlava a tot arreu amb una certa vivacitat.

HISTORIA NATURAL (MOLT NATURAL)



—Aquest és el cuc de seda?
—No, aquest és el cuc de la C. E. D. A.

(De "La Veu de Catalunya".)

ELS PARTITS D'ESQUERRA

"L'Instant" ha publicat una altra informació del seu redactor especialitzat a recollir desmentiments. En aquest reportatge hom parla de la unió dels partits catalanistes d'esquerra. Ignorem fins a quin punt respon a la veritat el que diu "L'Instant" dels propòsits de l'Esquerra i del P. N. R. E.; però pel que fa referència a Acció Catalana, creiem poder afirmar que ni aquest partit ni la seva Joventut, no han pres cap actitud determinada sobre la qüestió que planteja l'esmentat diari del vespre, per la senzilla raó que fins ara no se n'han ocupat.

A LA MEMORIA DE COSTA

Com ja estava anunciat, la Unió i Joventut Aragonesista celebrarà demà, diumenge, l'aniversari de Joaquim Costa amb un acte públic en el qual prendran part els senyors Forniés, Colàs, Porter, García Villas, Calvo Alfaro i la senyoreta García.

L'esmentat acte començarà a dos quarts de quatre de la tarda, a l'estatge de l'entitat organitzadora, Molas, 26, principal.

Hi han estat invitades les restants entitats aragoneses residents a Catalunya.

EN CID NO VE

El ministre d'Obres Públiques, senyor Cid, no vindrà diumenge a Barcelona, on havia de participar a l'acte agrari anunciat.

L'Hospital de la Santa Creu i de Sant Pau

En el transcurs del passat gener, les estades produïdes pels malalts que són assistits a l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau, a l'Institut Mental de la Santa Creu i a l'Hospital de Sant Llàtzer, són les següents: malalts, 14.132; malaltes, 15.554; alienats, 10.118; alienades, 13.352; llatzerins, 324; llatzerines, 279. Total: 53.759 estades.

En el mateix mes, els serveis fets als Dispensaris de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau, són els següents: Medicina general, doctor Prats, 265; Medicina general, doctor Estapé, 413; Medicina de la Infància, doctor Martínez García, 281; Cor i vasos, doctor Esquerdo, 359; Aparell digestiu, doctor Gallart, 386; Tisiologia, doctor Raventós, 367; Cirurgia general, doctor Ribes i Ribes, 185; Cirurgia general, doctor Corachan, 539; Cirurgia general, doctor Soler Julià, 390; Cirurgia de la Infància, doctor Oliver Gumà, 282; Cirurgia ortopèdica i tuberculosi osteoarticular, doctor J. M. Vilardell, 254; Traumatologia, doctor Bosc Avilés, 203; Urologia, doctor Mestre, 156; Ginecologia, doctor Terrades, 355; Obstetrícia, doctor Guillem Ribes, 74; Oftalmologia, doctor Ignasi Barraquer, 1620; Oto-rino-laringologia, doctor Grau, 1.029; Estomatologia, doctor Carol, 360; Dermato-sifilografia, doctor Horta, 739; Dermato-sifilografia, doctor Noguer Moré, 1.519; Radiumterápia, doctor Guilera, 290; Electroterápia i neurologia, doctor Lluis Barraquer, 1.018; Roentgenologia, doctor Comes Llaberia, 296. Total, 11.873 assistits.

BRUSTER



Guariment radical de
Reuma, Gota, Lumbago, Artritisme, Diàtesi úrica, Neuràlgies i tota classe de dolors nerviosos.

Modern tractament que aconsegueix en poc temps, sens perjudicar gens l'organisme, dissoldre ràpidament l'àcid úric, eliminant-lo per l'orina, tornant la salut al malalt en una normal circulació, neteja i puresa de la sang

PREU: Ptes. 5'65
(Timbre inclòs)

AVIS: A les nombroses persones que ens han afavorit amb llur certificat de guariment aprofitem l'extensa difusió d'aquest periòdic per a tertimoniar-los a tots ells el nostre sincer agraïment per llur atenció.

De venda als Centres d'Especifics, Farmàcies i a la Casa Segalà, Rambla de Sant Josep, 14; Pujol i Cullell, Pelayo, 56; Farmàcia Dr. Ferrer, Ronda de Sant Pere, 2, i Farmàcia Marquès, Via Laietana, 40

Les Lletres i les Arts

El centenari de 'Chatterton' de Vigny

per J. M. Miquel i Vergés

El dia 12 de febrer del 1835, el drama de Vigny, "Chatterton", s'estrenava al "*Theatre Français*". Som en el moment culminant del romanticisme i Vigny sap aprofitar-se'n. "Chatterton" no és, a la manera d'altres produccions romàntiques que el precediren, un drama de fantasia i d'imaginació; és més bé un episodi d'una vida arrencat de la vida mateixa. Vigny, al qual hem de collocar entre els primers dels lírics francesos del segle XIX, veu, en la tràgica fi del poeta anglès, un motiu per a manifestar la seva protesta contra la rutina que ofega les més nobles ànsies de l'esperit i domina, arbitràriament, els designis dels escollits. El moment és bo; les circumstàncies afavoreixen l'estrena i el crit de protesta de Vigny ressona per la sala i encomana emoció. Ve a dir: La ignorància ho envaeix tot; l'egoisme mata les aspiracions; el materialisme entrebanca les activitats de l'esperit, i el mal gust és amo de tot. Aquest és el clam que l'autor de "*La Maréchale d'Ancre*" llança en "Chatterton".



ALFRED DE VIGNY

No és pas que Vigny fos un dels homes més inquiets de l'època; ben a l'inrevés, prefereix el silenci a l'exhibicionisme, la serenitat a la passió. Per això el seu nom sona menys que el de Musset; però en la revisió dels valors romàntics, Vigny, l'introductor a França del drama shakespearià, agafa relleu, revenja natural d'una postergació injusta, potser conseqüència natural del seu tarannà, cercador de l'isolament i del silenci. Per això, Léo Larguier diu en el pròleg de les seves obres que "*Alfred de Vigny apparait en effet comme une haute figure isolée, à part, du milieu du Romantisme*".

Quan el drama romàntic ensorra d'una manera passatgera la tragèdia clàssica, i "Hernani", de Víctor Hugo, obté un èxit que avui sorprèn una mica, però que possibilità el "Chatterton", de Vigny, s'obre un període no gaire brillant que poc temps després el fracàs de "Les Burgraves", de Víctor Hugo, clourà definitivament.

Vigny, però, té amb la seva obra una virtut força remarcable: sap emancipar el drama romàntic del melodrama. En "Chatterton" tot és natural, la causa de la mort del protagonista és el desengany i la misèria, la truculència n'és absent perquè Vigny únicament ha volgut exposar la incomprensió del poble envers els genis, els quals moren ofegats entre el menyspreu i el materialisme d'un món contra el qual llança les més dures diatribes. Vigny, que no havia tingut l'èxit que la seva obra podia fer-li esperar, espremé en aquest drama tota la protesta de la seva ànima. En aquest punt, l'autor de *La nuit de Vincennes* segueix, fidelment, el revolucionarisme romàntic: tots som víctimes d'una organització socialment injusta. Heus ací el clam de tots els poetes que volen rompre el motllo de l'estètica clàssica.

Vigny, en escollir el tema ja assenyala la seva sensibilitat. Lluny de la fantasia ideal, s'estima més arrencar el drama d'un fet real, i, per tant, doblement captivador. "Chatterton" és un símbol, i la seva dissort, talment com el *Werther*, de Goethe, s'encomana. Els fracassats creuen veure's en la figura del malaurat poeta anglès, i més d'un segueix el camí tràgic de l'heroi de Vigny.

"Chatterton" és escrit "en un silenci de treball de disset nits" (1). Vigny mateix es pregunta si serà escoltat pels homes, si la seva obra no serà inútil. L'exemple d'*Stello* el descoratja. "Molts han llegit aquest llibre — diu — i l'han estimat com a llibre, però pocs cors, ai, las!, no han sofert cap canvi". El pròleg de "Chatterton" és el crit més sincer que surt del fons de l'ànima del poeta romàntic. Ell veu la seva obra escampada arreu del món, veu la interpretació justa de la seva idea traduïda en llengües forasteres, però la finalitat que Vigny perseguia amb "Stello" no ha fet vibrar encara les multituds: per això exclama en voler justificar l'actitud de l'heroi del seu drama: "La causa? Es el martiri perpetu i la perpètua immolació del Poeta. La causa? És el dret que tindria a viure. La causa? És el pa que no se li dóna. La causa? És la mort que està obligat a donar-se."

Vigny glorifica la mort del poeta, perquè amb paraules dures, amb consideracions justes vol culpar la societat d'aquella mort. Ve a dir: Chatterton no és culpable. La societat el mata. Entre la rialla dels indiferents, la personalitat de Vigny creix i Chatterton esdevé el millor drama romàntic de l'efímer teatre romàntic francès.

Vigny coneix la dissort de les ànimes delicades que s'han d'humiliar davant el materialisme i la ignorància dels més; per això, la vida del malaurat Tomàs Chatterton és la inspiració. "¿Qui ens dóna a nosaltres el dret a esclafar una gla dient que no serà de roure?" Amb aquestes paraules vol glorificar la memòria del poeta anglès, al qual humiliaren en descobrir-li la paternitat d'unes poesies que ell havia volgut atribuir a un frare del segle XV. Un cop descoberta aquesta mistificació, i sense ajuda de ningú, Chatterton marxà a Londres, on, assetjat per la fam i la misèria, s'emmetzinà quan comptava tot just divuit anys. Encara avui es discuteix l'originalitat de les poesies de Rowley (així s'anomenava el suposat frare), les quals han estat estudiades amb la més extremada atenció. El talent de Chatterton quedà, però, demostrat amb la gràcia, la inspiració i l'enginy amb què bastí aquelles poesies, causa de la seva dissort i de la seva tragèdia.

Vigny, en escenificar el cas del poeta anglès, presentà amb John Bell, l'egoista, el dominador, servil amb els poderosos i insolent amb els modestos; amb Lord Alcalde, el presumit i ignorant protector; amb Lord Talbot, el xerraire sense to ni so; amb Kitty Bell, l'ideal amorós; amb Chatterton, la intel·ligència, el geni, el dolor.

Vigny encara no esgotà amb el seu drama tota la miserable conxorxa que entorn de la mort del poeta feren els esperits migrats i menyspreables contra els quals llança la responsabilitat dels esdeveniments. La mort de Chatterton inspirà romanços grollers i satires ridícules. Vigny mateix anotava amb tristesa que s'havia d'haver tingut més pietat. Rarament els enemics van més enllà del sepulcre; en el cas Chatterton les moies seguiren per temps i emboiraren amb una incomprensió més, tan injusta com la primera, la sinceritat de la seva mort.

La grandesa del poeta anglès, immortalitzat per Vigny, es manifesta ja a l'escola. A onze anys escriu una poesia satírica; a catorze ha imprès tres volums; estudia ciències i lletres. Aleshores és quan inventa Rowley i escriu una llengua del segle XV, tan exacta, amb una inspiració poètica tan justa, que cal un estudi severíssim per a comprendre la mistificació.

Tota la incomprensió que cau damunt de Chatterton, Vigny l'esbandeix amb el seu drama. El pecat d'Anglaterra és redimit, i el nom de Chatterton troba a França, i gràcies a l'autor de "Cinq-Mars", l'estima que li havia negat la pàtria.

(1) *Pròleg de "Chatterton".*

Un llibre cada dia

"Què és el Surrealisme?"

per ANDRE BRETON

★

Aquesta obra d'André Breton, autor ja prou conegut a Barcelona, és una conferència donada per ell no fa gaire a la *Maison des Huit Heures*, de Brusselles, que ha publicat l'editorial René Enriquez de la mateixa capital i per la qual ha dibuixat el molt remarcable pintor belga René Magritte, el millor indubtablement dels surrealistes d'aquell país, una portada obsessionant.

En aquesta conferència fa l'autor del "Manifeste du Surrealisme" un historial de les modalitats diverses per què ha passat aquest moviment, que confessem que és el que més en convenç de tots els actuals, des dels dies del *Dadaisme* passant per les tongades freudiana o experimental la primera, la del materialisme dialèctic o proletaritzant, que no és el que més ens interessa per cert, puix que ens fa l'efecte d'un suïcidi camuflat, i la tercera o actual en la qual confessa obertament André Breton que l'impuls decisiu per a ella ha vingut de Salvador Dalí, "l'excepcional ebullició interior del qual—són les pròpies paraules d'André Breton—ha estat per al Surrealisme durant tot aquest període un ferment inapreciable, puix que com ho ha fet valer justament Guy Mangeot en la seva "Història del Surrealisme" que acaba d'aparèixer a les edicions René Henriquez, Dalí ha dotat el Surrealisme d'un instrument de primer ordre amb el *mètode paranoico-crític*, que s'ha mostrat tot seguit capaç d'aplicar-se indiferentment a la pintura, a la poesia, al cinema, a la construcció d'objectes surrealistes típics, a la moda, a l'escultura, a la història de l'Art i fins i tot, si convé, a tota mena d'exegesi".

Això no gens menys escriu Breton a propòsit d'aquest excepcional Salvador Dalí, un exemple més de la valor altíssima que avui la gent assabentada li reconeix universalment, en aquesta conferència que és un assaig, d'una convicció o precisió impecables, alhora d'especificació i de definició, que recomanem a tothom que s'interessi per les coses d'avui de les quals ens interessa parlar.

"Petita antologia poètica del Surrealisme"

per GEORGES HUGNET

★

Sigui la que es vulgui l'opinió que hom pugui tenir del Surrealisme, és inatacable, però, que ocupa un lloc excepcional dintre el moviment d'idees d'avui en diversos aspectes. Per això trobem encertada la publicació d'aquesta "Petita antologia poètica del Surrealisme", que permet de fer-se càrrec i d'estudiar els diversos aspectes d'aquesta tendència.

Georges Hugnet estava particularment capacitat per a fer aquesta Antologia del Surrealisme a conseqüència dels seus documentadíssims estudis sobre els orígens i la història del moviment *dadaista*, que fou el precursor o davanter del que ara comentem. Un aspecte que ens plau d'aquesta "Petita antologia poètica del Surrealisme" és que en ella, malgrat tractar-se d'una antologia essencialment poètica, hom hagi aplegat al costat de les produccions dels iterats surrealistes les dels seus companys de tendència pintors o escultors. Això ens plau singularment de remarcar-ho perquè allò que ens fa més atractivols el Surrealisme és la seva repugnància envers l'estretor dels homes d'ofici. Creiem que les èpoques de decadència diuen les *Arts*, però que les autèntiques diuen l'*Art*.

M. A. CASSANYES

Les Exposicions de Primavera

El senyor Joan Pich i Pon es reuní ahir al matí amb la Junta Municipal d'Exposicions d'Art per tal de parlar de l'organització de les properes exposicions de Primavera.

"Monografies Mèdiques"

Dilluns es posarà a la venda a les llibreries el fascicle 83-84 de la Col·lecció "Monografies Mèdiques".

Es un volum extraordinari que publica l'obra dels doctors Francesc Gallard Monés i T. A. Pinós, "Diagnòstic de l'ulcus gastroduodenal", ilustrat amb quaranta magnífiques radiografies impreses sobre paper couuché.

Notes bibliogràfiques

Lletres Castellanes

"EL NUEVO DIANTRE", D'ANTONIO ESPINA (ESPASA-CALPE, 1934)

Antonio Espina és un dels valors més destacats de la nova promoció literària de Castella. Assagista — col·labora a "**Revista de Occidente**" —, noveHista, poeta, biògraf també, sembla sentir una gran curiositat per coses molt diverses. Fruit de la seva curiositat múltiple és aquest llibre, que titula, portat d'aquella afició als jocs de paraules tan corrent en els escriptors castellans d'ara, "**El nuevo Diantre**", és a dir "**el espíritu crítico, gran pequeño diablo, el verdadero Diantre del siglo XX**".

Es, doncs, un llibre de crítica, i de crítica universalista; lletres, sociologia, història. Llàstima que molt sovint — i aquest és defecte ben comú entre la gent de Castella, ens remetem als lectors habituals de "**Cruz y Raya**" — les paraules amaguin el contingut, i la crítica esdevingui "**gregueria**".

De **greguerías** n'hi ha unes quantes en el llibre, i fa un cert mal efecte de trobar-les al costat d'observacions agudes sobre el castissisme espanyol ("**El goyismo y sus mixtificaciones**"), el problema de l'idioma ("**El escritor y el idioma**"), la significació de Larra ("**Larra y las estatuas**"), i el problema de la perspectiva en la història ("**Estereoscopia de la Historia**"), petits assaigs que és llàstima que hagin quedat reduïts al simple article periodístic, perquè amb més extensió, una mica més de profunditat i una major sobrietat verbal s'haurien convertit en assaigs ben aguts i curiosos.

De fet Espina, que és un dels millors assagistes de la seva generació, no fa amb aquest llibre sinó continuar una tasca iniciada de ja fa temps en pro d'aquella croada que tant preocupa molts intel·lectuals castellans del moment present: l'europeïtzació d'Espanya. En aquest sentit és ben curiós l'assaig "**Emporio e Imperio**", on analitza les aspiracions dels imperialistes castellans contemporanis.

EL CORREU D'AVUI

ELS LLIBRES I LLURS AUTORS

★ *Un llibre de Carles Pi i Sunyer.* Aprofitant les hores de captiveri al vapor "Uruguay", l'ex-alcalde de Barcelona ha escrit un assaig sobre el pensament i els sentiments a França en el període anterior a la Revolució Francesa, seguit de la traducció d'una selecció de les lletres de Júlia de Lespinasse. Aquest volum que edita la Llibreria Catalònia es posarà a la venda per la Diada del Llibre.

★ *Les "Edicions Proa"* no estan inactives. A punt d'aparèixer la novella *La primera nota*, del jove autor soviètic Bogdanov, traduïda al català per Andreu Nin, veiem les importants obres que han donat darrerament: *Les algues roges*, una novella tan fina com apassionant, que està obtenint un gran èxit de venda, de Maria Teresa Vernet; *Les grans esperances de Pip*, una de les tres obres mestres de Dicken, traduïda al català, per un mestre, Josep Carner, i, fora de col·lecció, *On són els pobres...?*, de Joan Puig i Ferreter, obra d'una actualitat cremant, que el públic decora i celebra amb delícia, assenyalant amb el dit el brillant i grotesc personatge vivent, protagonista de la irònica història. Per a molt aviat, una novella de J. S. Arbó, l'intens autor que "Edicions Proa" revelà al públic català.

L'ART I ELS ARTISTES

★ *Inauguració de les sales Mateu i Rocamora, del Museu de Pedralbes.* — La Junta de Museus recorda al públic que l'acte d'inauguració de les sales Mateu i Rocamora, i de l'exposició Artigues-Alard, que tindrà lloc diumenge al Museu de les Arts Decoratives, de Pedralbes, no serà al matí, hora en què el Museu és obert ordinàriament al públic, sinó a la tarda, a dos quarts de cinc. - Ultra el President de la Junta i el de l'Associació Amics dels Museus de Catalunya pronunciaran discursos els senyors Governador general i Alcalde de Barcelona. - Per poder assistir a l'acte cal proveir-se d'invitació, la qual serà facilitada a les oficines de la Junta i a les entitats artístiques de Barcelona.

★ *D'interès per als pintors, escultors i artistes en general.* — Seguint les normes traçades pel "Salon des Echanges" de París, en el qual els artistes expositors cedeixen llurs obres no per tal quantitat en metàl·lic, sinó contra objectes o gèneres que els interessin, acaba de fundar-se a Barcelona "La Fira d'Intercanvis", on en la seva "Secció d'Art" s'actuarà de la mateixa manera que al "Salon des Echanges", de París. Per a tota mena de detalls, adreceu-vos a la Gerència de la Fira d'Intercanvis (Viladomat, 83 - Telèfon: 35097.)

★ *A cau Renard.* — Tal com es va anunciar, des d'avui serà exhibit al públic un conjunt d'obres de Cézanne, Courbet, Coret, Daumier, Degàs, Delacroix, Fantin-Latour, Van Gogh, Ingres, Manet, Monet, Millet, Pissarro, Puvis de Chavannes Rousseau, Toulouse Lautrec i Constable. - L'exposició en públic d'un conjunt de pintura que per les signatures i la qualitat de les obres no és corrent d'obtenir, faran d'aquesta exposició, que es deu a la generositat del seu posseïdor, uns motius de gaudi i d'ensenyament.

★ *Cardona.* — Actualment té lloc, a les Galeries Laietanes, l'exposició de Joan Cardona, amb les seves gitanes tan característiques i personals.

★ *Togores.* — Inaugurada el passat dissabte l'exposició Togores, constitueix la nota d'actualitat de Barcelona. Efectes d'un esdeveniment artístic, ja que Togores ha portat a Can Parés tot el públic barceloní.

★ *Clarà.* — Per al dia 23 d'aquest mes és anunciada l'exposició de Josep Clarà a Can Parés. Clarà, l'escultor català de major nom internacional, ha preparat una rigorosa selecció d'obres. Amb motiu de l'obtenció del premi Campeny, es prepara un homenatge a l'il·lustre escultor.

★ *Llimona.* — El nom de Rafel Llimona atraurà molt aviat, a Can Parés, la curiositat dels amateurs i col·leccionistes. - Llimona exposarà figures, bodegons i paisatges; únicament vint obres de gran selecció, que collocaran l'artista en un lloc privilegiat.

★ *Reig* inaugura aquesta tarda, a les Galeries Valenciano (Plaça de Francesc Macià, 10) la seva anunciada exposició integrada per 25 obres. El públic podrà visitar-la fins al dia 2 del mes entrant.

Crònica Escolar

UNA ENQUESTA SOBRE LA F. N. E. C.

Els estudiants A. G. Ponç i Joan Bruguera procedeixen, respectivament, de les Comissions de Relacions Internacionals i d'Obra Social de la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya, a les quals al·ludia en Joan B. Duran en la seva resposta a la nostra enquesta, com les que més activament havien treballat en la nostra organització universitària. En la resposta d'aquests senyors, que transcrivim a continuació, no es fa, com és natural, referència a aquest fet; per això el consignem nosaltres.

Ens ha dit el senyor A. G. Ponç:

—...?

—La vida de la F. N. E. C. ha estat tan limitada que no li podem comptar els encerts ni retreure les errades.

—...?

—Actuar! Cal que els estudiants catalans es posin a to amb el moviment universitari escolar europeu, que desconeixen en absolut. No descric un pla perquè l'exposició seria massa extensa. El panorama que ofereix el nostre món universitari és més aviat depriment.

En Joan Bruguera, cap de la Comissió d'Obra Social de la nostra Federació, ha respost:

—...?

—La fundació de la F. N. E. C. fou el seu èxit més gran, ja que féu possible la total catalanització de l'entitat representativa dels estudiants catalans i que la majoria d'aquests ingressessin en els seus rengles. Quant a la tasca realitzada, crec que l'errada més gran de la F. N. E. C. ha estat la de crear-se un prestigi mancat d'una base sòlida; això és el que ha fet possible allò que recordaba un diari no fa gaires dies, que la F. N. E. C. ha estat més pròdiga en promeses que no en fets; cal només comparar la nostra actuació amb la realitzada per les unions nacionals dels altres països.

—...?

—Quant a la seva actuació futura, crec, com digué l'amic Duran, que s'ha de començar per una selecció dels seus dirigents, i acabar amb personalismes, però també fent-hi entrar companys de les noves promocions que assegurin la continuïtat de l'obra empresa. Temes?... no en manquen certament; avui encara no són a la F. N. E. C. totes les associacions professionals d'estudiants de Barcelona; cal, per tant, fer una obra d'aproximació, tant per aquestes com per les foranes. Que la F. N. E. C. sigui un moviment totalitari d'afirmació i renovació de la cultura catalana tan necessari en els moments actuals. Per dmunt de tot, doncs, cal fer tasca catalanitzadora; fa prop d'un any, responent a una enquesta de *Universitat Catalana*, tots els presidents d'associacions universitàries d'estudiants coincidiren en què respecte a la catalanització, a la Universitat no s'hi havia fet res encara. Avui estem pitjor, i si es repetís l'enquesta la unanimitat tornaria a ésser patent, i potser es traduiria en censura.

En fi, cal sobretot treballar en coses profitoses i no perdre el temps en divagacions. La tasca és feixuga, però amb força i activitat per la nostra part, reeixirem.—B.

RES DE NOU DINTRE L'ANORMALITAT

Ahir seguia la calma al nostre primer centre docent. El rector no rebé els periodistes, però els féu manifestar pel secretari senyor Argüelles que no hi havia res de nou.

Tanta calma...

LA VI XOCOLATA JURIDICA

Avui, a les sis de la tarda, tindrà lloc a l'Hotel Ritz la VI Xocolata Jurídica organitzada per l'Associació d'Estudiants de Dret i Ciències Econòmiques i Socials. L'organització acurada del dit acte promet un èxit. Amenitzarà la festa la banda de color "Banjo Jaz and. his boys".

LES SARDANES

L'Agrupació Cultural Atlàntida, ha organitzat per a demà, diumenge, a dos quarts de dotze del matí i al carrer de Rénaixement, xamfrà Escornalbou (Guinardó), una selecta ballada de sardanes a càrrec de la cobla Catalunya, la qual desgranarà el programa següent: "El pantà de les xuriguerès", Serrat; "Noies pollenovines", Saderra; "La més maca de l'enveinat", Bonaterra; "L'espigolera", Bou; "El bruixot de les rocalles", Mercader; "Muntanyes del Montgó", Vicenç.

EXPOSICIONS D'ART

LA PINACOTECA
PASSEIG DE GRACIA, 84
IU PASQUAL — Pintura
Fins al 22 de febrer

SALA BUSQUETS
PASSEIG DE GRACIA, 96
MIQUEL FERRER — Pintura
Fins al dia 22

SYRA
DIPUTACIO, 262
Objectes d'art maroc i motllures
JOAN COLOM — Dibuixos acolorits
MANOLO HUGUE — Escultura
Fins al dia 24

SALA GASPAR
CONSELL DE CENT, 323
Centre Rambla de Catalunya i Balmes)
JOSEP PIJOAN I MARTI — Pintura i Dibuixos
Fins al dia 22

LLIBRES!!
Autografs, dibuixos, aquarelles al més important assortiment de gravats de Barcelona
Exposició - venda a preus inversemblants
Dintre el
METROPOLITANA
LLIBRERIA VELLA I NOVA
Ronda, 21 (cantó de la Rda Sant Antoni)

PAPER DE FUMAR

SANT JORDI
FI-RESISTENT - MIG COMBUSTIBLE
ESTOIG: 10 CENTIMS

L'ACTUACIO SOCIAL

La Secretaria dels Jurats Mixtos de la Construcció, Obres Públiques o Obres del Port de Barcelona, es complau a fer públic per a coneixement de patrons i obrers que la nota publicada a la premsa del dia 8 d'aquest mes s'ha de donar per rectificada en el següent sentit:

Allà on diu: "Així mateix aquest Jurat Mixt posa a coneixement dels obrers que, a partir del dia 16 d'aquest mes, no tindran dret a reclamació per diferències de salari assenyalat en les vigents Bases d'aquest Jurat, si abans d'aquesta data no han denunciat l'incompliment d'aquest extrem per part del seu patró."

Ha de dir: Així mateix aquest Jurat Mixt posa a coneixement dels obrers que les esmentades Bases de Treball (únic text legal vigent) hauran també d'ésser complertes per ells en tots els seus extrems, amb l'obligació de denunciar a tot patró que, emparat amb l'actual crisi de treball, cerqui la forma d'infringir les Bases oferint jornals per sota dels legals.

Tot obrer que acceptés un jornal inferior al de les bases serà per aquest fet responsable d'infracció de la Llei de Jurats Mixtos i haurà d'atendre's a les conseqüències que el seu acte li pugui produir.

Crida a uns ciutadans. — Per un assumpte d'interès i que té caràcter urgent, l'Alcaldia crida la senyora Magdalena Llaixà Galia, de 72 anys o persona interessada, en cas de no poder-ho fer personalment, perquè comparegui davant del Negociat de Política Social, carrer de la Ciutat, número 6, a la major brevetat, dintre de les hores de despatx, de deu del matí a una de la tarda, en dies feiners. També fa una crida semblant als següents ciutadans: Cinta Domènech Pagès, Maria Laval Serra, Marià Munté Gassó, Teresa Navarro Molina i Tomàs Zamora Rodríguez.

NOTICIES SOLTES

En l'exprés de França arribà ahir al matí l'ex-ministre del Treball, de la Dictadura, senyor Eduard Aunós.

L'Associació de Propietaris de Valldoreix, desitjant contribuir al sosteniment de l'Hospital Marítim de la Barceloneta, per a nens pobres, ha organitzat el seu ja tradicional ball de disfresses d'enguany a profit del dit sanatori.

La vetllada tindrà lloc el dissabte vinent, dia 23, a Can Llibre, i han promès l'assistència les artistes Mercè Nicolau, Empar Saus, Cecília Gubert, Càndida Suárez, Matilde Martín, Célia Gómez, Isabel Estorch, Maria Teresa Planes, Sara Guasch, Rosa Hernàez i Amèlia Pardo, i ensems els actors Marc Redondo, Ramon Martori, Josep Santpere, Castrito, Antoni Palacios, Vicenç Simon, Rodolf Blanca, Ricard Mayral i Antoni Alarma; el mestre Demon i la parella de ball del Principal Palace Sacha Goudine-Barceló.

Amb motiu del cairebé benèfic de la festa ha fet que les comandes de taules se succeeixin ràpidament i són ja en nombre que promet resultar força simpàtica i nombrosa de concurrència de la Colònia de Valldoreig.

Les colònies veïnes de Valldoreig, la Floresta, Sant Cugat, Rubí i Cerdanyola, han estat especialment invitades.

Per encàrrecs, a secretaria de la comissió de festes.

Totes les notes pregades han d'ésser trameses en català i abans de les nou del vespre, a la Redacció: Corts Catalanes, 589, 1.r Les d'esports, a Barbarà, 11

Liquidació de Sala Parés-Llibreria
PER TANCAMENT DEL NEGOCI
PETRITXOL, 5
20 % DESCOMPTE sobre LLIBRES D'ART, EDICIONS BIBLIOFIL, FOLKLORE, LLIBRES DE FIL
20 al 40 % sobre LLIBRERIA GENERAL, LITERAT. CATALANA, LITERAT. ESPANYOLA, NOVETATS FRANCESES, ETC...
SOLAMENT FINS el 20 de FEBRER

✝

Concepció Torelló i Ortega
DE RODERGAS
HA MORT CRISTIANAMENT
(A. C. S.)

Els qui la ploren: espòs Josep Rodergas i Calmell, filles Enriqueta, Josefa, Montserrat i Concepció, mare, mare política, germans, oncles, cosins i família tota i la "SOCIETAT ANONIMA CLAUSOLLES", en participar als seus amics i coneguts tan dolorosa pèrdua, els preguen que la tinguin present en llurs oracions i que se serveixin assistir al seu enterrament, que tindrà lloc avui, dissabte, dia 16, a les tres de la tarda.

Domicili: Salmerón, 233.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

INFORMACIO D'ESPANYA

IMPRESSIO POLITICA

Una votació confusionària

(CONFERENCIA TELEFONICA DEL NOSTRE REDACTOR A MADRID)

Prop de les deu de la nit ha acabat la sessió de les Corts. Diputats i periodistes han abandonat el palau del Congrés preguntant-se què havia passat. No és fàcil explicar-ho. El mateix ministre de la Governació, que no deu haver-ho explicat encara, potser ni tan sols ho sap a aquestes hores si continua essent-ho. No creiem que cap Parlament hagi ofert mai l'espectacle que hem presenciat aquesta tarda.

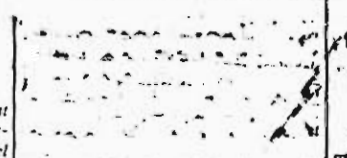
Ha començat la sessió amb un important discurs del senyor Cambó sobre la llei Municipal, i en resumir aquest debat de totalitat el senyor Vaquero ha llegit el primer èxit de la tarda, èxit que fóra època en els annals parlamentaris si que ha enriquit l'oratòria pintoresca amb unes quantes perles imimitables.

Després d'aquests discurs, en els passadissos del Congrés regnava una gran eufòria, as repetien les frases del ministre i tot donava la impressió que ens trobàvem en l'entreacte d'una obra molt divertida; l'ambient de la Cambra no, era gens dramàtic; tot semblava anunciar un final plàcid de la setmana parlamentària; quan avançada ja la tarda el senyor Cano López s'ha aixecat per a defensar una proposició, no de llei, prohibint als militars pertànyer a la Maçoneria. Hom atribuïa certa importància a aquest debat, però mingú podia creure en l'entremaliadura tant de perill per al Govern.

El senyor Cano López, diputat independent, és un orador tosc, de recursos molt escassos. El seu discurs ha estat d'una gran violència contra els militars que, segons relació que ha llegit, pertanyen a la Maçoneria.

Al banc blau seien els senyors Vaquero i Cid, però no ha sortit cap protesta dels ministres per tal de contestar eficaçment les greus acusacions de l'orador. El senyor Alba ha intentat de sortir-li al pas, però debades. Les interrupcions del president només aconseguien en algun moment augmentar el neguit en què s'ha descabdellat la intervenció.

Ha aixecat el senyor Vaquero, ha engegat uns quants paràgrafs grandiloqüents en defensa de l'exèrcit i possiblement també en defensa de la Maçoneria, però aquesta part d'aurora ha quedat una mica obscura. Una frase del ministre sobre la decisió del Govern d'impedir intromissions estranyes en els assumptes armats, ha servit de pretext a Gil Robles per a eludir la qüestió de fons i situar-la en un terreny polític. Amb la promptitud del Ministre es declarava satisfet Gil Robles i deixia sucosament el matalàs al senyor Cano López, però si aquest no retirava la proposició, acceptava la interpretació donada pel cap de la Dreta, els amics de Gil Robles no la votarien, per tal de no trencar la majoria governamental. Sobre quina era la veritable interpretació que calia donar a la proposició del senyor Cano López, hi hagué bona estona, enmig d'una gran confusió, i finalment ha estat votada.

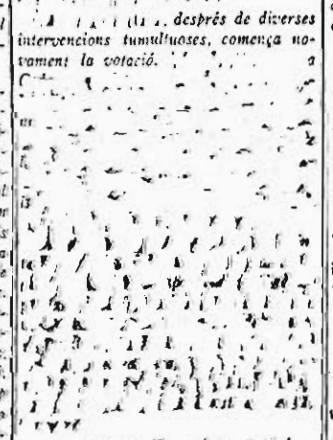


La votació no és vàlida; l'emoció de la Cambra és gran; en aquests moments tornen a llurs escons els diputats de la majoria que els havien abandonat, i comencen les explicacions de vot. Ocupa la capçalera del banc blau el senyor Rocha, que segurament ha estat cridat pels seus correligionaris, davant la gravetat de la situació. Rocha sembla indecís, conferencia amb el President de la Cambra, dialoga amb alguns diputats radicals; Gil Robles anuncia que si es vota novament la proposició, la Ceda aquest cop la votarà donant-ih una interpretació d'acord amb les manifestacions anteriors del Ministre de Governació, és a dir traient-li abast polític.

El senyor Cambó intervé: el Govern havia d'haver tallat aquesta perillosa discussió: la Lliga s'ha abstingut perquè no ha volgut contribuir a l'espectacle que oferia el Parlament en immiscuir-se en funcions peculiars del Govern, com és la designació dels comandaments militars.



... després de diverses intervencions tumultuoses, comença novament la votació.



... El senyor Alba, en parlar després amb els periodistes, ha dit que la votació d'aquesta tarda no tindria conseqüències polítiques, però no creuen el mateix aquells que han sentit altres comentaris i altres informacions dels caps de la majoria i sobretot aquells que esperen allò que indubtablement ha de passar demà.

La cua de la proposició sobre la maçoneria



Madrid, 15. — La proposició origen del debat a les Corts diu:

"Els diputats que subscriuen tenen l'honor de proposar a la Cambra que se serveixi declarar que veuria amb satisfacció que el Govern adoptés les mesures que considerés més convenients per a impedir que cap membre dels cossos de l'armada i de l'exèrcit de la nació pugui pertànyer a la maçoneria, per entendre que existint la prohibició per a ells de pertànyer a partits polítics legals constituiria una cosa insòlita tolerar que pertanyin a aquestes associacions secretes, als mandats de les quals s'obliguen amb vot, tantes vegades incompatible amb els alts interessos de la pàtria, a la qual han prestat jurament de lleialtat. — Cano López, O'Shea, Suàrez de Tangil, Sainz Rodriguez, Fuentes Pila, Casares, Estébanez, Maeztu, Antonio Boigas, Josep Morales, Josep Romero, Jesús Comin i alguns altres."

S'HA ESVAIT LA TRANQUILLITAT

Transcorria la tarda en completa tranquil·litat política, car l'absència del senyor Alcalà-Zamora per marxar a València per tal d'assistir a la botadura del vapor "Artabro" i el fet de no celebrar-se Consell fins la setmana que ve havia fet deixar de banda la qüestió política. Per alguns diputats de la majoria, especialment de la Ceda, s'insistia a manifestar que els esdeveniments que aquests dies han vingut anunciant-se tindrien el seu descabdellament d'ací a pocs dies, però tota aquesta tranquil·litat ha quedat trencada per la proposició que en primer terme firma el senyor Cano López, en la qual es demana que la Cambra vegi amb satisfacció que el Govern adopti les mesures encaminades a impedir que els membres dels cossos de l'armada pertanyin a la maçoneria.

Evasió de presos a Tolosa

Sant Sebastià, 15. — A la presó de Tolosa ha ocorregut una evasió de presos. Angel Lorenzo, Casimiro Rodríguez i Blas Romero, que amb altres quatre estaven presos a la presó, han aconseguit evadir-se. Han obert la porta amb una cullera. Han sortit al pati de la presó i han fet una trena amb les teles dels matalassos i han baixat per un mur de quatre metres d'altura.

L'obsessió de Royo Villanova

Madrid, 15. — El senyor Royo Villanova dedicava les seves habituals censures anticatalanistes al discurs del senyor Cambó, per a subratllar que mentre els diputats espanyols no pogueren participar en la discussió de la llei Municipal catalana, els parlamentaris catalans intervenieu directament en la discussió de la llei Municipal que s'aplicarà a tot Espanya.

LA LLEI ELECTORAL

No s'ha reunit la ponència perquè el senyor Lerroux segueix malalt

Madrid, 15.—No hi ha hagut reunió de la ponència de forces ministerials per a tractar de la llei electoral per seguir malalt el cap del Govern.

La Ceda, a més del senyor Fernández, estarà representada pels senyors Gil Brando i Bosch Marín. Els agraris, pels senyors Cid Lazcano i Rodríguez de Viguri. Per part dels radicals, amb un criteri manifestament majoritari, formarà part de la representació el senyor Emiliano Iglesias, el qual aquesta tarda comentava la proposta del ministre d'Agricultura com una iniciativa inadequada a la realitat política espanyola.

Continua amb èxit creixent la



QUINZENA DELS 2 DUROS

CALÇATS A DOS DUROS UNA OFERTA EXEPCIONAL DE

EGARRA

PELAYO 16 · LAIETANA 57

I ENCARA CREIEN LES BOTES GRATUITAMENT EN EL NOU SALÓ BALMES, 2 (ENTRADA PER ARAGÓ)

Les Corts de la República

(Ve de la primera pàgina)

Reconeix la tasca personal del senyor Calvo Sotelo en el directori, però diu que el seu Estatut fou quasi còpia del projecte d'Administració local que Maura no tingué la sort de veure aprovat. Recorda la discussió estèril en torn al dit projecte, al qual van fer obstrucció dura Romanones i els liberals, que van dici de presentar després un altre projecte semblant. Maura, no obstant, abans de morir va tenir la satisfacció de veure reflectit el projecte que va prosperar en l'Estatut de la dictadura, després del dolor de veure'l ofegat al Parlament.

Parla de l'autonomia i diu que tot el que es restringeixi en la llei Municipal serà anticonstitucional, perquè la Constitució la patrocina.

Recorda les lluites entre els radicals i regionalistes a Catalunya, i diu que mentre aquells creien que la base autonòmica estava en l'autonomia municipal, ells entenien que es podia fer i sustentar-se en l'autonomia regional.

Diu que tots els problemes municipals surgeixin del fracàs dels projectes i insensata l'obstrucció que els va fer naufragar.

Segueix parlant de l'autonomia, i el senyor COMIN l'interromp. L'any 1907 era distint; hi havia monarquia i ella tenia de l'autonomia un altre concepte distint que la República.

El senyor CAMBO segueix estudiant el problema municipal. Sobre suspensió d'alcaldes diu que des del 1903 està fixada la seva facultat com a directors de la vida administrativa dels Municipis. La política de substitució d'alcaldes és errònia, impolítica i pertorbadora.

Assenyala l'extemporani de les disposicions del Poder central imposant càrregues i despeses que ell hauria de tenir atesos. Així ocorre que els pressupostos municipals porten el pes forçat i onerós d'unes càrregues que els imposa l'Estat. Això no pot prosperar, perquè és minvar la capacitat legal i econòmica dels Ajuntaments.

Parla dels funcionaris municipals a què es refereix la base 20 del projecte. S'observa — afegeix — una gran preocupació pels funcionaris, però no per la funció. Cada dia ens ocupem més del funcionari i s'oblida més la funció. No pot ésser i cal que no sigui.

S'ocupa després de l'opinió del senyor Calvo Sotelo sobre les eleccions d'Ajuntaments, i diu que el sistema per a aquests pot ésser distint a les altres eleccions de caràcter general. En les eleccions municipals no solen ventilar-se problemes i avantatges, sinó el comandament com a única aspiració. Quan es tracta de qui manarà, les lluites segueixen essent disputades.

Diu que no hi hagué manera en cap moment d'arribar a una representació corporativa amb els prestigis i eficàcia que assenyalaven els seus propugnadors. La representació corporativa a Espanya sempre ha topat amb grans inconvenients. L'interès collectiu no uneix els espanyols com l'interès polític o la passió política. Recorda, a aquest efecte espectacles deplorables ocorreguts en aquest Parlament, discutint-se tractats o coses d'interessos. Les lluites terribles han fet ineficaç tots els esforços per a arribar a una pràctica corporativa, i aquests espectacles han causat mots disgustos. El senyor Calvo Sotelo ha de fixar-se en això.

No es pot legislar sense estudiar a fons les qüestions que s'han de resoldre, perquè succeeix aleshores que tot es redueix a obrir informacions, a discussions, a cabildeigs i a res més.

S'ha de fixar en el que suposa la realitat de les coses particularment en el que als Municipis es refereix. Posa l'exemple d'aquesta Cambra, i diu que mai no ha assistit en una altra de més insensible que aquesta als problemes d'interès polític.

Quant a les eleccions corporatives, recorda l'informe presentat fa anys per l'Ajuntament de Barcelona, en el qual prengueren part els senyors Carner i Sunyol i l'orador. Així, per exemple, es produí gran sorpresa quan veieren les Corts que els senyors Carner i Sunyol combatien el projecte de Maura enèrgicament i la representació proporcional, en la defensa de la qual l'orador trencà moltes llances.

El senyor Calvo Sotelo sap millor que jo que a Itàlia no va poder-se instaurar la Corporació, sinó al cap de deu anys, i que han estat precisos aquests deu anys per a passar del sindicalisme al corporativisme. A més, a Espanya la representació corporativa té un altre inconvenient, i és que la representació d'interessos és sempre molt inferior al costat dels drets que representen els interessos individuals.

Es mostra partidari de la representació proporcional, i creu que amb l'aplicació d'aquest règim es milloraria la vida municipal d'Espanya. Cal enfortir l'Estat i les seves representacions executiva i legislativa. Si el Parlament actual està resultant tan ineficaç, es convenient que diguem que la culpa no és dels diputats. El Parlament només és la suma dels diputats i del Govern. El Govern, en les nostres deliberacions, acostuma a estar absent, perquè el Govern, l'essència del Govern, és el president del Consell de ministres, i ningú no ha presenciat mai absències tan perllongades del cap del Govern.

El senyor MARTINEZ ARENAS: Donc que se li apliqui el Reglament ara que es vol obrar amb tant de rigor.

(Rumors i aplaudiments de les esquerres).

Es cosa difícil que Espanya pugui entrar a la representació corporativa. A més, al món la corporació només pot assajar-se en aquells països on existeix un Govern autoritari, com a Itàlia, puix que encara que allí hi existeixi el règim corporatiu, no hem de reconèixer la seva realitat, i aquesta és que sempre preval, per damunt de la corporació, la voluntat del Poder públic, i tant a les corporacions com als sindicats, el que decideix és el representant del Poder públic. El senyor Gil Robles no creu que només hi ha façana i al seu darrera no hi ha cap fons. A Espanya no tenim un Poder públic prou fort, i la resposta a si el Poder públic és fort, suposo que seria negativa. Assistim a un període de feblesa del Poder públic, com no s'ha vist mai, i aquesta feblesa, que neix del Poder executiu, es traduceix al Parlament. No he pertangut mai a un Parlament que fos tan insensible a les ferides de l'interès públic, com la Cambra actual. Jo dic que cal que ens ajustem a la realitat, i la realitat ens diu que no hi ha ambient suficient que imposi que tinguin preferència els interessos collectius sobre els de classe o els d'un grup industrial.

El senyor CAMBO: I la presència del cap del Govern, que sempre fou un costum en els Governs majoritaris com l'actual, és indispensable, perquè els ministres, en Governs d'aquesta naturalesa, només seran sempre representants autoritzats dels departaments ministerials. La política del Govern ha d'estar encarnada en el president del Consell. Aplaudiments dels regionalistes i d'altres sectors de la Cambra).

(Entra el ministre d'Obres Públiques).

El MINISTRE DE LA GOVERNACIO intervé per a fer el resum de la totalitat del debat, i dirigint-se al senyor Cambó li diu: La V. S., a Barcelona es dedica a atacar el senyor Gil-Robles, i aci ho fa contra el senyor Lerroux. El treball que porta a cap aquesta gran figura de la política espanyola, aquest gran estadista, fa que tots nosaltres, amics i adversaris, no troben estrany les seves absències del banc blau. Això no suposa abandonament de funcions, ni suposa abandó d'obligacions, sinó compliment d'un deure, tota vegada que sap complir com el primer, i si se m'apura diré que millor que ningú.

Agraeix al senyor Cambó la forma en què s'ha ocupat del projecte, perquè ha mantingut el to elevat del debat. Aquest debat no pot derivar-se envers endegaments polítics. El Govern ha marcat en el seu camí les solucions que creia convenients per resoldre el problema municipalista espanyol. Jo he vingut avui a la Cambra un xic commogut i tement per les meves facultats, per poder contestar els que han intervingut en aquest debat. Jo he estat desenrotllant molts anys en la meva vida política una labor municipal com a alcalde i com a conseller, i a pesar d'això he sentit por, perquè la discussió a la Cambra havia pres un caràcter doctrinal, com de càtedra.

La llei Municipal és una obra harmònica per les collaboracions que s'hi han portat a través dels anys. El senyor Calvo Sotelo ha reconegut aquesta tarda, quan ho recordava el senyor Cambó, que recollí les matèries per a la base del seu Estatut Municipal del projecte del senyor Maura.

Al·ludeix als discursos pronunciats en torn d'aquest projecte pels senyors Chavarri, Casas, Vega de la Iglesia i Calvo Sotelo, i diu que es ret a l'evidència de la sinceritat dels seus propòsits, àdhuc quan el senyor Calvo Sotelo, al qual reconeix grans qualitat i preparació en aquesta matèria, quan es tractà de certes coses no aconsegueix establir línia divisòria entre el passat i el present.

Nosaltres no ens oposem a què el dictamen sigui reformat, i tindrem una gran satisfacció en poder arribar a un acord en aquelles reformes que no satisfacin a tots.

El senyor Calvo Sotelo ha tingut algunes contradiccions en la seva intervenció. S'ha mostrat partidari de la lliure elecció dels alcaldes, però sembla oblidar-se que a Espanya durant la dictadura no es féu res d'això. La V. S., senyor Calvo Sotelo, féu l'Estatut Municipal més autonomista i possiblement el més avançat del món, però no es va atrevir a aplicar-lo íntegrament.

Jo sóc autonomista, i a la Cambra, àdhuc a les Constituents, es concedí generosament l'autonomia. Però, després, ¿no ha ocorregut res? En la primera República, els grans polítics Castelar, Salmeron, Pi i Margall i altres foren autonomistes, i jo sempre ho he estat. Però en aquest any transcorregut del 1934, hi ha hagut exemples palpables de l'abús de l'autonomia a Catalunya, pel Govern que la representava, i a Biscònia, que produiren greus pertorbacions a la pàtria. Durant aquest darrer estiu, tot Espanya ha vist el mal ús que alguns han fet d'aquestes autonomies, i les excessives autonomies poden portar-nos a un cantonalisme perillosíssim o a un separatisme que representin un gravíssim perill per a l'interès general del país. En la primera República, els homes que la governaren es trobaven amb idèntics problemes, i el més greu era el moviment dels cantonals, i aquestes ensenyances ens obliguen a posar en pràctica que el Poder públic hagi de mantenir-se robust i fort per a no veure's ensorrat per cap d'aquests moviments.

Després es refereix al que es fa en el projecte respecte als Municipis petits i diu que es tracta en gran manera d'anar en contra del caciquisme, un mal gravíssim per al país, perquè constitueix un poder illegítim enfrontant-se amb el poder legítim de la nació. Davant del caciquisme el Poder públic no pot romandre indiferent. No es pot permetre que alguns alcaldes imperin perquè estiguin recolzats pel cacic. Insisteix en què el caciquisme és un poder que s'ha de desarrelar pel perill que representa.

El senyor FUENTES PILA: Això ha passat a Priego.

El senyor VAQUERO: El senyor Maura també va veure aquest perill del caciquisme, i en el seu projecte d'administració municipal ho tingué en compte. Recorda que hi ha hagut necessitat de destituir alguns alcaldes perquè per damunt de tot està l'interès sagrat de la salut d'Espanya.

La Comissió separa les dues funcions de l'alcalde, de la política administrativa. La Cambra pot fer compatible l'autonomia dels Municipis amb la necessitat de posar fi a les desfetes dels alcaldes i dels cacics. La Comissió ha cregut necessari concedir la facultat de suspendre alguns alcaldes en els moments de pertorbació política, deixant-los en llibertat de recobrar els seus drets.

Cal descobrir el procediment de mantenir l'autonomia municipal amb les prerrogatives del Poder públic. Assenyala la necessitat de facilitar la renovació dels actuals Municipis amb l'aprovació d'aquest projecte.

El senyor COMIN, membre de la Comissió, l'interromp.

El MINISTRE DE LA GOVERNACIO: Agraeixo molt al senyor Comin la seva collaboració.

El senyor COMIN: Es que jo estic nerviós amb els discursos de totalitat.

El MINISTRE DE LA GOVERNACIO: No hem d'oblidar que el Govern estudia amb urgència una solució que permeti aviat la celebració d'eleccions municipals. Nosaltres hem de parlar amb sinceritat i per això hem de dir que els Municipis rurals no estan en condicions d'atendre degudament l'ensenyança, la sanitat, etc. L'Estat té l'obligació d'atendre aquestes necessitats.

Recorda que en les eleccions del 14 d'abril, en les quals el país va expressar el seu sentiment contra la monarquia i contra la dictadura, per la voluntat del poble, es van convertir en un plebiscit. Aleshores jo representava el partit radical a Còrdova, i feia una campanya de sanejament moral. La monarquia no va fer unes eleccions legislatives, perquè diversos partits polítics van manifestar el seu propòsit d'abstenir-se, i a falata d'aquestes eleccions legislatives el poble, en no tenir altre mitjà per manifestar-se, ho va fer en les eleccions municipals.

Les vinents eleccions creo jo que poden fer-se pel sistema proporcional. Això ho resoldran les Corts en el moment oportú.

Es mostra contrari a la representació corporativa, fins i tant no es perfeccioni a Espanya la vida sindical i corporativa.

Acaba expressant la seva creença que amb l'aprovació de la Llei Municipal es podrà anar a la Constitució d'uns Municipis que puguin ésser l'arquitectura de la nova Espanya, i que aquestes corporacions tinguin una llibertat i una autonomia compatibles amb l'interès nacional.

Se suspèn aquesta discussió i s'entra en la Llei d'Arrendaments. (Ocupa la Presidència el senyor Rahola.)

DEBAT SOBRE LA LLEI D'ARRENDAMENTS RÚSTICS

El senyor AZPEITIA, en nom de la Comissió, accepta una esmena del senyor Daza a l'article 24, que és incorporada al dictamen.

El senyor LAMAMIE DE CLAIRAC defensa una altra esmena a l'article 24 en la qual sol·licita que els arrendataris de bona fe puguin exigir l'import de les millores realitzades de les persones amb els quals van contractar.

El senyor AZPEITIA, per la Comissió, li contesta acceptant l'esmena.

El senyor DIAZ PASTOR defensa una altra esmena i el senyor CASANUEVA la impugna.

El senyor DIAZ PASTOR, sense rectificar demana votació nominal, i l'esmena és refusada per 88 vots contra 25.

El senyor LARA explica el vot de la minoria d'Unió Republicana contra el dictamen.

El senyor GUERRA DEL RIO explica el vot de la minoria radical, que ha estat favorable al dictamen. Diu que votaren el primitiu dictamen i amb això han votat la fórmula transaccional del ministre. Assegura que seguiran collaborant al saló de sessions i a la Comissió.

Per no estar present el senyor Fernández Castillejo, es retira una esmena seva.

Es llegeix l'article 25 tal i com ha quedat redactat, i s'aprova amb el vot en contra de la minoria radical. (Ocupa la presidència el senyor Alba.)

Les desbandada radical a Biscaia

Bilbao, 15. — Ahir, a darrera hora, va rebre novament el governador civil els periodistes i digué que havia de rectificar un comentari de "La Gaceta del Norte" sobre el partit radical. Afegí que s'havia limitat a complir una ordre que li havia donat el senyor Lerroux de dissoldre momentàniament el partit a Biscaia, i que pel que es refereix al seus afiliats serà l'hora de constituir el partit democràtic i ho s'hi inclourà els que es col·loquin en rebel·lia.

El senyor Gisbert abandona l'Alcaldia de València

València, 15. — L'alcalde, senyor Gisbert, ha lliurat la vara al primer tinent d'alcalde. El senyor Gisbert deixa per uns quants dies l'Alcaldia, amb el propòsit de descansar, segons diu, però més aviat sembla que la seva decisió és deguda a motius de delicadesa davant la situació que planteja el fall dictat per la Sala del Civil d'aquesta Audiència en els recursos interposats contra l'actual constitució de l'Ajuntament.



Especific de F
ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA)
(MANCA DE VIGOR SEXUAL)

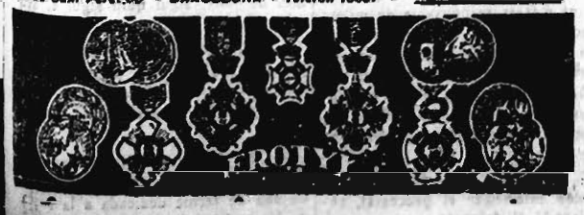
De la eiaculació prematura (pérdues seminals), de la feblesa i molt eficas per a combatre la neurastenia en totes les seves manifestacions

Es el més poixant estimulant de l'activitat neuro-espino-médulo-genital. Sinèrgic i homo-estimulasse de les glándules interaticiala. Producte pluriglandular, completament inofensiu. Mai perjudica, ni lesiona cap orgue, ni el funcionament dels mateixos

No conté ni estricnina, ni fosfura, ni cantérides, ni cap altre medicament excitant.

PRODUCTE MAGNE E INSUSTITUIBLE PER A RECOBRAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL. Prospectes gratis

Laboratoris Farmacologics de W. DUTREM
Alt de Sant Pere, 50 - BARCELONA - Telèfon 16631 - Preu: 21'75 ptes.



LA PROPOSICIÓ SOBRE EL DRET DELS MILITARS DE PERTANYER A LA MAÇONERIA

Se suspèn aquest debat, i es dóna lectura a una proposició de llei demanant que el Govern impedeixi que els individus pertanyents a l'Exèrcit puguin pertànyer a la maçoneria o a qualsevulla altra secta secreta.

El senyor CANO LOPEZ, com a primer signant de la proposició, la defensa. Es queixa que no estigui present al banc blau el senyor Lerroux, que, com a ministre de Guerra, és el més indicat per a tractar del problema.

VEUS: Està malalt.

El senyor CANO LOPEZ: El senyor Cambó.

nyor Lerroux està malalt, però no ve mai a la Cambra, com ha dit el se-

La maçoneria és un dels punts que les dretes elegiren en la seva campanya electoral, i en ell estigueren tots, des dels agraris fins als tradicionalistes.

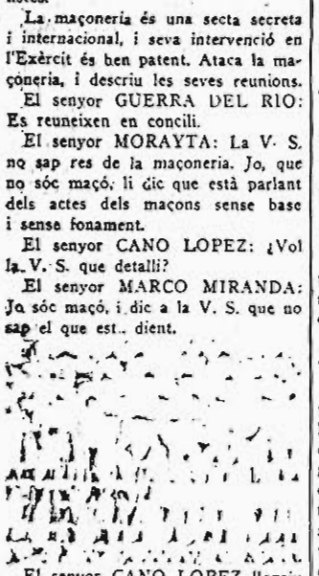
La maçoneria és una secta secreta i internacional, i seva intervenció en l'Exèrcit és ben patent. Ataca la maçoneria, i descriu les seves reunions.

El senyor GUERRA DEL RIO: Es reuneixen en concili.

El senyor MORAYTA: La V. S. no sap res de la maçoneria. Jo, que no sóc maçó, li dic que està parlant dels actes dels maçons sense base i sense fonament.

El senyor CANO LOPEZ: ¿Vol la V. S. que detalli?

El senyor MARCO MIRANDA: Jo sóc maçó, i dic a la V. S. que no sap el que est.. dient.



El senyor CANO LOPEZ llegeix documents relatius a les reunions dels maçons i acords presos en les dites reunions.

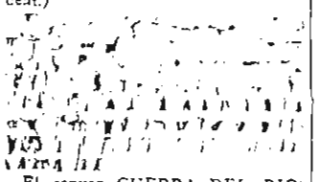
El PRESIDENT DE LA CAMBRA: He de cridar l'atenció a la V. S. i li he de dir que el menys que podia haver fet era demanar permís a la Presidència per a llegir aquests textos.

El senyor PEREZ MADRIGAL: L'important en la maçoneria és el que no s'esoriu.

El senyor MANGRANER: Vaja tema interessant amb el qual estem perdent el temps.

El senyor CANO LOPEZ continua el seu discurs i davant les constants interrupcions, demana que se'l deixi parlar almenys per cortesia.

El senyor ALBA: La cortesia ha d'ésser recíproca. (Diversos diputats protesten de les paraules del president.)



El senyor GUERRA DEL RIO, mostrant unes làpides, dedicades per les Corts als generals Porlier, Prim, Alvarez Acevedo, Lacy i El Empecinado, exclama: I pot afegir la V. S. aquests noms!

El senyor LOPEZ CANO intenta seguir citant noms i l'interromp el president.

El PRESIDENT: He de cridar l'atenció de la V. S. perquè està citant persones que exerceixen càrrecs i no poden defensar-se.

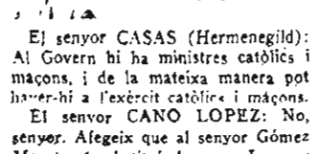
El senyor CANO LOPEZ: Perquè exerceixen càrrecs les cito. (Rumors i protestes.)

El senyor CANO LOPEZ pronuncia paraules que no se senten clarament.

El senyor ALVAREZ MENDIZABAL: Això no pot consentir-se.

El senyor CANO LOPEZ intenta seguir el seu discurs, i el PRESIDENT li diu: S'ha acordat que no s'exerceixi la censura a la premsa, en els debats de les Corts, però jo no carrego amb la responsabilitat que es deixi passar això. (Protestes a les dretes, especialment els monàrquics.)

El senyor CANO LOPEZ, a grans veus, demana que sigui atès el seu dret parlamentari per a fer ús de la paraula, i el PRESIDENT l'indica que està aludint a persones estranyes a la Cambra i que no pot consentir-se. (Els monàrquics protesten.)



El senyor CASAS (Hermenegild): Al Govern hi ha ministres catòlics i maçons, i de la mateixa manera pot haver-hi a l'exèrcit catòlics i maçons.

El senyor CANO LOPEZ: No, senyor. Afegeix que al senyor Gómez Morato el substituí el senyor Lerroux en el seu càrrec contra la llei. Demana que s'esbrini com individus maçons proveïen d'armes els revolucionaris portuguesos. Afegeix quan plantejà al ministre de la Guerra la qüestió de si ésser maçó era ésser polític, el ministre no li contestà. Una Constitució que no tolera els jesuites tampoc no pot tolerar els maçons. (Aplaudiments en la Ceda i en els monàrquics.) Termina demanant votació nominal, a fi que cadascú carregui amb la seva responsabilitat, car cal acabar aquest tabú.

El MINISTRE DE GOVERNACIO li contesta. Manifesta que sembla que es vol donar a entendre que el que té un caràcter universalista pot interpretar-se com antipatriòtic. Amb aquesta interpretació també serien els catòlics antipatriòtics. Afegeix que en altres països amb altres règims es tolera la convivència d'aquestes idees dispars. La V. S. ha llegit una llista de militars, i no pot provar el que ha dit, perquè, segons ha manifestat, els maçons actuen en secret.

Jo el que dic és que o aquests militars no pertanyen a aquesta Associació, o ells van contra la Pàtria. La V. S. ha demostrat primer que pertanyen a ella i després que la maçoneria és antipatriòtica.

El senyor CALVO SOTELO: No és necessari. Només cal que sigui política.

ALGUNS RADICALS: No és política.

El senyor VAQUERO: Molts d'aquests generals han intervingut políticament i patrióticament en els últims fets.

UN DIPUTAT DRETISTA: Ja es veurà.

El senyor VAQUERO: Durant la monarquia foren tolerades aquestes Associacions.

El senyor CASAS (Hermenegild): I durant la dictadura.

UN DIPUTAT MONARQUIC: Doncs no havien de tolerar-se.

El senyor VAQUERO afegeix que pel que es veu la maçoneria actual actua ara tan tènuement que no es percep la seva existència.

(Els monàrquics interrompen sovint el ministre.)

Continua dient que lamenta que es portin aquí aquestes coses contra militars que estan disposats a sacrificar-se per la Pàtria. La V. S.—afegeix—gallejava de valor cívic, i jo us dic que aquestes denúncies ha de portar-les als Tribunals, despossseint-se abans de la seva investidura parlamentària. (Protestes que duren molta estona.)

Afegeix que els militars s'hauran envermellits en sentir acusacions d'aquesta mena contra aquells als quals es té encomanada la defensa de les nostres llars i de la Pàtria.

En tons enèrgics diu que aquestes coses no han d'ésser empàrades per cap sector de la Cambra. (Aplaudiments dels radicals.)

El senyor CANO LOPEZ: Doncs les han emparades els cedistes.

El senyor VAQUERO: No es pot tolerar que d'aquesta manera siguin desprestigiats elements de l'Exèrcit, especialment quan es travessen moments difícils.

El senyor FUENTES PILA: Aquí ningú no parla contra l'Exèrcit. S'han citat uns casos i res més.

El senyor ALBA li crida l'atenció enèrgicament.

El senyor VAQUERO acaba insistint en les seves manifestacions.

El senyor GIL ROBLES intervé. Diu que alguna cosa que ha dit el senyor Vaquero interpretant el pensament del Govern, l'obliga a parlar.

No es tracta ara del que significa la maçoneria i solament vull referir-me a l'aspecte polític. Crec que la proposició del senyor Cano no té l'abast que pensa el Govern, car en aquest terreny no l'hauria seguit tampoc aquesta minoria. No es pot tampoc interpretar en l'actitud del senyor Cano, pels qui la coneixen, que les seves paraules enclouen censures generals a l'Exèrcit.

Si el que vol el senyor Cano és que els militars estiguin aferrats a la disciplina de l'Exèrcit, nosaltres ho votarem, perquè la disciplina ha d'estar per damunt de tot.

El senyor DIAZ PASTOR: I els jesuites no. (Protestes).

El senyor GIL ROBLES: Nosaltres entenem que d'aquesta manera coincidim amb el Govern.

El senyor DIAZ PASTOR: On es el Govern?

El senyor VAQUERO: Les paraules del senyor Gil Robles coincideixen exactament amb el pensament del Govern que en ordre de disciplina no consent res. El que succeeix és que no crec que hagi estat procediment l'usat. El que vol dir el senyor Gil Robles és que nosaltres no estem disposats a consentir res d'anti patriòtic que no podem obrar sota una coacció.

El senyor CANO LOPEZ rectifica. Diu que el senyor Gil Robles el va entendre perfectament, mentre que el senyor Vaquero no sabé entendre'l.

Afegeix que ell respon de tot el que ha dit, i si ve el suplicatori per a processar-lo, ell mateix el votaria.

Si el senyor Vaquero declara que la maçoneria és incompatible amb l'Exèrcit, jo retiro la proposició; si no, la mantinc.

El senyor GIL ROBLES: M'aixeco entre dues posicions dispars. Si el que pretén el senyor Cano és que es declari que el que no s'ha de consentir és que es faci política a través de cap mena d'associació, crec que no hi ha inconvenient. Si el que pretén és posar-nos en situació difícil... (Alguns radicals: A això va). No veig la necessitat de provocar en el Govern una coacció d'aquesta mena obligant-lo a adoptar posicions difícils. Per això crec que s'ha de retirar la proposició, amb l'esperit de la qual estem d'acord.

El senyor CANO LOPEZ: Si el Govern ho accepta, jo la retiro.

El senyor CANO LOPEZ no obstant manté la proposició que es vota nominalment.

Els cedistes abandonen el saló. Voten en contra radicals i Unió Republicana. Voten a favor de la proposició els cedistes Josep M. Valiente i Sunyer, Renovación, tradicionalistes i alguns independents. Els altres surten del saló.

La votació també surt, com així mateix conservadors i agraris.

Mentre es procedeix a la votació, el senyor Gil Robles en un recó parla animadament amb un grup de cedistes.

Alguns cedistes es decideixen a votar a darrera hora. Un dels rerassagats ha intentat votar, i el senyor Alba li ha dit que estava tancada la votació. (Protestes.)

La votació ha donat el següent resultat: 42 vots a favor i 44 en contra. (Rumors.)

El senyor ALBA: En tot cas la votació és nulla i es repetirà un altre dia. (Protestes d'alguns diputats, que diuen que no se'ls ha deixat votar.)

El senyor ALBA: Es ineficaç la votació perquè no hi havia més nombre.

El senyor GIL ROBLES explica el seu vot i diu que hi ha una excitació manifesta. Quan parlà l'última vegada va dir que la seva posició estava suficientment clara; es produí aleshores la votació per tenacitat inexplisable del senyor Cano, i afegeix que si el senyor Cano López es conforma amb les explicacions del senyor Vàquero, el nostre vot—afegeix—estarà amb el senyor Cano, i per nosaltres pot repetir-se la votació. Però si el que pretén la V. S. és dividir la majoria, en aquest terreny—repeteixo—no el seguirem.

El senyor VAQUERO El Govern no fa qüestió de Gabinet la proposta.

El senyor CAMBO explica el vot i diu que aquesta tarda, amb motiu d'un projecte de llei, ha hagut de lamentar l'absència del cap del Govern, que amb la seva autoritat s'hauria imposat. Així el sistema parlamentari no pot funcionar. Si avui hi hagués hagut un president de dreta, de centre o d'esquerra, no s'hauria produït aquest espectacle.

El senyor REY MORA: La V. S. sap que el senyor Lerroux està malalt.

El senyor CAMBO: El cap del Govern o qui el representi.

Afegeix que cap Govern fort pot viure sota coaccions d'aquesta mena, sense que immediatament la faci qüestió de confiança.

La minoria regionalista—afegeix—es retirà perquè entengué que no podia intervenir en una cosa que significava una maniobra política.

El senyor IZQUIERDO JIMENEZ explica el seu vot, dient que la maçoneria és digna de respecte, com tota entitat filosòfica, però no s'ha de tolerar la seva intromissió en la política, especialment quan es dissolgueren les ordres religioses.

El senyor MANGLANO, tradicionalista, explica el seu vot. Afirma que la maçoneria és política, com ho demostren textos que obren en el seu poder. Hi ha fets—diu—que no es poden negar, i ha existit un cap que hagué d'anar a Alhucemes a donar compte dels seus actes davant els representants de la maçoneria internacional.

(Veus: Això no és un conte.)

Afegeix que degut a això es donen freqüents casos d'indisciplina i opina que com major és el grau del militar més gran és el perill.

El senyor ALBA li crida l'atenció dient que està explicant el vot i no consumint un torn.

El senyor MANGLANO: He d'explicar les raons.

El senyor ALBA: La V. S. ja ha consumit els 10 minuts que concedeix el Reglament.

El senyor MANGLANO acaba dient que forçosament alguns governants es van sentir coaccionats en haver d'adoptar mesures contra altres maçons.

El senyor GOICOECHEA diu que intervé amb perfecte coneixement de la responsabilitat. Examina les interpretacions del senyor Vaquero i del senyor Cano que demanen es declari la incompatibilitat de la maçoneria amb l'Exèrcit, el qual clamor és general al país, i jo dic que o acabeu amb la maçoneria o aquesta acaba amb vosaltres. Afirma que hi ha activitats maçòniques.

El senyor VAQUERO: Quan la monarquia, no n'hi havia?

El senyor MORAITA: I en l'esdevenidor n'hi haurà més amb la propaganda que esteu fent.

El senyor GOICOECHEA demana al ministre de Marina que vingui a la Cambra l'expedient 358 de 1934 del Ferrol, amb tots els documents per a demostrar la propaganda que fa la maçoneria.

Acaba dient que el Govern, en darrer terme, ha d'acceptar el vot de la Cambra.

El senyor MARCOS MIRANDA diu que ell ha tingut per gran honor pertànyer a aquesta ordre. Afirma que la maçoneria no és política i la seva finalitat és unir tots els homes de bona voluntat.

El senyor PEREZ MADRIGAL: Un "camelo".

El senyor MANGLIANO llegeix paràgrafs d'un projecte en el qual es diu que tots els maçons han d'actuar en política.

El senyor MARCOS MIRANDA: Però, si és el mateix que estic dient!

Afegeix que àdhuc Alfons XII demanà el seu ingrés a la maçoneria.

El senyor VALLELLANO protesta, i diu enèrgicament: Fals, fals!

UNA VEU: Ho saben fins les mares.

El senyor MARCOS MIRANDA, dirigint-se als monàrquics, els diu que, parlant dels alts caps com ho han fet, perjudiquen el prestigi.

El senyor FUENTES PILA: La V. S. també acusà certs militars.

El senyor MARCOS MIRANDA: Davant els Tribunals.

El senyor ROYO VILLANOVA mostra la coincidència dels agraris amb el Govern, però personalment vol dir que prega al Govern que deixi sense efecte el nomenament del senyor Garcia Caminero. (Aplaudiments en els monàrquics.)

Ségueix dient que no es lleu dignes d'elogis per la seva actuació a Vallodolid i a Màlaga.

Acaba dient que de genollons demana que es deixi sense efecte aquest nomenament, pues que en cas contrari li costarà molt de treball ésser ministerial.

El senyor ALBA: El president de la Cambra i el Govern estimen que ha de votar-se novament la proposició.

Es llegeix novament la proposició.

El senyor VAQUERO entén que el que es vol dir és que el Govern no tolera intromissions polítiques en cap mena d'organitzacions.

El senyor GIL ROBLES manifesta que lamenta haver de tornar a parlar, car ja havia coincidit amb el criteri del senyor Vàquero.

Després de les seves paraules darreres declarà que ell atempta la interpretació que dóna al sentit de la proposta.

El senyor CANO LOPEZ: Jo ja vaig dir que feia meves les paraules del senyor Gil Robles, i ara dic que també accepto les darreres que ha pronunciat, i el senyor Vàquero veurà si compleix o no el que en la proposició es demana.

El senyor IGLESIAS (Emiliano) demana amb veu potent la paraula.

Alguns correligionaris tracten de dissuadir-lo, mentre el senyor Alba dóna per començada la votació.

Es retiren la Lliga i els bascos. També ho fan aquesta vegada els diputats esquerristes. Voten en contra els radicals, i a favor Renovació, tradicionalistes, Ceda i agraris, i s'aprova per 82 vots contra 26.

El senyor HORN demana la paraula per explicar el vot abstencionista, per ésser aliè, diu, a tot el que significa passió.

Seguidament s'aixeca la sessió, a les 9'40 del vespre.

Madrid, 15.—El capità Iglesias ha fet a un periodista les següents declaracions en relació amb el seu futur viatge a l'Amazonas.

Ha començat dient que el vaixell sortirà d'El Ferrol, la qual població a regalat la seva bandera. Les bases de proveiment. Seran onze les més importants. D'una manera primordial, Belén de Pará, Manaos i Iquitos, ocuparan llocs d'estrategia decisiva. Les dues primeres, al Brasil; l'altra, capital del Departament de Loreto, a l'Amazonas peruà. Seran les tres de "gran escala". Alimentació del personal, combustible per al vaixell, embarcacions menors, avions, etc.

Bases de segona categoria, que podriem anomenar, seran: Teffé (Brasil), Villavivencio (regió del riu Metà), Florència (regió del riu Caquetà, a Colòmbia, com l'anterior), Porto Asis (al riu Putumayo, també a Colòmbia). Archiroina, Napo i Rio Bamba (a l'Equador les tres), a part d'altres, encara no designades, que tindran el seu seient al riu Veayali, peruà, i Huallaga. Com a base addicional, d'extraordinària importància, estarà Sao Paulo (Brasil), per a provisió de sèrums antimetzinosos.

Les tres bases de "gran escala" serviran de centres distribuidors de les darreres, no existint altra diferència entre elles, encara que podem assenyalar que algunes de les "secundàries" es trobin installades a les muntanyes, defecte de certa importància per al proveiment del vaixell.

L'Artabro", entara que és elèctric portarà motors "Diessel", igual que els avions. Això requereix una cura especial per a l'aliment de gasolina i olis pesats. Perfila això, d'una manera concreta, el joc de les bases en la perillosa empresa. L'"Artabro" portarà també vaixells llenyers com els que solquen, a l'antic estil, els punts navegables de l'Amazonas.

D'igual forma, el complicadíssim laboratori que anirà a bord del vaixell expedicionari, requereix un contacte amb totes aquestes bases per a proveir-se, en cas necessari, d'elements escassos, que poden ésser imprescindibles.

Parla ara el doctor Herrera, membre de l'expedició a l'Amazonas. Parla dels aliments per a tan llarg viatge—tres anys, aproximadament—. I comença: "Se'ns ha nofert, generosament, conserves i més conserves per fabricants espanyols. Es inútil. Portarem conserves, sí, i llegumínoses, acomodades al nostre habitual viure. Però, sense excessos. No molt menys. Podent comptar amb aliment fresc, resultaria absurd. I aquelles regions donen peix i carn en quantitat suficient. Excés de conserves, no."

S'anirà modificant el règim alimentari a mesura que varien les característiques dels punts a recórrer. Però procurant sempre adaptar-lo al costum espanyol. Estudien dietes, en aquests moments, per a evitar possibles trastorns digestius. Però no es tracta d'una expedició polar, en la qual cal lliurar l'estómac a les conserves. Hi haurà aliment fresc.

—I el tabac?

L'espiral de fum se n'emporta, en l'adéu als cigarret, el somriure del doctor Herrera. "Dels homes que componem l'expedició, molt pocs fumen. Jo, de moment, penso portar una bona reserva de tabac espanyol. Quan s'acabi... paciència. Demanarem proviso al Brasil..."

Efectivament: la tripanomiasis americana, o malàlia de "chagas", no respon a cap tractament. Així ens ho afirma el doctor Nájera, un altre metge de l'expedició. La seva prevenció es fonamenta a conèixer l'epidèmia. Es transmet per un insecte del gènere Triatoma, Rhodnius, etc. El més freqüent és el Triatoma megista, insectes diminutius, de vida semiilar a les xinches d'Espanya. Aquests habiten al camp: els campaments dels nostres homes seran degudament acondicionats per a la defensa contra aquesta plaga. La malaltia és greu, i es caracteritza per lesions a la glàndula tiroides i la invasió hemàtica del paràsit, que és el Schizotrypanum cruzi.

Un altre perill seran les disenteries de tipus parasitari, principalment la butamoeba histolytica i les bacterianes (Bacil de Shinga). Aquestes responen a la medicació i seroterapia específiques. ¿Més malalties exòtiques que poden escometre els expedicionaris? La lepra. Existeixen focus diseminats per tot el Brasil, fins al punt que la conca amazònica ha merescut l'atenció de la Societat de Nacions, que organitza allí, actualment, una llebroseria internacional. La febre groga, per bé que extingida des de fa alguns anys dels focus costers, és de presumir que subsisteixi a l'interior, aportant a la nostra medicina dades epidemiològiques i clíniques de gran interès. El paludisme no ofereix característiques diferents a les dels països tropicals, però és convenient, entre altres aspectes, l'estudi de l'epidèmia en el referent al predomini d'espècies i supervivències d'aquestes en la infecció natural: el problema, plantejat avui al Comité de Paludisme de la Societat de Nacions, ha estat estudiat ja per veritables eminències, com el doctor Schivetz, al Congo belga.

Per als ofidis, serpents verinosos, etcétera, portarà el vaixell sèrums antimetzinosos (aquí la importància del Sao Paulo); i es recolliran mostres de veri diverses, per a ésser estudiats, part per l'expedició i part per Instituts americans, com els de "Butantan" i "Oswaldo Cruz", als quals seran enviades les espècies.

El Consell de guerra contra el diputat socialista senyor González Peña al qual s'atribueix la direcció del moviment revolucionari a Astúries

Oviedo, 15. — Avui s'ha celebrat el Consell de Guerra contra cabdill González Peña, per al qual el fiscal demana la pena de mort i 200 milions d'indemnització pels delictes de rebel·lió i robatori.

La sessió ha començat amb la lectura de diversos apuntaments. Hi ha diversos testimonis que acusen el senyor Ramon González Peña de cap del moviment, car donava ordres als rebels, les quals eren complertes.

És llegeix la declaració del diputat socialista Teodomiro Menéndez, el qual assegurà que va veure Peña amb els membres del Comité revolucionari i que li donaren la impressió que el cap del moviment revolucionari era Peña. També diu que el visità i que li donà compte que el moviment havia fracassat. Per últim digué que estant al Banc Espanyol de Crèdit es presentà Peña acompanyat de Dutor, i novament insistí en què el moviment havia fracassat.

Nega que dirigís el repartiment d'armes, atacs i assalts, i que les seves intervencions es dedicaren a evitar que es causessin danys a persones, com pot testimoniar-ho. Posa el cas del capità Buillas i d'alguns oficials que foren fets presoners a la fàbrica de Trubia.

Afirmà que no formava part del Comité revolucionari cap diputat socialista.

També nega que hagués pronunciat arengues revolucionàries des de l'Ajuntament. Nega també que prengués part en l'assalt al Banc d'Espanya.

Indica que ignorava els propòsits del Comité en el moment de l'assalt al Banc d'Espanya, i diu que creu que Bonifaci Martín, Gracià Antuña i Dutor volien assaltar el Banc i deixar-hi la quantitat que no necessitessin perquè es distribuís.

Manuel Junquera, administrador de la mina "San Vicente" i del periòdic "Avance", sentí dir, a diferents persones que al cap del moviment hi havia Amador Fernández, Gracià Antuña i Ramon González Peña. Manifesta que el dia 4 d'octubre es presentà a les oficines de la mina, installades a l'edifici del periòdic "Avance", González Peña per a lliurar-li tres talons de xecs firmats en blanc per Amador Fernández amb una nota que deia: "Retires de 20.000 a 25.000 pessetes del Banc Asturià i les distribueixes en la següent forma: 8.000 per a pagaments de la Cooperativa Obrera de la Vega (Ciaño, Santa Ana), 1.000 per a l'esposa d'Amador Fernández i la resta per a la de Peña".

Aveli Alonso diu que González Peña aconsellà ocupar la fàbrica de Trubia el dia 5.

Altres testimonis sostenen que el cap era Peña, el qual aconsellava els incendis.

Es llegeix una nova declaració de l'ex-sergent Vàzquez en la qual insisteix que Ramon González Peña figurava al Comité i que davant el declarant va portar els bitllets robats del Banc d'Espanya essent el propi Peña qui vigilava perquè ningú toqués res.

Manuel Iglesies diu que tots els rebels estaven sota la direcció de González Peña. Afegeix que va presenciar l'assalt al Banc d'Espanya.

Es llegeixen altres declaracions que coincideixen aixímateix que Peña anava al davant de la columna com a general en cap.

Es dóna lectura a una declaració d'un revolucionari anomenat Marian Alonso Fabre i que va estar a les ordres del processat. Manifesta que González Peña donava ordres perquè els revolucionaris cometessin tota mena d'excessos.

Valentí Fernández Suárez afirma categòricament que Peña era el cap de la revolució a Astúries.

Es llegeixen altres moltes declaracions en les quals es posa de manifest que González Peña va marxar per diversos carrers d'Oviedo al comandament d'una columna.

Declara Simon Díaz Caro i diu que acompanyava González Peña en un cotxe fins les Regueras, després de l'assalt al Banc d'Espanya. Al cotxe hi havien diversos sacs amb gran quantitat de diners que foren carregats a diversos llocs.

El jutge pregunta al testimoni perquè l'obeia i diu que ho feia perquè Peña era el cap suprem dels revolucionaris al qual es coneixia pel nom de "Generalissim vermell".

A continuació ha declarat Antonio Llaneza, fill del líder Manuel Llaneza, i Cornelio Fernández, alcalde de Las Regueras i amic de a infantesa de González Peña. Diu l'alcalde que Peña prengué part en el contraban d'armes. Afegeix que en una data que no pot precisar exactament, es presentà Peña a casa seva, al qual acompanyaven cinc o sis individus que ell creia que eren de Llaneza, per a descarregar uns paquets d'uns portuguesos i que portaven rifles i municions. Els portaren en tres camionetes que digué que procedien d'un platja de Muros, on havien descarregat vuit tones i encara en faltaven, segons deien, dotze més.

Diu que Peña li lliurà 33.000 pessetes de les robades al Banc d'Espanya.

Assegura que els que acompanyaren Peña per a amagar el diner al Monte del Parral, foren Dutor, Llaneza i un altre al qual no coneix. Quant al diner que repartiren a Sandiche, diu que foren unes 200.000 pessetes.

Després declara Jesús Fernández Rodríguez, que és una altra de les figures més destacades del sumari. Aquest declara que allotjava a casa seva diversos revolucionaris, entre ells Peña, i diu que a Sandiche, on els revolucionaris havien inutilitzat el cotxe, Peña repartí el diner i al declarant li donà 8.000 pessetes en bitllets de 100 i un duro en xavalla.

A continuació es llegeix una nova declaració de l'ex-sergent Vàzquez. Diu que els dels 11 o 12 d'octubre féu una visita al Comité revolucionari al Banc de Crèdit i allí donà gran quantitat de diner, com uns 14.000.000 de pessetes, que creguè que procedien de l'assalt al Banc d'Espanya. Afirma per tercera vegada que l'assalt fou dirigit pel diputat socialista Ramon González Peña.

Declara Francisco González. Afirma que Peña el cridà a Mieres a la Casa del Poble i li digué que havia de pujar al tren a Ablaña. Així ho féu i després pujaren més de 100 individus armats. Afegeix que Peña quedà a Valduno per tal de recollir armes del contraban. Diu que a San Claudio es reuniren uns 3.000 homes i assegura que el cap era Peña, que amb aquesta columna de 3.000 homes sortí cap a Naranjo per tal de prendre la presó, puix que Peña desitjava de totes les maneres la llibertat del senyor Bueno, director de "Avance".

Xavier Bueno diu que del Comité no en formava part cap diputat socialista, i creu que el cap del moviment era igualment Dutor. De totes maneres eren del Comité Bonifaci Martín i Gracià Antuña.

Aristides Llaneza, fill del líder socialista mort Manuel Llaneza, diu que veié Peña a la Casa del Poble de Mieres, però no sap amb quin fi, i també creu que no era el cap.

Durant la lectura de l'apuntament, en fer-se pública la declaració de Teodomir Menéndez, en la qual acusa el processat, Gonzàlez Peña fa gestos de negació, es mossega els llavis i no pot dissimular la seva contrarietat.

Durant la lectura de l'apuntament Gonzàlez Peña ha estat prenent algunes notes, segurament amb el propòsit de parlar al final.

En un acarament entre Lafuente i Peña, aquest nega les imputacions que aquell li fa.

Es llegeixen després les de Teodomir i Didac Vàzquez.

A les 12'15 se suspèn per cinc minuts la vista, i es reprèn amb la prova testifical.

Després comença el fiscal el seu informe dient que ve a acusar el diputat a Corts Ramon González Peña.

Res més fàcil ni més just que fer l'acusació de Manuel González Peña, perquè constitueix un benefici social. Recorda els horrors de la rebel·lió, i diu que del judici del Consell espera tot Espanya la justicia.

Fa història del moviment revolucionari i de l'actuació en ell del processat dient que Astúries fou la regió que més ha sofert. Recalca la declaració del processat. Es veu que el partit socialista havia pres l'acord de sortir-se de la legalitat, segons la declaració de Prieto en ple Parlament, si es lliurava el Poder a les dretes.

El fiscal afegeix que com es dedueix de tots els càrrecs exposats i dels altres que resumeix, el processat era el cap suprem de la revolució, amb l'agravant d'ésser responsable de milers de morts i incendis, robatoris i violacions i de tots els altres horros de la revolució. Termina demanant per conseqüent la pena de mort i una indemnització de dos-cents milions de pessetes i la dissolució del Sindicat miner d'Astúries.

El president pregunta a les parts si volen interrogar el processat, renunciant-hi el defensor.

Comença la prova testifical de la defensa. Comparexen Jesús Vallina, Antoni Llaneza, Francesc Vàrquez, Ignasi Grande, Arnaldes Llanezs i Jesús Ibáñez, els quals declaren en termes favorables al processat.

A continuació ha parlat el coronel Matilla. Ha dit que davant la missió freda del fiscal ha de contrastar la càlida de la defensa. Rebutja les acusacions del fiscal. Relata l'actuació del seu defensat durant els successos. El seu patrocinat no formava part del Comité ni era el seu cap, car les ordres les donaven dos obrers i Peña no les acatà. Del Comitè formaven part Bonifaci Martín i Gracià Antuña, però no el processat. Quan Peña s'adonà del fracàs de la revolució aconsellà als rebels que fugissin volent evitar l'assalt a Bancs i botigues, ja que els revolucionaris no tindrien control ni fre. Afegeix que prengué les mesures necessàries per a evitar que es maltractés els presoners.

Referint-se a l'assalt del Banc d'Espanya, diu que es féu en contra de la voluntat del processat. El cap era Dutor. Peña, en el moviment, solament en un rebel més.

Refusa totes les acusacions formulades pel fiscal, i refusa també de pla la declaració de Fabré. Nega que prengués part en l'assalt de la fàbrica de la Vega. El fet que sigui diputat socialista no és el suficient per a culpar-lo.

Nega que Peña tingui la intervenció que el fiscal addueix en els successos. Diu que només ha estat un mer espectador del moviment.

Quant a la petició del fiscal de suspensió del Sindicat miner, manifesta que no hi ha cap raó que ho justifiqui i pel que es refereix al pagament de 200 milions d'indemnització, si l'Estat fes efectiva aquesta multa, diu que hauria estat un gran negoci.

Acaba demanant l'absolució per al seu patrocinat, ja que només fou un simple espectador. Se'l pot condemnar a reclusió temporal i en últim cas, si ha estat un rebel, que se li apliqui la pena màxima de reclusió, perpètua, però no la pena que se sol·licita.

El Tribunal s'ha retirat a deliberar i s'ha reunit en sessió secreta. Hom creu que la sentència serà d'acord amb la petició fiscal.

Comarques catalanes

LLEIDA

Encara resta mig centenar de detinguts :: Volum dels Jocs Florals :: Pugilística :: Subvenció :: Vària

Lleida, 15. — Ha estat alliberat Jordi López Font, veí d'Altoria, el qual estava detingut a conseqüència dels fets d'octubre. Per aquesta mateixa causa resten encara empresonats 49 ciutadans.

— Demà començarà a repartir-se entre els socis del Cos d'agutzils el nou volum que conté els treballs premiats en els Jocs Florals de Lleida dels anys 1919-20-21.

— Per tal de concretar la vinguda del ministre d'Obres Públiques, una comissió de propietaris rurals l'anirà a veure a Barcelona.

— Diumenge al matí, organitzada pel Centre Sardanístic Lleidatà, la cobla La Principal de Lleida donarà una audició a l'Avinguda Blondel.

— Dissabte a la nit, el Lleida Boxing Club celebrarà una nova vetllada pugilística, en la qual s'enfrontarà el campió d'aquesta ciutat, Fuentes, amb el francès Gastro.

— A proposta de la Junta Nacional de l'Atur Forçós, ha estat atorgada al Patronat de Formació Professional una subvenció de 10.000 pessetes, destinades a les obres de l'Escola del Treball.

— Entre demà i demà passat marxaran els minyons que els hi correspon prestar el servei militar a l'exèrcit espanyol del Marroc.

TARRAGONA

Incendi :: Detencions :: Per a minvar l'atur forçós :: Nou càrrec al general Batet :: Vària

Tarragona, 15. — A Sarral s'ha produït un incendi al paller propietat de Joan Balcells Miró, i han cremat dues tones de palla, eines de treball i l'edifici, valorat en unes 5.000 pessetes.

— Han estat detinguts el veí Joan Cabestany, de 30 anys, i Andreu Roig, de 27, veí de Montblanquet, els quals foren fets per a ser el dinar, i sense adonar-se'n es propagà ràpidament.

— La policia ha detingut Josep Pedret, que habita en una barraca de la platja de la Rabassada, per resistència a la força pública.

— A Riudecols, dos de dels amb temporada que abundaven els petits robatoris en diverses masies d'aquelles immediacions. La guàrdia civil ha detingut el veí Valentí Quadres Codina, de 26 anys, autor d'alguns d'aquells robatoris.

— A l'objecte de disminuir, en allò que sigui possible, l'atur forçós, l'Alcaldia ha disposat que d'ara endavant quedaran exempts del pagament d'arbitris municipals sobre la construcció totes les obres que siguin sollicitades fins al dia 30 del vinent mes de juny, sigui quin sigui el seu pressupost.

— El gestor ha distribuit a domicili diversos butlletins per a la subscripció voluntària de donatius, destinats a cobrir les necessitats del sense feina.

— Ha *anedat* avui fondejada en aigues d'Ametlla de Mar l'almadrava de cap de terme dedicada a la pesca de la sardina.

ESTRANGER

EL PROBLEMA DEL DIA

El malestar polític a Anglaterra

La proposició de censura presentada pels laboristes contra el govern anglès ha donat lloc a què es manifestés la profunda divisió que existeix en el si del govern d'Unió Nacional. En general, hom creu que les raons que feren possible la unió han deixat d'existir ara, i que, per tant, s'hauria de liquidar una col·laboració que no porta a res.

El partit conservador és el més dividit. Les recents eleccions de Wavertree, en què dos conservadors es presentaren cara a cara, demostra que en el partit conservador no hi ha unanimitat de pareri. La qüestió de l'India és un dels problemes que més dividexen el partit, car mentre la fracció Baldwin és favorable a la present concessió d'autonomia, Churchill hi és netament oposat.

Un tercer element de discòrdia resulta ésser Lloyd George, el qual, comptant 72 anys i molts fracassos, es creia definitivament retirat. Però aquest senyor — del qual Clemenceau va dir un dia: "Renuncio a doblegar-lo; és de ferro." — és un dels personatges més populars d'Anglaterra, l'ídol de la mesocràcia britànica, amiga de l'ordre, l'espléndid isolament i la prosperitat. Com si el partit laborista no els donés prou angúnies, ha sabut a la palestra llençar, murri, brillant, mister Lloyd George, proposant un pla fantàstic que, en general, ha estat molt ben acollit pels qui hi han vist un mitjà de fer campanya contra el govern d'Unió Nacional.

L'èxit de Lloyd George ha estat tan rotund, que sembla que se li han fet ofertes per a ingressar en un pròxim reajustament ministerial. Però el fi gallès és un home d'odis irreconciliables i no està disposat a deixar-se manejar. Un dels homes que no pot soportar és Neville Chamberlain, ministre de Finances, una de les personalitats més serioses i més preparades d'Anglaterra.

Per la seva part el Partit Laborista, en la dolça oposició parlamentària, obté molts èxits. Es dediquen a criticar el Govern per no saber acabar amb el problema de l'atur forçós, per la seva ineficàcia política internacional, per la manca de liberalitat en l'Estatut de l'India. Mentrestant continuen els èxits electorals que ja pugen a nou i que tenen esverats els conservadors. El Partit Laborista es prepara a governar. Per a governar Anglaterra, tanmateix, sobretot després dels dos fracassos anteriors, els laboristes haurien de comptar amb aliats poderosos i sembla que els han trobat. Es tracta de certs grups de Banques que creuen un bon emplaçament dels seus diners les anunciades obres públiques, projectes higiènics, etc., a què es vol lliurar el partit laborista.

Ara bé, ¿Obtindrà la majoria el partit laborista? Si els conservadors persisteixen a barallar-se, potser sí. Però si mantenen la unió, seria difícil. De totes maneres no cal apressar-se. Baldwin ha anunciat que, per ara i tant, no hi haurien eleccions.

El govern abissini protesta de la mobilització italiana

¿Ha estat ocupada una nova posició?

Roma, 15. — El Govern abissini ha tramès al Govern italià un cable en el qual protesta de la mobilització de les tropes italianes.

El Govern abissini afegeix que no existeix cap concentració de tropes abissínies als voltants de Ualual.

Ocupació de Silar

Londres, 16. — Als cercles ben informats es fa constar la declaració oficial feta pel Govern italià en el sentit que forces de l'exèrcit etíop, en un total de 150 homes, ocuparen Silar. L'esmentada ocupació pogué portar-se a cap sense efusió de sang, car en aquell lloc no hi havia guarnició italiana.

Silar continua a poder de les forces d'Etiopia, i Roma ha fet constar que sosté les seves pretensions sobre la possessió d'aquell lloc, ja que des de l'any 1926 pertanyia a Itàlia.

...que a Roma desmenten

Roma, 15. — Als cercles ben informats es desment que hagi ocorregut un nou incident a la frontera d'Etiopia amb la Somàlia italiana. Es fa constar que l'ocupació de Silar, prop de Ualual, fou efectuada per 150 etíops armats el 29 de gener, o sia el mateix dia que ocorregueren els incidents d'Afdub. Silar pertanyia a Itàlia des de 1926 i tenia una guarnició italiana que al seu temps va entrar a la població sense efusió de sang.

Entre les reclamacions d'Itàlia presentades a Addis Abeba figura la corresponent a l'ocupació de Silar.

La Sra. Hauptmann a Nova York

El condemnat continua fent declaracions

Nova York, 15. — La dona de Richard Hauptmann ha arribat a aquesta capital acompanyada del seu fillet. S'estatja en casa d'uns amics, puix que està mancada de recursos.

Els advocats defensors seguei-xen dient que tenen la intenció d'interposar recurs d'apel·lació; però com que el condemnat a *mort* no té diners, es parla de recórrer a una subscripció pública, la qual cosa, al mateix temps, seria com un plebiscit del procés. Altres persones diuen que les despeses que ocasioni l'apel·lació podran ésser carregades a l'Estat de Nova Jersey, emparant-se en una llei d'auxili als indigents. — Fabra.

Flemington, 15. — Seguei-xen arribar en aquesta ciutat la major part dels immobrables reporters que vingueren amb motiu del procés Hauptmann. El condemnat a mort segueix fent declaracions als periodistes, en una de les quals ha dit: "Si he d'anar a la cadira elèctrica, ho faré com un home valent. No tinc ni un dòlar i no podré pagar les despeses d'apel·lació si el públic no m'ajuda. Si tingués alguna cosa més que dir en descàrrec, o si fos veritablement culpable, ja hauria parlat, encara que no fos més que per a lliurar la meva dona i el meu fill de l'angúnia en què es troben.

Hauptman, després d'insistir en què no té cap confessió per fer, diu que acudirà al poble americà perquè li proporcioni els mitjans econòmics que li permetin demostrar la seva innocència.

Després es lamentà que l'acusació no hagi volgut tenir en compte que durant la seva vida ha salvat la d'homes que s'ofegaven i la d'un altre que sense la seva intervenció hauria caigut des d'una altura de 50 metres. — Fabra.

Hauptmann serà traslladat a la presó de Trenton.

L'esposa del condemnat anirà a viure a aquesta població amb el seu fill, que en l'actualitat es troba malalt. — Fabra.

Els nazis protesten contra els catòlics

Munich, 15. — Davant un centre docent on donen lliurs ensenyaments quatre mestresses que es distingiren en les darreres polèmiques religioses registrades a Baviera, han ocorregut avui aldarulls d'alguna importància, originats per uns quaranta nacional-socialistes, que, donant crits de "abaix els catòlics", "que els enviin a un camp de concentració", han intentat d'entrar a l'edifici.

La policia ha intervingut per tal de protegir les esmentades mestres, i després de molts esforços, ha aconseguit dissoldre els manifestants.

Detenció de quatre funcionaris soviètics

Kharbin, 15. — Quatre funcionaris soviètics del ferrocarril oriental xinès han estat detinguts a conseqüència de la temptativa, que ja és la segona en tres anys, de dinamitar el pont *gegantí* de Sungary, prop de Tao-Li-Ghang, a la banda sud d'aquesta línia del ferrocarril.

La temptativa fou descoberta. No es coneixen més detalls d'aquest intent criminal.

Jueus cap a Palestina

Roma, 15. — Cent vint-i-vuit israelites que es dirigeixen a Palestina han arribat a Genova, en el paquebot alemany "Holstein". Abans de continuar el viatge, el paquebot ha reemplaçat el pavelló alemany pel pavelló sionista, i ha pres el nom de "Tel Aviv".

Comunistes alemanys detinguts

Amsterdam, 15. — Avui han estat detinguts deu comunistes alemanys, acusats de dedicar-se a treballs d'agitació política.

Han estat portats al dipòsit, on ja n'hi havia setze més, que foren detinguts la setmana anterior, mentre s'espera que el ministre de Justicia adopti una decisió respecte de tots ells.

Sembla que el Govern estudia la creació d'un camp de concentració, per tal de portar-hi tots els estrangers que es dediquen a maneigs polítics.

Manxukuo vol negociar amb Mongòlia

Toquio, 15. — El Govern del Manxukuo ha cursat una resposta a la nota de les autoritats mongoles en la qual es tracta d'assumptes relatius a la frontera en litigi. En la dita resposta es fa constar que el Manxukuo desitja entrar en negociacions amb Mongòlia, però amb la condició que no hi intervingui un tercer.

Per a acabar amb els pirates xinesos de Bias

Londres, 15. — Notícies arribades a aquesta capital afirmen que en una conferència celebrada a Canton les autoritats angleses i les locals han acordat reunir els seus esforços per tal d'acabar amb els pirates de la regió de Bias.

Un destructor britànic i un vaixell de guerra de Canton constodien les costes. Per ràdio s'informen mútuament de tots els moviments dels pirates.

Xina protestarà de les compres d'argent dels Estats Units

Xang-Hai, 15. — Corre el rumor que s'han tramès instruccions al ministre de Xina a Washington, senyor Sze, perquè protesti novament davant del Govern nord-americà, per la política de compres de plata que ve realitzant, i les repercussions de les quals produeixen perjudicis d'importància a l'economia xinesa. — Fabra.

Els EE. UU. contra la propaganda estrangera

Washington, 15. — La Comissió d'enquesta sobre les activitats antiamericanes de la Cambra de Representants, ha presentat avui un informe, que ha estat aprovat per unanimitat, en el qual es recomana l'adopció de mesures legislatives per a protegir els Estats Units contra la propaganda estrangera i l'activitat dels revolucionaris.

S'acusa la U.R.S.S. d'haver violat el compromís de cessar en la seva propaganda i es denuncia que tones senceres de fascicles de propaganda entren de contraban als Estats Units. — Fabra.

Mort de l'hellenista Maurice Croisset

Paris, 15. — Ha mort el senyor Maurice Croisset, administrador honorari del Collegi de França.

Maurice Croisset era un hellenista eminent, autor d'una història de la literatura grega i de diversos estudis sobre Plató i altres figures literàries clàssiques hel·lèniques.

MES DE FEBRER — nous models de — MES DE FEBRER

PREUS BLAUS

SABATES DE QUALITAT IMMILLORABLE
FABRICADES EXPRESSAMENT PER A VENDRE A PREU DE SALDO
PREUS BLAUS

de la col·lecció de PREUS BLAUS 13.226 xarol i llangardaix negre — la mateixa en mig taló — PTES. 13'50

de la col·lecció de PREUS BLAUS 13.227 xarol i llangardaix negre — PTES. 13'50

de la col·lecció de PREUS BLAUS 16.225 xarol i llangardaix negre — la mateixa en mig taló — PTES. 13'50

de la col·lecció de PREUS BLAUS 10.925 xarol i llangardaix Brasil — PTES. 14

CALZADOS LA IMPERIAL

Passeig de Gràcia, 36 - Fontanella, 15
Salmeron, 29 al 33

Passeig de Gràcia, 36 - Fontanella, 15
Salmeron, 29 al 33

La resposta alemanya a les proposicions franco-angleses

Pèssim efecte a Londres

París, 15. — La resposta alemanya al comunicat franco-anglès del dia 3 de l'actual ha estat publicada a les set de la tarda a París, Berlín i Londres.

En aquesta resposta el Govern alemany declara estar d'acord amb els Governs britànic i francès en el desig de reforçar les garanties de pau a Europa.

La nota aprova amb satisfacció les disposicions favorables a un canvi d'opinions confiat i lleial entre els diversos Governs, que s'expressen en la comunicació franco-anglesa.

El Govern alemany examinarà el conjunt de les qüestions que es refereixen a la política europea, que li han estat sotmeses.

Aquest examen s'inspirarà, tant en les disposicions pacifiques del Reich, com en la cura de vetllar per la seguretat d'Alemanya, la situació de la qual al cor d'Europa s'sempre especialment exposada.

El Govern alemany examinarà particularment quines mesures són les ms adequades per a evitar en l'avenir una cursa d'armaments originada per la negativa dels països potentament armats a procedir al desarmament previst en els tractats, i acull amb satisfacció la proposta d'una Convenció aèria, d'acord amb els termes de la qual els signants anirien immediatament a socórrer la víctima d'una agressió no provocada.

El Govern alemany està disposat a trobar en un acord lliurement negociat els mitjans més adequats per a arribar a una Convenció d'aquesta índole que garanteixi en la més àmplia mesura la seguretat dels Estats signants.

Opina que les negociacions empreses entre un nombre excessiu de participants, insuficientment preparats, puguin donar lloc a topades que cal que siguin evitades en interès de la Convenció aèria.

Abans de participar en aquestes negociacions el Govern alemany creu desitjable que s'aclareixin, per mitjà de converses particulars amb els Governs interessats, una sèrie de qüestions preliminars respecte a aquesta qüestió.

Està d'acord amb els Governs de França i d'Anglaterra a considerar que la conclusió d'un Conveni aeri constituiria un important progrés en el camí de la solidaritat dels Estats europeus i facilitaria la solució dels altres problemes plantejats a Europa.

Un comentari oficiós alemany

Berlín, 15. — L'oficiosa "Correspondència diplomàtica política", en referir-se a la nota alemanya lliurada als ambaixadors de França i Anglaterra, diu que ha estat feta ràpidament, i que això constitueix una prova de la voluntat pacífica del Reich que fa tots els esforços possibles per a evitar els perills d'una guerra.

Fa notar que les recents entrevistes de Londres han estat el punt de partida per a arribar al pacte aeri, i poden considerar-se com la continuació dels esforços que des de fa temps venia realitzant Anglaterra per a trobar la fórmula que permetés emprendre novament les converses que foren interrompudes per l'abril de l'any passat, sobre els problemes europeus.

Afegeix que el Govern alemany dirigirà els seus esforços a què aquestes converses tinguin un resultat positiu en el sentit d'una nova treva europea, i expressa l'opinió que les entrevistes bilaterals donin resultats més ràpids que les negociacions prosseguides en un quadre més ampli, com ho demostren les converses celebrades a París i Londres.

Acaba dient que els interessats en l'esdevenidor d'Europa hauran de demostrar la seva bona voluntat i la seva perspicàcia per a trobar la manera d'afavorir lleialment la solució que es proposa en la contesta alemanya. — Fabra.

Impressió desagradable a Londres

Londres, 15. — La contesta alemanya al comunicat franco-anglès, ha produït una impressió molt desagradable als cercles anglesos.

S'expressa als dits cercles amb severitat sobre l'allusió que es fa en la nota alemanya a la no execució pels països vencedors de les clàusules del Tractat de Versalles relatives al desarmament i es fa ressaltar que en el document franco-anglès s'ha evitat referir-se a les violacions comeses per Alemanya.

Sobre aquest punt es van a iniciar negociacions de consulta entre els Governs de França i Anglaterra. — Fabra.

Un comentari del "Morning Post"

Londres, 15. — Als cercles polítics es considera que la nota alemanya contestant les proposicions franco-britàniques està redactada amb habilitat i separant els problemes, de manera que, segons sembla, Alemanya tracta de no comprometre's i de maniobrar entre França i Anglaterra per separat.

Segons el diari "Morning Post" la contesta alemanya conté dos textos diferents, un per a Anglaterra i un altre per a França, amb la qual cosa el Reich es proposaria actuar diferentment per a cada una d'aquestes nacions. — Fabra.

Curiositat a Viena

Viena, 15. — L'opinió austríaca manifesta una gran curiositat referent a la contesta alemanya a les proposicions franco-angleses. El punt essencial sobre el qual s'espera amb impaciència un aclariment, és el punt del pacte de no ingerència per a consolidar la independència d'Austria.

Es concedeix gran importància a les últimes declaracions fetes pel Duce, en les quals defensa la necessitat de l'existència a l'Europa central, d'un segon Estat alemany independent. — Fabra.

Sembla que la Societat de Nacions celebrarà una sessió especial per tractar de la qüestió del Sarre

¿La Conferència del desarmament, esdevindrà Conferència de la Pau?

Ginebra, 15. — Avui expira el termini fixat per la Societat de Nacions per a arribar a la conclusió de les negociacions encaminades a resoldre les qüestions del Sarre nascudes a conseqüència del resultat del plebiscit.

Havent arribat les dites negociacions a un resultat feliç, és possible que la Societat de Nacions vulgui celebrar una sessió especial abans que el Sarre passi a dependre del Govern del Reich. De totes maneres el comitè dels Tres ha decidit assistir a la presa de possessió que tindrà lloc el dia primer del mes que va. — Fabra.

¿La Conferència del Desarmament, Conferència de la Pau?

Ginebra, 15. — En el curs de la reunió celebrada pel Comitè que entén en la qüestió de la fabricació i comerç d'armaments, els representants de Txecoslovàquia, Suïssa, Canadà, Espanya, Suècia i Bèlgica, s'han adherit al projecte presentat per la delegació dels Estats Units.

La Gran Bretanya i Itàlia formularen algunes reserves sobre l'esmentat projecte. A conseqüència d'aquestes actituds s'ha decidit celebrar la pròxima sessió el dimarts de la setmana entrant. Es creu que en aquesta reunió es podrà arribar a la conclusió d'un acord que satisfaci tots els representants.

El dia 18 es reunirà el Comitè que entén en les disposicions generals de la Conferència del Desarmament per a examinar el projecte americà sobre la Comissió permanent del Desarmament i la proposició soviética que tendeix a convertir la Conferència del Desarmament en Conferència de la Pau.

En la conferència celebrada aquest matí el senyor Venzov, representant de la U. R. S. S. manifestà que el seu Govern atribuïa la major importància al control de les manufactures d'armes.

Expressà la seva opinió que el projecte nord-americà afavoreix massa la indústria privada i digué que solament Rússia està en condicions de suprimir els inconvenients de la indústria de les armes, per tenir nacionalitzada la dita indústria. — Fabra.

No podem publicar les notes pregades que no vinguin escrites en català i amb un timbre o signatura coneguda

¿Una pròxima reorganització ministerial a Anglaterra?

Es parla de un acostament anglo-irlandès

Londres, 15. — Encara que, a la Cambra dels Comuns, el Govern anglès obtingué ahir una forta majoria, el malestar polític persisteix. Es continua preveient-se una reorganització ministerial dintre d'un curt termini. — Fabra.

Londres, 15. — Als cercles polítics s'esperava amb gran interès el resultat que pogués tenir la votació a la Cambra dels Comuns de la proposició de censura presentada contra el Govern per l'oposició laborista, ja que si els conservadors s'haguessin abstingut, l'esmentada oposició hauria obtingut una victòria moral.

Aquest resultat fou contrari als autors de la proposició, degut en gran part a la intervenció del senyor Landsbury que amb els seus violents atacs al primer ministre, aconseguí que la majoria conservadora es posés al costat del Cap del Govern.

El senyor Landsbury reprodui les crítiques ja formulades pels periòdics laboristes contra el Govern nacional, al qual atribueix falta d'habilitat per a donar ocupació als obrers sense feina, contestant-li el senyor MacDonald, el qual després de refusar els arguments adduits pel cap laborista, afirmà que el govern ha fet tot el possible per a reduir el nombre d'obrers que es troben en atur forçós, i que cal que el país no es comprometi amb plans i programes que després seran impossibles de realitzar.

El resum del debat el féu el canceller del Echiquier, senyor Neville Chamberlain, el qual, en diferents paisatges del seu discurs, fou violentament interromput pels laboristes i aplaudit reiteradament per la majoria. — Fabra.

El partit nacional iugoslau davant les properes eleccions

Belgrad, 15. — El partit nacional iugoslau, que agrupa la quasi totalitat dels membres de la Cambra dissolta el 6 de l'actual, ha adoptat avui la posició que s'esperava fa bastant de temps, sobre l'actitud a adoptar en les properes eleccions.

Una resolució redactada després d'una reunió celebrada pel Comitè central del partit diu que, donades les condicions en què s'efectuaran les eleccions, i tenint en compte el fet que la unitat nacional ha estat introduïda de nou en els grups polítics, el partit no vol carregar amb la responsabilitat de la ruptura del Front nacional, i per això no presentarà llista de candidats a les eleccions.

En conseqüència autoritza els seus afiliats a presentar llurs candidatures a les llistes que no siguin adversàries i que ofereixin les màximes garanties. — Fabra.



DOLÇERIA
LA PALMA DE L'EIXAMPLA
J. POC
Villarroel, xamfrà Diputació — Telèfon 33546

DOLÇERIA LATORRA
CONFITERIA I PASTISSERIA
BOMBONERIA SELECTA
ESPECIALITAT EN DOLÇOS DE NATA I PASTES PER A TE
VINS GENEROSOS
LICORS EMBOTELLATS
I A DOJO
Corts Catalanes, 571 - BARCELONA
TELEFON NUM. 31490

TEATRE

La Música

ELS CONCERTS SIMFÒNICS POPULARS DE LA BANDA MUNICIPAL AL PALAU DE BELLES ARTS

La nostra orquestra municipal d'instruments de vent prepara activament la tanda dels seus concerts de Primavera, durant la qual serà continuada la tasca, que la nostra primera entitat instrumental realitza amb tanta de dignitat, de fer conèixer al poble barceloní les grans produccions musicals de tots els temps.

Els concerts de Primavera seran enguany en nombre de vint i se celebraran, com és costum, en diumenges al matí, a excepció dels darrers, els quals tindran lloc en dijous a la nit. Els infants de les escoles primàries de l'Ajuntament gaudiran de tres audicions destinades a ells exclusivament; aquestes s'efectuaran en dijous a la tarda.

En el curs de la sèrie seran donades, en primera audició, obres tan importants com la música d'escena, de Beethoven, per a la tragèdia "Egmont", de Goethe; la "Simfonia fantàstica", de Berlioz; el "Divertiment" número 4, de Mozart, escrit per a deu instruments de vent; "Remors de la selva" i escena final de "La Walkyria", ambdues de Wagner; els "concertos" per a piano i orquestra de Grieg (en la menor) i de Brahms (en si bemoll) i diverses obres dels preclàssics italians. Seran reproduïdes durant la sèrie les obres més significades dels programes anteriors i tindrà lloc l'estrena de dues importants partitures nostrades compostes expressament per a orquestra de vent: la "suite" "La festa de Santa Cristina", de Joan Baptista Lambert, i la llegenda simfònico-vocal "Joan de l'Os", escrita per Ricard Lamote de Grignon sobre el poemaò del mateix títol, de Josep Maria de Segarra.

Escaient-se enguany el 250 aniversari de la naixença de Joan Sebastià Bach, la nostra orquestra municipal d'instruments de vent commemorarà aquesta data amb un Festival Bach.

Collaboraran a algunes de les audicions distingits solistes vocals i instrumentals nacionals i estrangers, alguns dels quals són nous a Barcelona.

El primer concert de la tanda de Primavera tindrà tindrà lloc el diumenge dia 10 de març vinent.

ROMEA
Telèfon 22026
Darrera setmana de ORO Y MARFIL.
A les 5'30 i 10'15:
ORO Y MARFIL
Demà, a les 3'30: Darrera de MADRE ALEGRIA; a les 6 i 10'15: darreres en dia festiu de ORO Y MARFIL. Dimarts: ESTRENA de l'obra en tres actes i un pròleg, clamorós èxit de Navarro i Torrado, a Madrid: 20,000 DUROS

SOCIETAT CATALANA DE CONCERTS

Demà, diumenge, a les onze del matí, tindrà lloc a la Sala Ribes, Rambla de Catalunya, 5, el quart concert de la Societat Catalana de Concerts — filial del Patronat Ardèvol — amb un recital de cançons, a càrrec del lliederista Domènec Sànchez Parra (baix), acompanyat al piano pel mestre Ferran Ardèvol. En el programa figuren cançons dels mestres catalans Manén, Salvat, Marquès, J. Lamote de Grignon, Massana, Ardèvol i Toldrà. Completaran el programa altres cançons de Buleigh, J. S. Bach, Schumann, Fauré, Gretchaninov, Hann i Wolff.

En el mateix programa, la Societat Catalana de Concerts ha inclòs una part d'obres originals per a piano a quatre mans, integrada per "Fantasia-Variacions", Mozart; "Barcarola", Rachmaninov; "Dansa russa", Bortkiewcz, i "Valsos", Max Reger, que aniran a càrrec del mestre Ferran Ardèvol i Elionor Fabré.

TEATRE OLYMPIA
Demà, diumenge, dia 17
2 extraordinàries i úniques funcions per la Companyia LLUIS CALVO
TARDA, A LES 3'30
LOS CLAVELES
pels aplaudits artistes Cora Raga, Trini Avelli, Arnó, Ruiz Paris, Segura, Arteaga
Doña Francisquita
per la eminent diva
Maria Espinalt
Cora Raga, Joan Riba
LA CANCION DEL OLVIDO
creació de l'aclamat barítON
Pau Hertogs
Victòria Racionero, Fere Segura i el tenor Joan Arnó
NIT, A LES 10
LA DOLOROSA
per Cora Raga, Joan Riba, Trini Avelli i Ruiz Paris
Las Golondrinas
colossal triomf de
Pau Hertogs
Victòria Racionero i Cora Raga.
Es despatxa a Contadoria i Centres de Localitats

DIALEGS BREUS

Abans de l'estrena de "Fray Jerónimo" al Nou

EL QUE DIU EL MESTRE MARTINEZ VALLS

—Estic atabalat!

—Volgut Martínez Valls: com que el mestre Rosselló, el vostre company de partitura, està malalt, heu d'aguantar vós aquest diàleg.



—Què puc dir-vos? Mireu: aquesta gent, des d'En Redondo al darrer corista, han posat tant d'entusiasme i d'encert en la interpretació de Fray Jerónimo, que no crec just parlar de la nostra tasca de compositors.

—Tot i així...

—No insistiu. La nostra música, admetent que sigui una gran cosa, no és res comparada, per exemple, al treball que ha tingut Antoni Palacios en muntar l'obra. Ah! Això sí que ho heu de fer públic.

—Comparteixo per endavant els vostres elogis a la companyia del Nou, i faig vots perquè el públic, dissabte, també els comparteixi.

—Molt agraït.

—Ara bé; ¿què em dieu de la música?

—Quin barxa!... La música? Adaptada completament al caràcter del llibre. Víctor Mora, prenent peu d'un episodi napoleònic, ha escrit un argument d'exaltació mística, un llibre on hi ha molt de color i molt de moviment. La partitura respon a aquesta exaltació, a aquest color, a aquest moviment... Heus-ho ací!

—En Redondo i En Simon tindran números per a lluir-se...

—Mare de Déu! En Redondo té la cançó de la fornal i un duo amb la Gubert, al segon acte, i la cançó de la carta, al tercer.

—Només tres números?

—Són tres escollits, aquests. En canta d'altres, naturalment.

—I En Simón?

—Una marxa de granaders al primer acte, un duo amb la Galindo, el segon, i un altre — força joganer — amb la mateixa Galindo, al tercer.

—Què més?

—Ja ha arribat Víctor Mora. Pregunteu-li, pregunteu-li...

EL QUE DIU VICTOR MORA

—Teniu la paraula, Mora.

—Em plauria fer constar l'admirable interpretació que la companyia del Nou...

—Heu fet tard. Això ja ho ha declarat el mestre Martínez Valls. Girem full.

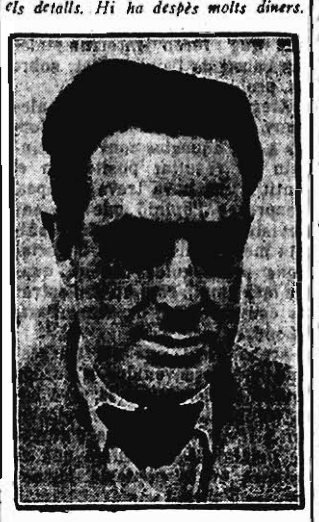
—Del llibre, no us n'ha dit res?

—Poca cosa. Us esperàvem a vós.

—És una fantasia... Passa l'acció a un poblet de la Lorena, l'any 1814, a les darreries de Napoleó. La gent està cansada de les victòries napoleòniques, unes victòries que acaben amb el jovent i ensorren el país. Un dominicà, Fray Jerónimo, refugiat en una antiga abadia, té cura dels vells que han quedat desemparats. És un sant! L'esperit d'aquest frare i del poble, que és el de l'obra, és, com comprendreu, un esperit de pau i d'amor a la terra per damunt les vanitats guerreres.

—No us mancaran aplaudiments.

—L'empresa presenta l'obra amb tots els detalls. Hi ha després molts diners.



Tractant-se d'una obra d'autors catalans, sembla estrany, oi? No per mi, sinó perquè es vegi que els autors d'ací també podem fer èxits, em plauria que aquest esforç de l'empresa, i el de la companyia, fossin recompensats.

—Evidentment, som potser massa tributaris de Madrid!

—No ho sabeu bonbé prou! De quatre milions anuals que es recapten a Barcelona en concepte de drets d'autor, només queden a casa nostra cent cinquanta mil pessetes.

—No continueu...

Escenaris

★ Tot allò, que es preparava a l'Olympia, del *Guerrita* i uns grans conjunts andalusos, valencians i aragonesos, ha sofert un ajornament. En lloc de cant flamenc i jotes, demà tornarem a sentir, al teatre de la Ronda de Sant Pau, la tiple **Maria Espinalt**, el barítON Pau Hertogs, el tenor Joan Riba i altres primers cantants de sarsuela. El programa és d'aliment: *Doña Francisquita* i *La canción del olvido*; a la tarda, i *La dolorosa* i *Las golondrinas*, a la nit.

★ Al Novetats donen les darreres representacions de *El baile del Savoy*. Dimarts, aquesta opereta de Paul Abraham deixarà lliure l'escenari a una altra, no menys famosa, de Franz Lehar: *Paganini*. Però, potser per a treure'ns el regust d'aquell *Paganini* desafortunat que Pep Viñas ens va presentar al teatre Nou fa dos anys — exactament, el dia 14 de gener del 1932 — el *Paganini* del Novetats, que serà naturalment tot un altre, es titularà, com a Madrid, *La ronda de las brujas*. Més endavant veurem *Los inseparables*, una revista madrilenya la concessió de la qual ha donat lloc a moltes disputes, i que Cèlia Gámez ha rebaixit, per fi, a endur-se'n.

★ Dimarts es complí el centenari d'una de les obres més importants i més representatives del teatre romàntic. Ens referim a *Chatterton*, d'Alfred de Vigny. Hauria estat una bella pensada la commemoració, a Catalunya, d'aquest centenari. ¿Oi que una representació de *Chatterton* al Poliorama — teatre oficial, subvencionat — ens hauria fet quedar molt bé? Es veu que no hi van caure. I ens estranya. Ens estranya perquè en aquella casa hi ha un actor meritíssim, l'Enric Lluelles, que té una traducció catalana de *Chatterton* que se li està florint al calaix.

★ Un collega del matí, fent-se ressò d'una discussió molt moguda que, segons sembla, va produir-se en una reunió del Comitè del Teatre de la Generalitat, va atribuir a Millàs-Raurell unes paraules no massa falagueres per a la comèdia "Madame". Millàs-Raurell s'ha afanyat a rectificar. "La comèdia de Lluís Elies "Madame" — ha declarat Millàs-Raurell en una carta — ha salvat la temporada oficial de teatre català, i, per tant, com a autor i com a català, la considero millor que Shakespeare, ja que, de no haver-se estrenat "Madame", segurament no hi hauria a hores d'ara teatre català al Poliorama."

COLISEU POMPEIA
AVUI, DISSABTE. Tarda, a les 5: Darreres decididament de L'HOSTAL DE LA GLORIA. Nit, a les 10'15: L'exitós de Lluís Elies
LILI VOL VIURE
Diumenge. Tarda, 3'30: Darrera de LES PERIPECIES D'EN BELLUGUET
A les 6, segona sessió, i nit, 10'15:
LILI VOL VIURE

TEATRE BARCELONA
Darrers dies de la COMPANYIA CASIMIR ORTAS
AVUI, DISSABTE. Tarda, a les 5'15:
L'èxit de la temporada:
SEVIYIYA
Nit, a les 10'15: Interessant reposició de la comèdia de Paso i Sáez:
EL JUZGADO SE DIVIERTE
Demà, diumenge: Tres sessions. Primera, popular, a les 3'30: SEVIYIYA. A les 6: EL JUZGADO SE DIVIERTE. A les 10'15: EL NIÑO DE LAS COLES

EL CONCERT ELISABETH DE PEREZ-FARRAS

Tal com estava anunciat tingué lloc abans-d'ahir a la nit, al local del benemèrit Orfeó Gracienc, el recital de violí per la illustre dama Elisabeth Coemans de Pérez-Farràs, acompanyada al piano per l'eminent artista Isabel Martí Colín.

En aparèixer a l'escenari l'esposa de Pérez-Farràs, acompanyada de la pianista Martí, no sabé pas com expressar l'emoció que sentia; la sala d'actes de l'Orfeó Gracienc oferia un aspecte solemne, com un dels millors actes celebrats en aquell cultural casal.

L'esmentada sala de festes estava completament ocupada per personalitats que un temps han estat representatives, així com d'abnegats anònims entusiastes de l'art i simpatitzants dels caiguts.

Hi veiérem els senyors Batalla-Xetruc, Sander, D. Civil, Pere Coromines, Latorre (D. i J.), M. Font, J. Font, Centis, Alavedra, Otero, Medrano, N. d'Olwer, Peipoc, Dr. Peyrí, doctor Rosell, Moles, doctor Soler i Pla, J. Guinart, doctor Serra Hunter, Jover i Surroca, Roig i Pruna, Carme Cot, germanes Josefina i Maria Macià, Duran i Albesa, Pujol i Font, Carbonell, Pere Pasqual, Casals, Forcada, Forcades, Casamitjana, Mortaó, Gaya, Maria Donato, doctor Battestini, Alcrudo, Rius, Barrera, Vilà, Triador, Pinyol, Marc-Aureli Vila, doctor Riera i Puntí, Fuster, Abril, Fontbernat (J. i E.), Aris, Codó fill, els familiars dels senyors i senyoretes esmentados, les famílies Pérez-Salas, Ricord, Escofet, Pérez-Farràs, la velleta Esperanceta i gairebé tots els membres dels consells de l'Orfeó Gracienc, Ateneu Obrer d'E. R. de les Corts, Acció Catalana, Pàtria Nova, La Falç, Ateneu Republicà de Gràcia, redactors de "La Rambla", "La Humanitat", LA PUBLICITAT i d'altres periòdics i entitats amb llurs familiars, que sentim no recordar.

El recital interpretat per tan notables artistes fou oit diverses vegades dempeus, arribant a produir una immensa emoció a tots els qui l'estàvem escoltant, difícil d'esborrar de la memòria de tots els que tinguérem el goig d'assitir-hi.

TEATRE NOU
AVUI, DISSABTE. Tarda, 4'30. Butaques 2 ptes. General, 0'80. EL CANTAR DEL ARRIERO, pel barítON Josep Petxamé, i LA DOLOROSA. Nit, a les 10. Èxdevenment teatral: VIVA EL MATRIMONIO. Definitivament estrena de l'obra lírica en 3 actes de Víctor Mora, i música dels mestres R. Martínez Valls i Isidre Rosselló: FRAY JERONIMO. Principals intèrprets: Maro Redondo, Vicenç Simon, C. Gubert, E. Galindo, A. Palacios. Demà, diumenge. Tarda i nit: FRAY JERÓNIMO, per Maro Redondo i Vicenç Simon. La funció de tarda començarà a les 3'30 amb LOS DE ARAGÓN. La de la nit, a les 10, amb VIVA EL MATRIMONIO

POLIORAMA
COMPANYIA CATALANA
AVUI. Tarda, 5'15, i nit, a les 10:
Necessitem senyoreta

TEATRE NOVETATS
Gran companyia d'operetes modernes i revistes d'espectacle de la supervedette CELIA GAMEZ, en la qual figura el famós artista PIERRE CLAREL.
AVUI. Tarda, a les 5, i nit, 10'15:
L'exitós
El baile del Savoy
Principals figures del repartiment: Celia Gámez, Pierre Clarel, Candido Suárez, Cora Grenier, Manuel Russell, Juli Castrito, Joaquim Roca, Antonio Palominos, 10 boys, 10, 30 belles vicetiples. Meravellosa presentació. Decorats de Castells. Vestuari Geisbert. Apoteosi de Theater-Ilume-Wermann & Kaufman (Berlín). Aparells elèctrics, mobles i altres del Teatre Victòria de Madrid, on s'estrenà amb clamorós exitàs.
Demà, tarda i nit: EL BAILE DEL SAVOY, per Celia Gámez i Pierre Clarel. Dimarts: reestrena de l'obra de gran èxit LA RONDA DE LAS BRUJAS, per Celia Gámez i Pierre Clarel
Despatx a Comptadoria

TEATRE CÒMIC
GRAN COMPANYIA DE REVISTES
AVUI, DISSABTE. Tarda, a les 5'15. Nit, a les 10'15. La revista del dia:
LOS MARIDOS DE LIDIA
per Perlita Greco, Pepita Huertas, Murillo, Aparici, Garrido, els ballarins Naya i Tomàs i les 30 bellíssimes vice-tiples. Espléndida presentació. Demà, diumenge. Tarda, a les 4: Acte segon de LAS TENTACIONES i LOS MARIDOS DE LIDIA. Nit: LOS MARIDOS DE LIDIA

TEATRE VICTORIA
GRAN COMPANYIA LIRICA
Tarda, 4'30: LA DOLOROSA
Una mujer y un cantar
Nit, a les 10. Butaques a 3 pessetes. LOS DE ARAGON, DON GIL DE ALCALA. Demà tarda: MARUXA, LUISA FERNANDA. Nit: LOS CLAVELES, EL MAESTRO CAMPANONE i LA DOLOROSA. Avui:
LOS LEONES

Orquestra Pau Casals
PALAU DE LA MUSICA CATALANA
Primer concert: Diumenge, 17 febrer. Tarda, a les 5'15
Festival català
amb la collaboració dels mestres: Enric Morera, Francesc Pujol, Jaume Pahissa, Joaquim Zamacois, Dídac Casals, Joaquim Mussot, Ricard Lamote de Grignon, Joaquim Serra, els quals dirigiran llurs respectives obres. A més, cooperaran en aquest Festival la soprano Concepció Badia d'Agustí i la pianista Enriqueta Garreta. Es despatxen localitats i segueix obert l'abonament a UNIÓ MUSICAL: Casa Werner, Passeig de Gràcia, 54

Programes d'avui

MIREU L'ANUNCI DETALLAT DELS NOMS QUE VAN PRECEDITS D'AQUEST SIGNE ■

TEATRES

- **Barcelona.** — Tarda: "Seviyiya". Nit: "El juzgado se divierte".
- **Còmic.** — Tarda i nit: "Los maridos de Lidia".
- **Coliseu Pompeia.** — "Lili vol viure".
- **Espanyol.** — Tarda: "Lle dóna nua". "El revolucionaris", "El somni de la innocència", "Don Jaume el conqueridor". Nit: "Roda el món i torna al Born".
- **Nou.** — Tarda: "El cantar del arriero" i "La Dolorosa". Nit: "Fray Jerónimo".
- **Novetats.** — Tarda i nit: "El baile del Savoy".
- **Principal Palace.** — "Las de los ojos en blanco".
- **Poliorama.** — Tarda i nit: "Necessitem senyoreta".
- **Victòria.** — Tarda: "La Dolorosa" i "Una mujer y un cantar". Nit: "Los de Aragón" i "Don Gil de Alcalá".
- **Romea.** — Tarda i nit: "Oro y marfil".

CINEMES

- **Actualitats.** — "El crucero amarillo", en espanyol, i Reportatges d'actualitat.
- **Amèrica.** — "Viva la vida", "Volando hacia Río Janeiro" i "Sor Angélica".
- **Arenes.** — "Aprendió de los marinos", "Tres amores" i "Sola con su amor".
- **Astòria.** — "Más difícil todavía" i "Cleopatra", en anglès.
- **Avinguda.** — "Mi mujer" i "Cleopatra", en espanyol. A més tarda: "Academia de enamorados".
- **Barcelona.** — "Hombres en blanco", "El fiscal vengador" i "El hijo del Carnaval".
- **Bohèmia.** — "Wonder Bar", "Tres amores", "La calentura del oro" i Califa mágica.
- **Broadway.** — "Atrapándolos como pueden", "Es hora de amarnos" i "Escándalos romanos".
- **Bohème.** — "El fantasma negro", "Pez humano", "Fueros humanos" i "Por que trabajar?".
- **Boso.** — "La herencia" i "Noches moscovitas". i "Basta de mujeres".
- **Catalunya.** — "El tango en Broadway".
- **Capitol.** — "La Dolorosa".
- **Cèntric Cinema.** — "Escaladores de las cumbres", "La novela de una noche" i "Paso a la juventud".
- **Corts.** — "Qué semana", "Un drama en autobús" i "El arrabal". i "Unidos en la venganza".
- **Coliseum.** — "Sinfonías del corazón".
- **Comtal.** — "Se fué mi mujer", "El favorito de la emperatriz" i "La dama del boulevard".
- **Corts.** — "El negocio ante todo" "Madison Square" i "Viudas habaneras".
- **Diana.** — "Soy un fugitivo", "Vampiresas 1933" i "Queremos cerveza".
- **Diorama.** — "Siempreviva", "Los delirios del trópico" i "La voz del peligro".
- **Entença.** — "Tarzán y su compañera" "Carolina" i "Un par de tíos".
- **Espai.** — "Compañeros de juerga", "Hombres del mañana" i "Noches moscovitas".
- **Excelsior.** — "600,000 francos al mes" i "Los miserables".
- **Fantasio.** — "Al llegar la primavera".
- **Fèmina.** — "Señora casada necesita marido" i "Dos enredos".
- **Foc Nou.** — "Doña Francisquita", "Viva la vida" i "Volando hacia Río Janeiro".
- **Frègoli.** — "Wonder Bar", "La casa de Rotschild", "Sola con su amor" i "Max Baer-Carnera".
- **Goya.** — "Oro en la montaña", "Reunión" i "El hijo del Carnaval".
- **Iris.** — "Mascarada", "Ana Wickers" i "Faràndula trágica".
- **Intim.** — "Héroes de Tachuela", "Viudas habaneras" i "Madame Dubarry".
- **Kursaal.** — "Hombres en blanco", "El rey de los Campos Elíseos" i "Lucha de sexos".
- **Laietana.** — "Tarzán y su compañera", "Cine y cena" i "Greifer entre estafadores".
- **Metropol.** — "La dama de las Camelias".
- **Miria.** — "El bravucón" (únicament tarda), "El favorito de la emperatriz" i "La dama del boulevard".
- **Monumental.** — "El héroe se rinde", "Rivales en Singapore" i "El negro que tenía el alma blanca", en espanyol.
- **Majestic.** — "Hombres moscovitas", "No soy ningún ángel" i "Hombres del mañana".
- **Marina.** — "El misterioso señor X, Mascarada", "Casa internacional" i "Popeye el marinero".
- **Mistral.** — "King-Kong", "Amores en "Hollywood" i "La princesa de las Czardas".
- **Mundial.** — "Confiaba en tí" i "Cleopatra".
- **Maryland.** — "El último vals de Chopin".
- **Nou.** — "La casa de Rotschild", "El misterioso señor X" i "La ley de Talión".
- **Núria.** — "El rey de los Campos Elíseos", "Madame Dubarry" i "El último rodeo".
- **Pathé Palace.** — "El huésped desconocido" i "Los miserables".
- **Pedró.** — "Wonder Bar", "Tres amores", "La calentura del oro" i Califa mágica.
- **Publi Cinema.** — "Curiositats mundials" i Noticiari Fox.
- **Paris.** — "Canción de cuna" i "Fácil de amar".
- **Principal.** — "La herencia" i "Noches moscovitas".
- **Rambles.** — "El beso de la muerte" i "El rey de los Campos Elíseos".
- **Recreu.** — "El negro que tenía el alma blanca".
- **Royal.** — "Amor por los aires", "Rivales en Singapore" i "El negro que tenía el alma blanca", en espanyol.
- **Saló Victòria.** — "Falsa acusación" i "La princesa de las Czardas".
- **Select.** — "El Danubio azul", "El desaparecido", en espanyol, i "Hombres del mañana".
- **Smart.** — "Cleopatra" i "Confiaba en tí".
- **Splendid.** — "Un provinciano en París", "El hijo improvisado" i "Paz en la tierra".
- **Talia.** — "La horda maldita", "El paraíso del amor" i "Sola con su amor".
- **Tetuan.** — "La dama del avión", "Siempreviva" i "Sor Angélica".
- **Trianon.** — "Wonder Bar", "La casa de Rotschild", "Sola con su amor" i "Max Baer-Carnera".
- **Triomf.** — "El misterioso señor X", "Mascarada", "Casa internacional" i "Popeye el marinero".
- **Tivoli.** — "Chu-Chin-Chow".
- **Urquinaona.** — "Mademoiselle Doctor".
- **Verdi.** — "La máscara del otro", "Hombres sin miedo" i "Pasto de tiburones".
- **Volga.** — "El pacifista" (únicament tarda), "Elefantes silvestres", "Stingaree" i "El pequeño rey".
- **Walkyria.** — "No soy ningún ángel", "El crucero Emden" i "Civismo".
- **Xile.** — "Más difícil todavía", "Odios de buzo" i "La princesa de las Czardas".

DIVERSOS

Casa Llibre. — Avui i cada dia, the dansant.
Granja Royal. — Tes i sortida de teatres.
Hotel Ritz. — Avui i cada dia, the dansant.

MUSIC-HALLS

Excelsior. — Varietats i Imelita Pena.
Apollo. — Varietats i Mercedes Fifi.
Ba-Ta-Clan. — Varietats i Emilio Domingo.
i Celeste Grijo.
Bombay. — Varietats i Mary Cantreras.

CINEMA

Les estrenes

"Señora casada necesita marido" "Don Enredos"

"Señora casada necesita marido"
Fèmina — **Fox**

Film en espanyol, realitzat a Hollywood per Tomàs Tinling i interpretat amb el següent repartiment: Irma Karen, Caterina Bàrcena; Tomàs Karen, Antoni Moreno; Alexandre Koltai, Josep Crespo; Antoñito Orboc, Valentí Pereza; Ketty Morgan, Bàrbara Leonard; Tío Max, Romuald Tirado; Juana Blomberg, Mimi Aguigia; Cantant, Tito Coral; Julio, Josep Penya (Pepet); Criada, Mamita Castanyeda; Client, Carles Villarías.

/ / /

Caterina Bàrcena, la fina actriu teatral de comèdia que tots coneixíem, posada a Hollywood, ha experimentat un canvi curiós, però no pas sorprenent, sinó, al contrari, molt comprensible donat el seu caràcter. Caterina Bàrcena, a Hollywood podia fer-se actriu d'alta comèdia; però com que la fotografia envelleix, això no era possible. A més, portava — ella i Martínez Sierra — la preocupació justificadíssima de la insuportable lentitud del cinema espanyol, i això, forçosament, havia d'influir per portar-la cap a l'extrem contrari, almenys en intenció. Aquestes dues circumstàncies no podien tenir altra sortida, per a una actriu com la Bàrcena, que una pronunciada tendència al vodevil, vodevil blanc, és cert, però vodevil a la fi.

I és així com Caterina Bàrcena a cada nou film que ens dóna es vodevilitza més, sense, és clar, desvestir-se. Els seus són vodevils, podríem dir-ne, tècnics, per l'estructura i el ritme de les obres. Ara bé: la intenció, que amb una altra actriu i amb uns altres autors es trobaria en el gest, en l'acció i en la plàstica, en la Bàrcena, i no és culpa seva més que en part es troba tota en el diàleg i, més que no pas en el diàleg, en la frase, en la frase solta, aïllada, trobada i que l'actriu ha de recalcar perquè el públic en senti tota la gràcia i tota la malícia.

Aquesta tècnica, purament espanyola, detura l'acció, que és l'important, perquè l'actriu o l'actor han de recolzar-s'hi i, l'afectació que d'això resulta treu flexibilitat al diàleg. Es una cosa curiosa a remarcar això dels diàlegs espanyols que, o bé són absolutament insípids o bé estan salpicats de frases enginyoses, sense que es pugui dir que són diàlegs enginyosos. En el primer cas el diàleg no és altra cosa que un soroll desagradable; en el segon, enmig d'aquest soroll hi ha, de tant en tant, alguna cosa que us crida l'atenció. Però en posar l'atenció en allò ple d'enginy, l'aparteu de l'acció. I tan forta és aquesta inhibició, que no solament l'experimenta el públic, sinó que fins els actors que, quan han de dir una d'aquestes frases, s'hi posen bé i obliden que l'acció ha de marxar.

Metro Goldwyn Mayer
PRESENTA A

Myrna LOY y George BRENT en
MADEMOISELLE DOCTOR
(LA RIVAL DE MATA-HARI)
AVUI, GRAN EXIT
URQUINAONA

"Don Enredos"
Fèmina — **Fox**

Film titulat en anglès "Mr. Skitch", tret de l'obra "Green Dice" (el dau verd) d'Anne Gameron, adaptada per Ralph Spence i Sonya Levien, fotografiat per John Seitz i dirigit per James Cruze, amb el següent repartiment: Mr. Skitch, Will Rogers; Mrs. Skitch, Zasu Pitts; Emily Skitch, Rochelle Hudson; Flo, Florence Desmond; Cohen, Harry Green; Harvey Denby, Charles Starrett; Cliff Merriweather, Eugene Pallette.

/ / /

Will Rogers i Zasu Pitts són una parella de comediants que sembla mentida que no vagin junts més sovint; ell, amb la seva mobilitat i ja corregit de la seva excessiva loquacitat; ella, amb el seu constant esverament, donen vida a qualsevol argument que se'ls proposi. En "Mr. Skitch" ens trobem amb una acció de tipus corrent en la carrera de Rogers: l'aventura de l'home ingenu que es pensa que és més viu que ningú, i acaben per plomar-lo. Amb això, una aventura sentimental portada per l'element jove i contrastada la parella de còmics amb una altra de més grotesca encara, Harry Green i Florence Desmond (aquesta darrera amb unes imitacions d'estrelles molt bones — cosa curiosa: en l'altre film Caterina Bàrcena imita Mae West) — i Eugene Pallette, un actor còmic incomparable en els petits papers, fan de "Don Enredos" un film divertidíssim. A notar la direcció de James Cruze, el director de "La Caravana del Oregón", i altres bons films.

A. FERRAN

ACTUALITATS FILMADES

PUBLI-CINEMA

El noticiari U.F.A. d'aquesta setmana recull, entre altres actualitats que, com sempre, són d'un sentit patriòtic molt oficial: la visita que féu Hitler al general alemany que, com es comprèn, és un homenatge a l'exèrcit alemany representat en aquest acte pel vell general. El pretext de la visita és amb motiu de complir vuitanta-cinc anys.

Un altre reportatge, també interessant, són els serveis gratuïts de dentista per a infants. Com a curiositat direm que els pacients són curats davant de tots i mentre dura la curació els que fan d'espectadors canten. Finalment, no hi manca tampoc un complet reportatge dels campionats dels campionats alemanys de Garmisch.

"Paramount News", en la seva informació italiana, ens presenta els fills del Duce en una festa escolar en la qual foren recompensats. Després de vuit dies d'incomunicació forçosa s'aconsegueix el rellevament dels guàrdies del far de les Scilly. I Alemanya ens presenta unes maniobres presidides pel general Blomberg, que consisteixen en una cursa d'esquís combinada amb exercicis de tir al blanc, comprovant-se d'aquesta manera el seu estat d'ànim. A la població francesa de Fécamp se celebra la típica cerimònia de la benedicció de vaixells de pesca que surten cap a Islàndia.

Prop d'Alamosa (E.E. U.U.), un tren queda bloquejat a causa d'una tempestat de neu. Aquest reportatge, per cert, molt complert, ens presenta l'interior dels vagons del tren aprés at on tots els viatgers estan dormint. Després veiem l'arribada d'un tren de socorsos. Aquest arribà — segons diu l'speaker — al cap de setanta-dues hores, fet i fet el mateix que hauria trigat ací un tren de socors.

Per últim, el noticiari francès "Eclair Journal" presenta un document molt complet del viatge dels senyors Flan-



Que presenta el Centre Excursionista de Catalunya
Aviat aquest film fantàstic

CARLOS GARDEL
HOY
EL TANGO EN BROADWAY
CATALUÑA
GRACIA ALEGRIA MUJERES MELODIA

L'argument, com en tots els vodevils, parteix d'una premissa absurda i després segueix ja pels camins de la lògica, perquè el punt de partida de l'absurd ja basta perquè els camins de la lògica siguin de manera natural els de l'absurd.

Un matrimoni desavingut decideix divorciar-se; però ella no vol fer-ho fins a estar comprometa per a un nou casament. El marit l'ajudarà a cercar marit. Es clar: d'aquesta situació en deriven una sèrie d'incidents, lògics dintre de l'absurd, que porten marit i muller, a través de la gelosia, a descobrir que no es poden separar.

Un film ben presentat, com ens té acostumats la Fox, amb els seus films parlats en espanyol.

UNA GRAN ESTRELLA
Ketti Gallian
TIVOLI
El proper dimarts, dia 19, ESTRENA
UNA GRAN PELICULA
Maria Galante

din i Laval a Anglaterra. La cambra els segueix en tot el seu viatge, àdhuc la tornada en avió de M. Flandin. En una cerimònia del més gran sabor francès se celebrà la inauguració d'un funicular a Montmartre que havia estat retirat del servei, entre altres causes per la competència d'una línia d'autoòmnibus. Els parisencs, no obstant, han preferit que tornés a funcionar el vell funicular. A Venècia, en canvi, ja s'han posat en servei unes modernes embarcacions de gran capacitat. De totes maneres les góndoles no desapareixeran per ara. Tanmateix pel món, malgrat aquesta època de crisi que els estadistes han convingut que patim, queda encara un sentit romàntic del que hem d'alegrarnos.

Com a complement esmentarem en primer lloc un film cultural de gran interès i realitzat amb amenitat, dues coses certament difícils de trobar en un film instructiu, puix que moltes vegades aconsegueixen interessar i explicar les coses sense recórrer a l'encarcarament propi d'un ema escolar. Aquest film porta per títol "Un mosca ha caído en un vaso": el títol explica de sobres l'anècdota que serveix d'argument a aquest cultural de "Bavaria Films".

Després d'una curta presentació, amb l'ajuda del microscopi ens dóna escenes de microsinema perfectament resoltes, i l'espectador pot seguir sense esforç tot el procés i les reaccions provocades per la descomposició d'una mosca morta en un vas d'aigua.

Forma part d'aquest programa, també, un documental que porta per títol "El nacimiento de un río": es tracta d'un recull d'imatges acompanyades d'una música adient. Per últim es projecta "La tenderuela", film de dibuixos en colors originals de Max Fleischer i protagonitzat per la popular Betty Boop. Es tracta del conegut conte portat al llenç per mitjà dels dibuixos animats que permeten la més àmplia llibertat per a realitzar les coses inspirades en episodis fantàstics.

M. M.

fantasio

AVUI. Tarda, a les 4. Nit, a les 10: Gran èxit de Vane Baxter en l'incomparable film

Al llegar la Primavera

amb R. Tauber, música de F. Schubert
Demà: Sessió matinal

cine Paris

El programa més atractiu de Barcelona
Tarda, a les 4'30. Nit, a les 9'45
Revistes Pathé i Pèmina. Adolphe Menjou i Geneviève Tobin en **FACIL DE AMAR**
MICKEY EN EL CAMPO. Triomf de Dorothea Wieck en la formidable comèdia de G. M. Martínez Sierra
CANCION DE CUNA
en espanyol
Demà, diumenge: Matinal, 10'30. Després de localitats a taquilla per a la sessió de demà, diumenge tarda 6. Dilluns: La superrevista **EL CRIMEN DEL VANITIES**, per Victor Mac Laglen i Jack Oakie

CINEMA ESPLAI

NOTICIARI FOX, DEMASIADAS MUJERES (revista en colors), **COMPAÑEROS DE JUERGA**, per Stan Laurel, Oliver Hardy i Charles Chase. **HOMBRES DEL MAÑANA**, un gran film de Frank Borzage. **NOCHES MOSCOVITAS**, per Annabella i Harry Baur

CINEMA WALKYRIA

AVUI: Gran programa
NO SOY NINGUN ANGEL
en espanyol, per Mae West
EL CRUCERO EMDEN
una epopeia naval
CIVISMO
en espanyol, per Charles Bickford
NOTICIARI I DIBUIXOS

AVUI, DISSABTE
16
FEBRER
TARDA I NIT
LA DOLOROSA
del MESTRE SERRANO, en
Capitol Cinema
Una pel·lícula formament ibèrica

MARYLAND

Plaça Urquinaona, 8 - Telèfon 21966
Tarda (contínua): 3'30, 5'30 i 7'30. Nit, 10
LA MADRASTRA (dibuixos)
NOTICIARI "BAVARIA FILMS"
EL ULTIMO VALS DE CHOPIN
Director: Géza Von Bolvary
Butaca: 2'20. A les 2'30: 1'65

METROPOL

Lídria, 115. Telèfon 91222
Tarda, a les 4 i nit, a les 10:
El gran exitàs
LA DAMA DE LAS CAMELIAS
"La Dama de las Camelias" comença la ... gnaveró a les 4'20 i 6'30 de la tarda, i 10'20 de la nit

COLISEUM

AVUI Tarda, a les 4. Nit, a les 10:
HIELO (còmica), REVISTA PARAMOUNT, TORERO DE OCASION (dibuixos) i
Sinfonías del corazón
per Claudette Colbert i Ricard Cortez
(Sèrie films Paramount)
Dilluns: Joan Harlow en **BUSCO UN MILLONARIO**, amb Franchot Tone, Lionel Barrymore i Lewis Stone.
(Producció M. G. M.)

SALÓ VICTORIA

València, 288 - 291 :: Telèfon 72936
AVUI, DISSABTE. Tarda, 4'45, i nit, 9'30
Una aventura en el tren
comèdia dramàtica (versió anglesa), interpretada per Richard Talmadge i Jacqueline Wells, i
LA PRINCESA DE LA CZARDA
Grandiosa superopereta (versió alemanya) música de Kalmann. Magna creació dels eminents artistes Marta Eggert, Hans Schenker, Paul Kemp i Paul Horbiger

CINEMA RAMBLAS

Rambla del Centre, 36 - Telèfon 18872
AVUI: DIBUIXOS
LA RISA DEL CHACAL, per Tin Mac Coy en espanyol
Dos mujeres y un Don Juan
en espanyol
EL REY DE LOS CAMPOS ELISEOS
magnífica supercomèdia per Buster Keaton
Sessió contínua

FINANCES

Moviment borsari

MERCAT LLIURE

La pesantor contínua afectant els rotlles d'operacions a termini tot i que en les sessions celebrades ahir hom notà més sosteniment en canvis. La massa contractadora segueix amb atenció el desenvolupament i les negociacions que es porten a cap a l'estranger, totes les quals, poden tenir una repercussió en el ritme d'aquest mercat; de moment, però, es manté a l'expectativa sense adoptar cap posició, restant així activitat a aquest sector que altra vegada torna a veure's abandonat i en evident desorientació.

Amb aquesta jornada es tanca la present setmana que no ha estat gaire favorable a les activitats borsàries. Ja en la primera reunió del dimarts s'inicià la depressió que ha persistit en el seu transcurs, i n'han sortit més perjudicats els valors que poden ésser considerats com a típics del mercat barceloni, és a dir, els que tenen més facilitat d'oscil·lació i per tant reflecteixen amb més fidelitat les incidències d'aquest sector especulatiu. Han aconseguit refer-se de la feixugor que notem, aquells que tenen més o menys relació amb l'exterior, i per causes de caràcter particular, les accions Ford, les quals, han assolit un nivell de molt de temps ençà no registrat.

SPLENDID CINEMA

Consell de Cent. 217 - Telèfon 30018
Avui grandiós programa
EL HIMNO DE LA VICTORIA
per Olga Tschechowa i Otto Gebuhr
EL HIJO IMPROVISADO
en espanyol, colossal film Paramount, per Fernand Gravet i Florelle
DIBUIXOS SONORS
Exit de la superproducció Fox en espanyol
PAZ EN LA TIERRA
per Madeleine Carroll, Franchot Tone i Raul Roulien

SALONS CINAES

TEATRE TIVOLI
4 tarda i 10 nit: "Chu-Chin-Chow", per Anna May Wong. Documentals
FEMINA
4 tarda i 10 nit: "Don Enredos", Will Rogers; "Sra. casada necesita marido", en espanyol, per Catelina Bárcena.
CAPITOL
4 tarda i 10 nit: "La Dolorosa", del mestre Serrano. Una pel·lícula formament ibèrica
CATALUNYA
4 tarda i 9'45 nit: "Basta de mujeres", Victor Mac Laglen; "El tango en Broadway", en espanyol, per Carlos Gardel
ACTUALITATS
Contínua de 3 tarda a una matinada: Noticiaris Reportatges Fox i "El crucero amarillo", comentada en espanyol
PATHE PALACE
Contínua 4 tarda: "El huésped desconocido", "Los miserables" (1.ª jornada). Dibuixos, Viatge i Còmica
EXCELSIOR
4 tarda i 9'30 nit: Documental i Còmica (últimament tarda). "600.000 francos al mes" i "Los miserables" (1.ª jornada).

Venus Sport-Palace Ball

Ronda de Sant Antoni, 62 i 64. Tigre, 27
AVUI, DISSABTE, 16, nit: Extraordinari Ball de Disfresses. 5 premis a les disfresses que més es distingeixin. Obsequis a totes les disfresses

AERI DEL PORT

El viatge en l'Aeri és com un vol en avió, i s'admiren panorames espléndids

Llevat d'aquestes excepcions, els valors es troben de nou endinsats en un mar de confussió, originat principalment per la passivitat de la contractació, que es mostra molt desconfiada de l'aspecte que ofereix el panorama tan polític com econòmic actualment existent.

Tanca del Mercat Lliure de Valors en la reunió de:

BORSA

Valors	Dia 15	Diferència tanca ant.
Nords	53'35	+0'30
Alacants	41'05	+0'45
Ford	215'00	+0'50
Chades	377'00	+1'00
Petrolis	5'20	—0'20
Sucres	31'00	+0'50
Colonial	45'75	+0'25
Explosius	105'75	+0'25
M. Rif	53'75	— —
Hulleres	48'00	+0'25
Aigües	174'65	— —
Plates	16'65	+0'75
Filipines	333'00	+1'00
Tramvies o.	34'00	—0'25

BORSA

Nords	53'60	— —
Alacants	40'80	+0'10
M. Rif	54'00	+0'50
Explosius	105'50	+0'25
Colonial	45'35	— —
Chades	377'00	+2'00
Ford	217'50	+3'50
Petrolis	5'20	—0'10
Plates	16'50	+0'25

BORSA AL COMPTAT

Els rotlles d'obligacions un tant influïts per la feixugor que es respira en el sector de termini, es veuen un xic irregulars tant en activitat com en tendència.

Molt insegurs els Deutes de l'Estat, en particular pel que respecta el volum contractat, el qual d'una jornada a l'altra registra notables diferències. Els canvis tampoc assenyalen orientació determinada, en les darreres sessions presenten algunes oscil·lacions sense predominar ca tendència. Esta vist que el fet de mantenir privada la contractació d'aquests valors no aconsegueix cap reacció notable, ans al contrari, sembla que el privar llur desenvolupament normal, el públic es mostra recelós i s'absté d'esmerçar els seus cabals per aquesta mena de paper. Algunes sèries dels Amortitzable tallaren ahir cupó, per la qual cosa, es registraren les baixes naturals del venciment. Les Obligacions Tresoreria Generalitat operen a cent enters.

Els Ajuntaments acusen baixa en el volum d'altres dies; això, però, no té visible influència en les de diverses posicions, algunes de les quals assoleixen avanços al voltant de mig enter, i la major part no acusen variació. De les Diputacions, és de notar l'avanç de les Mancomunitat Catalana 1914, 69'00 (+1'50); la resta invariades. De l'agrupament de cèdules és de notar la baixa de les Hipotecari 4 % (500), 90'25 (—1'25); les altres emissions, així com les Crèdit Local, amb regular efectivitat no acusen variació remarcable.

El rotlle carriler, un xic més actiu que no en la jornada anterior, es ressent de la poca estabilitat de les accions ferroviàries i presenta quelcom de pesantor en la major part de canvis cotitzats. El grup de tramvies i navilers, no gaire efectiu, manté posicions. Les obligacions d'indústries diverses no es veuen pas gaire sol·licitades, sense perjudici notable sobre els canvis, la major part dels quals són una repetició del límit precedent. Les accions inactives com poques vegades no assenyalem sense altra variació que la millorà de Tramvies p. 6 % 68'00 (+1'00); i Cros, 130 (+1).

BORSA DE PARIS

El mercat parisenc, en la darrera jornada inicia un moviment més satisfactori pels destins d'aquell centre operador. La contractació es mostra més efectiva, en particular en el sector d'obligacions i rendes de l'Estat, al mateix temps que els canvis, més ben recolzats, presenten quelcom de fermesa. L'especulació, no tan activa, només assenyala isolades reaccions, sense aconseguir aquesta tendència a tots els valors operats.

	Dia 15	Precedent
Renda francesa 3 %	8205	8175
" 1917 allib. 4 %	8810	8780
" 1918 4 %	8710	8685
" 1920 4 %	11830	11805
" a. 4 1/2 %	9210	9180
Crèdit Lionès	1785	1776
Banc de França	10450	10450
Río Tinto	1080	1075
Royal Dutch	14300	14160
Canal de Suez	17725	17700
Kuhlmans	525	528
Wagons-lits	6750	65
M. S. A. 1.ª sèrie	519	520
Nord primera sèrie	—	—
G. I. Marroc 1019 5 %	838	850
Barcelona T. 5 1/2 %	—	900
Filipines	3490	3485

Mercat de Llotja

Força concorreguda fou la sessió d'ahir en aquest mercat, i la compra-venda bastant activa en alguns gèneres.

Blats: No es registraren vendes a causa de la poca decisió d'aquests fabricants, pels motius que hem anat exposant. L'oferta era igualment activa i hom constatà gran desig d'entrar en negociació.

Farines: Encara que una part dels venedors vulguin sostenir els preus, sembla que hi ha qui està disposat a cedir a un preu inferior de la cotització que regeix avui dia. No s'ha de negar, però, la passivitat que existeix entre els consumidors en fer compres de relativa importància, ja que per ara cedeixen i només adquireixen allò més imprescindible per a sortir del pas.

Ordi i civada: Es porta a terme alguna que altra venda en aquests gèneres de procedència Extremadura, als preus de pessetes 30'25 i 26, respectivament, posat tot damunt vagó origen.

Faves i favons: Constatarem que l'oferiment segueix mantenint-se al voltant de 40 pessetes; les faves posades en vagó origen, i els favons fins, de 40 a 40'50 pessetes bord port de sortida, però les vendes es realitzen amb molta dificultat pel poc interès per part dels compradors.

Despulles: La demanda regular i les ofertes bastant escasses; això fa, doncs, que els preus segueixin sostenint-se i sense que de moment pugui creure's en cap afebliment.

Moreso: Igualment sostinguts els preus i la demanda una mica més animada que els altres dies. Anotarem algunes vendes en gènere de la part de Lleida a pessetes 38'50, damunt vagó estació sortida.

Llegiu LA PUBLICITAT
Propagueu-la!

CONFITERIA
Monclús i Companyia, Ltd.

Dolços selectes - Confiteria fina
Objectes d'art per a obsequis

Rambla de Catalunya, 50 -- Telèfon 10183
BARCELONA

FETS DIVERSOS

Al carrer del Carril i a conseqüència d'una falsa maniobra, un camió va caure a la via del tren de Sarriá, el qual en aquell lloc passa per una rasa. El conductor del camió, en adonar-se del perill que corria, va saltar del baquet i es pogué salvar. El camió va caure baix de la via i va quedar mig destroçat.

— A Faust Bujeda, de 35 anys, transportista, natural de València i amb residència a Barcelona, a la Baixada de Sant Miquel se li apropà un individu que li preguntà si sabia on estava instal·lada la Companyia General de Carbons. Al cap de poca estona se n'hi apropà un altre. Li parlaren del repartiment d'una quantitat per als hospitals i li demanaren si volia encarregar-se ell del repartiment a canvi d'una garantia. El denunciant anà a un Banc i va treure 3.000 pessetes. Com sigui que els dos individus li digueren que la dita quantitat no era cap garantia, demanà a un client que li avancés el pagament d'una lletra de 2.050 pessetes, i un cop percebuda aquesta quantitat lliurà les 2.050 pessetes als dos individus, els quals li lliuraren un sobre amb retalls de periòdic.

— A la fàbrica de vernissos propietat de la casa Mongay Tervas i Companyia, situada al carrer de Béjar, es declarà un incendi per haver-se inflamat una caldera.

Hi acudiren tres bombes del Parc CHentral a les ordres del senyor Torres, i apagaren el foc després d'alguns esforços.

No hi hagueren desgràcies. Les pèrdues foren escasses.

— A la barraca número 30 de la platja del Gas, propietat de Clotilde Cuadrado Gallardo, de 46 anys, casada, entraren les gitanes Carme Sarguedo, de 27 anys, de Bilbao; Magdalena Gencier, de 30, casada, de Barcelona; Antònia Carmona, de 38, casada, de Tarragona, i Leonor Amaya, de 20, de Sabadell, indomiciliades, amb intenció d'emportar-se les gallines del corral.

La mestressa de la barraca se n'adonà, i en intervenir-hi fou agredida per les gitanes, una de les quals, Antònia Carmona, amb un ganivet gros li produí diverses lesions, de les quals fou assistida al dispensari del districte. També hi fou assistida la gitana Carme Sagredo, que resultà amb contusions.

Les gitanes passaren detingudes a la delegació de Policia del districte.

SOLER i TORRA Germans
BANQUERS
Rambla dels Estudis, 11 i 13, i Bonsuccés, 1 i 3
Negociem els Cupons venciment primer de febrer
CAMBRA CUIRASSADA — CAIXES DE LLOGUER
per a guardar valors, documents, joies i altres objectes de valor
Compartiments des de 22 pessetes anuals
Pot visitar-se a les hores d'oficina

BORSA DE BARCELONA AL COMPTAT I A TERME — Dia 15 de febrer del 1935

VALORS	Darrer	Precedent
DIVISES ESTRANGERES		
Francs Francesos	4 88 3/8	4 87 3/8
» Suïssos	20 8 3/8	20 8 3/8
» Belgues	17 11 3/8	17 11 3/8
Lliures esterlines	23 88 3/8	23 90
Dòlars	4 77	4 77
Lires	62 27 1/2	62 27 1/2
Marcs	99 3/4	99 3/4
MERCAT LLIURE DE VALORS FI DE MES		
BORSA MADRID		
Interior		
Amortitzable		
Deute int.		
Nord	53'80	53'90
Alacant	41'80	41'80
Andalús	12'75	12'75
Transversal	19'75	19'50
Mediterrani	60'00	60'75
Colonial	45'75	45'75
Aigües de Barcelona	174'65	174'65
Explosius	106'00	105'50
Rif	53'75	53'50
Ford	217'50	215'00
Duro Felguera	33'75	33'50
Sucres Ordin.	31'00	31'00
BORSA		
Sessió Oficial celebrada de 13 a 15, entre sota l'advocació Llibre de Valors, sota el control d'Intervencions de l'Estat		
Interior		
Amortitzable		
Deute int.		
Nord	53'60	53'80
Alacant	40'80	41'70
Andalús	12'75	13'00
Transversal	20'15	19'75
Tramvies Ordin	34'50	33'00
» 6 % pref.	49'00	45'75
Mediterrani	60'25	58'00
Colonial	45'35	45'75
Explosius	105'50	105'75
Aigües de Barcelona	174'75	175 00
Hulleres	48'00	48'00
Explosius	105'50	105'75
Rif	54'00	53'50
Duro Felguera	33'75	34'75
Sucres Ordin.	31'00	31'75
Petrolis	5'20	5'25
Ford	217'50	217'50
Peles	66'00	66'50

VALORS	Darrer	Precedent
Chade A. B. C	377'00	375'50
Tabacs Filipines 2.ª sèrie	333'00	330'00
BORSA OFICIAL COMPTAT DEUTES ESTAT		
Interior 4 % A		72'75
» » B		72'75
» » C		72'75
» » D		72'75
» » E		72'75
» » F		72'75
» » G. H.		72'75
Exterior A		69'25
» B		68'50
» C		87'25
» D		87'10
» E		86'00
» F		85'75
» G. H.		68'00
Amortitzable 5 % 1900 A	95'00	95'50
» » B	94'80	95'85
» » C	94'70	95'50
» » D	95'5	95'10
» » E	92'55	92'10
» » F	92'25	92'30
» » G	92'00	92'25
» » H	90'75	90'75
Amortitzable 5 % 1920 set A	101'80	101'75
» » B	102'50	101'65
» » C	101'70	101'40
Amortitz. 5 % 1920 oct A	102'15	102'10
» » B	102'15	101'75
» » C	102'05	101'60
» » bons A	91'00	92'30
» » B	91'00	92'30
» » C	91'00	92'30
» » D	93'00	92'30
Amortitzable 6 % 1926 A	99'00	99'50
» » B	99'00	99'50
» » C	77'60	77'65
» » D	77'60	77'95
» » E	77'60	77'95
» 5 % 1929 A	101'80	101'75
» » B	101'75	101'75
» » C	101'60	101'60
Bons Or Tresoreria A	94'00	94'00
Bons Ferroviari 5 % A	101'10	100'50
» 6 % A	99'50	99'50
DIVERSOS		
Port de Barcelona 1908	99'50	99'50
» Metàl.	102'50	102'00
» » Sta Sevilla	99'50	91'00
Banc Hipotecari 5 %	98'75	98'50
» » 6 %	103'00	102'50
» » 7 %	105'50	104'50
Caixa d'Estalvis	98'50	98'25
Crèdit Local 5 % 1 %	88'00	85'75
» » 6 %	91'85	91'00
» » 7 % anual	94'50	91'65
» » 6 %	100'35	100'00
» » b. sup in. 6 %	99'00	99'00

VALORS	Darrer	Precedent
Marroc 5 %	88'35	88'25
Crèdits Argentins	1'5	1'55
AJUNTAMENTS I DIPUTACIONS		
Barcelona 1905 sem.	61'25	60'00
» » 1907 B	58'00	60'00
» » 1910 D	59'50	61 00
» » 1910 E	56'75	58'75
» » 1910 B	61'75	61'75
» » 1910 F	60'00	58'75
» » 1910 B	62'00	62'00
» » Amplian	62'00	62'00
» » Sant Pere	64'75	63'00
» 4 % 1908	68'50	67'75
» 4 % 1910	82'00	81'50
» 5 % Bonos 1918	81'00	80'50
» 6 % P. Franc 1918	81'50	80'50
» 6 % Expos. 1922	87'00	85'00
Manresa 4 % 1907	66'50	65 00
» 5 % 1923	65'50	64'00
» 6 % 1923	81'25	80'00
Ferrocarrils Nadal 5 %	50'00	50'00
Ajuntament Badalona	85'75	85'50
» Mataró 6 %	57'00	57'00
» Sevilla sup	95'00	94'00
» Valladolid 5 %	71'50	69'25
Diputació Barcel 4 1/2 %	82'75	82'00
» » 5 %	91'25	95'00
» » 6 %	66'00	68'00
Manicomi per 1920	97'00	95'25
C. Crèdit Comercial	71'00	70'00
FERROCARRILS		
Nord 1.ª sèrie 5 %	60'00	59'55
» » »	56'50	56'00
» » »	57'00	56'00
Pamplona	54'50	54'50
Pirineus	59'25	59'95
Sagàs	40'00	49'25
Andorra 1.ª	56'5	56'00
Lleida	58'00	58'00
Vilallonga	59'00	57'50
Alacants 4 %	56'15	55'00
Sant Joan	55'25	54'00
Alabaus	69'50	71'25
Osca	64'00	64'00
Almansa	61'50	61'75
Valenciana	87'00	89'00
Nord	59'50	90'00
Alar	79'50	77'50
Alacant 1.ª hip 3 %	52'3	53'15
» » »	76'50	76'15
» » »	71'00	73'50
Alacant 4 %	74'00	73'00
» »	62'25	60'00
» »	55'50	55'50
» »	56'75	57'50
» »	63'00	63'50
» »	72'00	73'95
» »	85'25	85'25
» »	78'25	77'00
» »	88'00	85'50
» »	70'00	67'25

VALORS	Darrer	Precedent
Francos 4 %	39'00	39'00
» 4 %	36'00	35'50
Directes 4 %	43'00	41'25
Córdoves 5 %	49'75	49'25
Andalús 5 %	82'00	80'50
» 5 % variable	14'00	13'75
» Rebudible 4 %	'50	7'25
» 6 %	14'50	14'25
S. C. Catalunya 5 %	17'00	17'50
» 6 %	61'50	60'00
Cromòlitx 6 %	78'25	77'75
Gran Metrop. 1920 6 %	7'00	8'00
Transversal 6 %	83'00	86'00
Bonos variable	53'00	53'00
» preferent 5 %	26'50	36'50
Secretaria 4 %	51'60	51'80
Sarrià a Barcelona 5 %	38'00	36'50
Tàngir a Fes 4 % 6 %	93'00	90'50
TRAMVIES	102'00	101 00
General Tramvies 4 %	66'50	66'50
» 5 %	72'00	66'50
Francesc B. B. G. 4 %	60'25	60'00
» 5 %	94'00	90 00
» Sant Andreu 6 %	46'75	65'75
» Barcelona 6 %	84'75	86'00
» Granada 6 %	79'50	79'50
» Sevilla 6 %	93'00	93'00
ALGUES, GAS I ELECTRICITAT		
Aigües Barcelona 3 %	70'00	70'00
» » 4 %	84'0	83'00
» » serie D 5 %	97'00	97'50
» Valencia 6 %	98'00	99'50
Barcelonesa El. 1907 4 %	95	95'50
» » 1911 5 %	94'00	95'00
» » 1920 6 %	101'50	101'00
Cat. Gas Elec. L. 4 %	89'75	89'00
» » 6 %	103 00	104'25
» » Bons 6 %	100'50	100'00
Chade 6 %	103'25	104'65
Electra Catalana 6 %	95'00	93'50
Ebro Elec Cat 4 %	94'00	93'25
» » 5 %	100'50	100'50
» » 6 %	100 00	100'00
» » Bons 6 %	104'50	105'00
C. Fluid Elèctric 6 %	63'00	58'00
Canal Ebro Elec 5 %	74'00	88'00
Saltos Martín 1920 6 %	77'50	73'00
» » 6 %	79'00	76'50
» » Bons 6 %	86'00	85'75
Electr Ebro 6 %	100'25	99'00
Gral. Ebro 6 %	76'0	76'50
Gas Lebón 6 %	98'75	98'65
Sevillana Elect. 6 %	99'25	99'50
Saltos de Llevant 6 %	104'50	104'50
Unió Elèctrica 6 %	100'15	100'00
NAVALS		
S. Line Nord 1920 6 %	84'0	84'00
Transat 1920 6 %	14'00	14'01

VALORS	Darrer	Precedent
Transat. com. 1905 5 %	91'00	91'00
» » 6 %	91'25	90'50
» » 6 %	95'50	95'50
Bons Transat.	98'50	98'5
U. N. de Llevant	83'50	80'50
INDUSTRIES DIVERSES		
Asland 5 %	88'00	88'00
» 6 %	89'5	89'50
» 7 %	102'00	102'0
» Sipor. 6 %	93'00	90'00
Cartones Borga 6 %	57'00	57'00
Colonia Güell 6 %	97'25	97'25
Const. Portin. 6 %	34'00	34'1
» » Bons 6 %		
Const. Ferroviàries 6 %	76'00	76'00
Cros 6 %	102'25	103'00
E. Ind. Arago 6 %	90'00	85'75
Cardona Mat. 6 %	99'65	98'50
Fluxgotors A. Gas 6 %	91'0	90'00
Fomas Obres 6 %	98'00	99'00
» » 6 %	86'00	85'00
Hulleres 1905 6 %	84 5	44'50
Maquinista T. i M. 6 %	91'25	90'75
Petros Sèrie 6 %	103'50	102'25
Nacional Pirelli 6 %	99'0	99'0
Telefònica 5 %	96'75	95'95
T. Moderns 7 %	83'00	83'00
Unió Cr. nacre 6 %	46'50	47'50
» Saltoers 6 %	102'00	101'75
» Telefons 6 %	78'00	78'00
ACCIONS		
Banc d'Espanya	570'00	570'00
Fomà. Montjuic	7'00	18'50
Transatl. Barcelona or.	30'75	30'75
» » D	48'50	48'25
Catalana G. E.	103'00	104'50
» » E	115'00	115'00
» » F	101'50	101'00
Aigües Llobregat	88'00	88'50
Asland pref	99'00	90'00
Canal Ebre	18'00	18'00
Carbon Meridian	169'0	169'00
Cros	130'00	130'00
Explosius Industrial	193 00	193'00
Fabra i Coats	98'00	98'00
F. C. i Construccions	160'00	154'00
Hispano Suiza	99'00	99'00
Hulleres	48'00	48'00
Industrias Agrícolas	201'00	190'00
Nag. T. i Marítims	99'00	99'00
Nitrats Rif	85'5	85'35
Petrolis	5'90	5'30
Saltuers Catalans	19'00	19'00
Telefònica ord	101'00	99'00
» pref 6 %	109'00	108'75
Transatlàntica	128'00	123'00

NOTA: Els valors marginats no figuren a la cotització oficial.

Obligacions Tresoreria Generalitat de Catalunya 100'00

MONEDES ESTRANGERES	LONDRES	PARIS
Londres		73'86
N. York	48'76	15'43
Holanda	7'10	10'525
França	7'30	
Bèlgica	9'69	35'75
Itàlia	5'40	12'80
Alemanya	12'16	
Suïssa	15'05	49'06
Espanya	36'65	90'75
Dinamarca	22'60	
Suècia	19'00	
Noruega	19'02	
Lisboa	10'09	
Praga	14'62	
Àustria	26'12	
Argentina	18'05	
Río Janeiro	3'28	
Montevideo	9'00	
Buenos Aires		
sobre L.	19'00	

COTONS ★ Informació de la casa Emili M. Gaissert ★ Dia 15 de febrer del 1935

LIVERPOOL	Disp	Gener	Març	Maig	Juliol	Oct.	Dbre.
Tanca anterior		6.52	6.80	6.74	6.69	6.56	6.53
Obertura		6.52	6.80	6.75	6.69	6.56	6.53
Segon telegrama			6.83	6.77	6.72	6.58	
Tanca		6.58	6.86	6.80	6.75	6.62	6.59
Alça			6	6	6	6	6
Baixa							
NOVA YORK							
Tanca anterior	12.55	12.44	12.36	12.41	12.44	12.36	12.42
Obertura		12.46	12.38	12.44	12.46	12.37	12.44
Segon telegrama		12.48	12.39	12.45	12.49	12.37	12.44
Tanca	12.65	12.51	12.44	12.50	12.52	12.41	12.49
Alça	10	7	8	9	8	5	7
Baixa							
LIV. - BAREL							
Tanca anterior		8.38	8.39	8.39	8.38	8.35	
Obertura				8.41	8.40		
Segon telegrama			8.45	8.45	8.41	8.40	
Tanca		8.43	8.48	8.48	8.48	8.43	
Alça		8	9	9	10	8	
Baixa							

Café N. Y.-C. "A"	Gener	Març	Maig	Juliol	Stbre	Dbre
Tanca anterior	8.3/8	5.65	5.80	5.92	6.02	6.12
Obertura		5.65	5.86	6.00	6.10	6.15
Tanca	10.3/8	5.70	5.82	5.95	6.04	6.15
Sucre Nova York						
Tanca anterior	2.12	1.95	1.98	2.04	2.09	2.14
Obertura		1.94	2.00	2.05	2.09	2.15
Tanca	2.11	1.96	2.00	2.06	2.11	2.16
Cacau Nova York						
Tanca anterior	5.69	5.10	5.22	5.35	5.47	5.61
Obertura	5.70	5.12	5.23	5.36	5.48	5.61
Tanca	5.69	5.10	5.22	5.35	5.47	5.64

CEREALS	BLAT XICAGO			MORESC XICAGO		
	Maig	Juliol	Stbre	Maig	Juliol	Stbre
Tanca anterior	86.5/8	89.3/8	87 7/8	85 1/2	79.5/8	76.1/4
Obertura	86.1/2	89.3/8		85 1/4	79.1/8	76.3/4
Tanca	87.5/8	90.7/8	89	86.3/8	80.5/8	77

Cautxú Londres	Abril - Juny	Juliol - Setemb	Otbre.-Dbre.
Tanca anterior	—/6.1/2	—/6.11/16	—

VEGEU QUINA LLISTA JA TENIM DE PETITS LECTORS QUE HAN TRAMES ORIGINALS OPTANT AL NOSTRE PRIMER CONCURS: Alfons Quillén, Joan Martín, Aureli García, Albert Sangrà, Rafel Sierra (alumnes de l'Escola Milà i Fontanals); Ramon Govern, Joan Argelic, M. Armengol, Francesc García, Marcel Riera, Francesc Novell (de l'Escola Catalana de Badalona); Joaquim Bertran Masoana, Marcelí Ribé Robert, Gabriel Mussons Castells (de les Escoles de l'Ateneu Igualadí de la Classe Obrera); Emp. Rahola (de l'Institut Escola Grup Canigó); Montserrat Cabero, Manuel Cabero (de l'Escola Ramon Llull), i David Urgell. Tots els residents a Barcelona poden passar a recollir, des de dilluns, una localitat per a assistir dijous a la tarda als "Espectacles per a infants" del Folloroma, ofrena de l'Empresa d'aquell teatre.

UNA ESTONA AMB ELS INFANTS

N.º 4 - 16 febrer 1935

COM VIUEN LES BESTIES

La Perdiu blanca



COMENTAVEM a dés dos personatges de la selva equatorial. El suggeriment de parlar-vos del ximpanzé i del gorilla tenia un fonament d'actualitat. Si us haguéssiu assabentat de l'arribada de "Pochola", ho hauríeu trobat molt natural. "Pochola" és una femella de ximpanzé que fa pocs dies resideix a Barcelona. Té un any escàs, i estic segur que us divertirà molt quan la contemplareu al nostre Jardí Zoològic, bon punt el fred minvi i pugui sortir a prendre el sol, abandonant les mantes i el tou de palla que ara necessita.

El fred viu d'aquests dies em porta el record de la perdiu blanca que viu al nostre Pireneu voltada d'un gruix de neu considerable, impassible i amb la més gran naturalitat. Jo ja sé que en el panorama volàtil de la immensa majoria dels ciutadans, la perdiu només hi té un lloc: l'única, la del collaret negre, del pit de cendra i de les vives pinzellades als flancs; la dels nostres vedats i la que coneixem amb la màxima precisió quan penja arrenglerada la vigília de les grans diades.

Ni l'anomenada perdiu blanca, ni la xerra, ni la perdiu de cingle, són prou conegudes malgrat la seva existència a Catalunya, com una de tantes proves de la magnífica varietat que ens ofereix la nostra terra.

Després de la muda de tardor, la perdiu blanca es fa fonedissa; seguirem llargues extensions nevades, dominarem amples horitzons sense obstacles visuals, i quan estarem ben a la vora d'aquell singular ocell, no arribarem a distingir-lo. Acloïat a la neu queda convertit en una tofa. El poc gruix del seu bec negre i les celles carnoses de color vermell semblen sobreposats a aquella blancor uniforme i contribueixen més, encara, a dissimular la seva existència. Si la perdiu blanca fos ocell de bosc garriga, penseu si faria bonic i el veuríem de lluny; gros i arrodonit, tot blanc, negre i vermell, retallat pel verd de les bardisses i les clapes fosques dels troncs i marges.

Però el bosc no l'ha captivat mai; sempre als rasos, trepitjant la neu fresca, prou li convé el maquillatge que malmena els aligots i altres ocells de presa que no paren de perseguir-la. Si tinguéssim a la vora una d'aquestes perdius blanques, veuríem com les seves potes són fetes especialment per a enfonsar-les a la neu. Totes elles són cobertes de plomes fins a les ungles, tan compactes i peludes que recorden els peus d'una llebre. No co-



nec cap més ocell, dels nostres, que vagi tan ben abrigat de peus.

Penseu, però, que el fred, com totes les calamitats, ve un dia que s'acaba. I aleshores, em preguntareu, ¿l'equip de la nostra perdiu blanca, no resulta excessiu bon punt el fred minva? ¿Què li passarà al nostre ocell refiat amb el seu vestit protector de ploma blanca quan la neu es fon i desapareix del tot a l'estiu? I heus aci que la resposta que us vaig a donar comporta la solució a les vostres atinades objeccions i posa ben de manifest la part més meravellosa d'aquesta història.

La perdiu blanca, mes per mes, des del setembre endavant, veu augmentar el tou de plomes a les seves potes i coincideix la màxima protecció amb el temps més cru, que és quan abandona les crestes i baixa a alguna fondalada més abrigada. Pel març li cau progressivament la ploma i passat el maig podem dir que té les potes ben netes. Aquesta providencial acomodació a les circumstàncies, és molt més notable en la resta del plomatge. Al temps de la fosa de les neus la perdiu comença la muda. I amb la muda s'inicia la transformació total d'aquest ocell. Les plomes que apunten ja no són blanques, sinó finament ratllades, de diverses tonalitats. Mentre dura el canvi, veureu el seu cos bigarrat de blanc i fosc. Això passa en aquells moments que la neu fuig i apunten les primeres pedres, negroses, i el clapat de la perdiu es reprodueix en el clapat del paisatge.

I si pugem al bo de l'estiu a les tarteres del Pireneu, en aquells immensos codolars grisos, hi trobarem alguns ramats de la perdiu de muntanya, que ja no li escaurà dir-li blanca perquè el seu plomatge haurà esdevingut uniformement gris i d'una perfecta entonació amb el rocam que la volta.

I sempre dirieu, amatent, amb els canvis del paisatge, que la seva protecció meravellosa perdura mentre el temps fa via dalt de les carenes.

Ignasi de SEGARRA

El Serpent de Vuit Caps

RONDALLA JAPONESA

NO heu sentit mai contar la rondalla del serpent de vuit caps? Es molt llarga i per trobar-hi el començament hem d'anar enrera fins al començament del món.

Tan bon punt el món va ésser creat, esdevingué propietat d'una fada molt poderosa; i quan aquesta fada va estar a punt de morir, va partir-lo entre els seus dos fills i la seva filla.

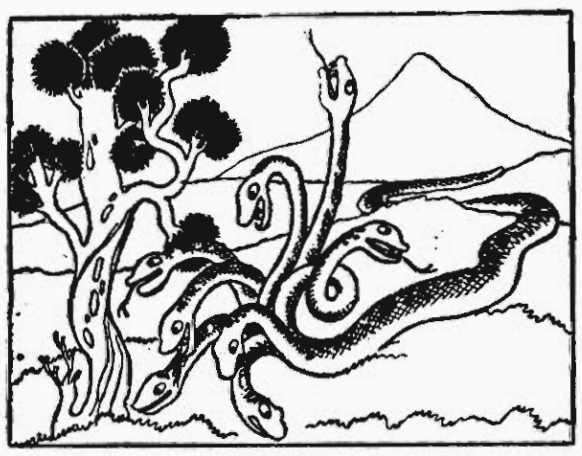
A la noia, anomenada Ama, va tocar-li el sol; al noi gran, que es deia Susano, li va escaure la mar; i al segon noi, el nom del qual s'ha oblidat, va donar-li la lluna.

Doncs, bé: el Noi de la Lluna va estar content de la seva sort; i entrencada de tant plorar. — Teniem vuit filles; però en un maresme prop de la nostra cabana vin un enorme Serpent de vuit caps, que ve una vegada cada any i se'ns en menja una. Ja no ens resta sinó una filla, i avui és el dia que el Serpent ha de venir a menjar-se-la i no en tindrem cap. Per favor, bon senyor! ¿Podríeu fer alguna cosa per salvar-nos?

—Es clar que sí — va respondre Susa—; serà molt senzill. No cal que us entristiu més. Jo sóc geni i salvaré la vostra filla.

Els va dir que preparessin força quantitat de cervesa, mostrant-los també com havien de fer una construcció amb vuit portes i un banc de fusta davant de cada porta i un cassó de cervesa a cada banc. Així ho van fer, i tot just quan tot estava aparellat de la manera indicada per Susa, el Serpent va comparèixer. Era tan gros, que el seu cos s'arrossegava sobre vuit turons i vuit valls. Com que tenia vuit caps, també tenia vuit nassos amb els quals podia flairar vuit vegades més depressa que qualsevol altra criatura nada. Per això, flairant des de molt lluny la cervesa, aviat va acostar-s'hi, posant-se dintre la trampa; va ficar cada un dels seus caps en cada un dels vuit cassons, i anà bevent, bevent, bevent, fins que s'embriagà. Aleshores tots els seus caps van adormir-se de pressa. I Susa, saltant del forat on s'havia amagat, va treure's el sabre i tallà tots els caps del Serpent. També va fer-li el cos a trossos. Però, cosa estranya, quan li tallava la cua, la fulla del sabre va oscar-se: havia trobat algun cos dur. Com que el Serpent era mort, no hi havia cap perill de pujar-hi al damunt per cercar què podia ésser allò dur. I va trobar que era un sabre tot ple de pedres precioses, el sabre més bell que mai s'hagi vist.

Susa va agafar el sabre i va casar-se amb la gentil donzella; i va ésser amb ella molt bo, ell que havia estat tan dolent per la seva germana gran. Van viure durant tot el restant de llur vida en un espléndid palau, que va ésser edificat per a ells dos; i els vellets pare i mare van viure també amb ells. Quan el pare i la mare i Susa i la seva dona foren tots morts, el sabre va passar a mans de llurs fills i néts; i ara pertany a l'emperador del Japó, qui el mira com un dels seus més preats tresors.



cara podeu contemplar la seva joiosa cara rodona en una nit clara, quan la lluna fa el ple.

Però Susano va quedar molt enutjat i malcontent de no tenir altre lloc per a viure sinó la Mar freda i molla. Per això va llançar-se al cel i penetrà dins del Sol, on la seva germana estava asseguda amb les seves serventes teixint vestits d'or i d'argent; va rompre els fusos, desbaratà la seva feina; en una paraula, féu tot el mal que va poder, esfereint les pobres donzelles i deixant-les mig mortes d'espant.

Ama va córrer avall tant lluny com va poder i va ficar-se en una cova en el vessant d'una muntanya. Tot seguit que va haver entrat a la cova, i un cop tancada la porta, tot el món va quedar a les fosques. Com que ella era la fada que governava el Sol, podia fer-lo brillar o no, segons la seva voluntat. Adhuc hi ha gent que diu que la claror del Sol no és altra cosa que la brillantor dels seus ulls lluminosos. El cert és que va haver-hi un gran daltabaix així que ella va desaparèixer. Què podia fer-se per a tornar la claror al món? Vareu assajar-se projectes de tota mena. A la fi, sabent que era curiosa i que sempre li agradava veure les coses com marxaven, les altres fades van pensar fer una dansa davant la porta de la cova.

Quan Ama va sentir el soroll de la dansa i dels cants i de les rialles, no podent contenir la curiositat, va obrir la porta només una miqueta, per poder veure per l'escletxa la festa que feien les altres fades. Això era el que esperaven. "—Mira! li cridaven.— Mira aquesta nova fada més bonica que tu!" I mentrestant li posaven un mirall davant. Ama no sabia que la cara del mirall no era sinó reflex de la seva mateixa; i, més i més encuriosida per saber qui podia ésser la nova fada, va aventurar-se a eixir fora de la porta, on fou agafada per les altres fades, les quals van apilonar un munt de rocasses davant de l'entrada de la cova perquè mai més ningú no pogués amagar-s'hi.

Veient que havia estat enganyada per sortir de la cova i que cap altra vegada no se'n podria servir, Ama va consentir a tornar-se'n al Sol i il·luminar el món com abans, amb la condició que el seu germà fos castigat i exiliat, puix que ella no es veia segura vivint amb ell. Així fou fet.

Susa va ésser bastonejat i fou expulsat del país de les fades, amb ordres de no mostrar-se mai més davant d'elles.

Fou per això que va veure's obligat a baixar a la terra.

Un dia, caminant per la vora d'un riu, va veure un vell i una vella que abraçaven una filla joveneta plorant amargament.

—Què us passa? — va preguntar-los Susa.

—Oh! — van fer ells amb la veu

LES FACECIES D'EN MET I EN BALDIRÓ

(per TISNER)

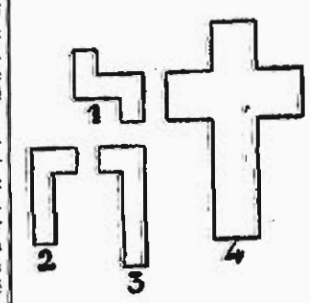


Una pesca inesperada féu que en Met posés [parada

La creu



ALLEU d'un bosc de cartó tres trossos de la mateixa forma que l'assenyalat amb el número 1, un de la del número 2 i un altre de la 3. Si teniu la precaució de dibuixar-los en la mateixa proporció que el model, talleu-los més grans.



Ajuntant convenientment els cinc retalls, heu de construir la creu marcada amb el número 4.

Ja veureu que és un entreteniment força divertit.

El far de la Costa Roja

UNA NENA CORATJOSA

JANETA escolta el vent, que amb la seva veu terrible roda que roda al voltant de la casa. Allà baix, com deu remoure la mar amb fúria! I aquest vespre, amb aquesta fosca pregona, el far no indicarà les roques de la costa als pobres pescadors... Janeta; cal que preguis a la Verge que protegeixi els mariners!

La petita Janeta, agenollada, fa aquests pensaments i recorda les pobres barques sorpreses pel temporal. Aquest matí n'han sortit nou i en una d'elles, la "Maria Antonieta", hi van els seus dos germans.

Al defora, la tramuntana fa estralls, i Janeta, esglaiada, no es treu del pensament el far, que aquesta nit no s'encendrà.

A la cambra veina, al fons del llit, jeu el seu avi des de fa una setmana. De tant en tant sofreix un nerviós accés de tos. Es ell qui, des de fa vint-i-sis anys, encenia el far de la Costa Roja, i els seus serveis han evitat d'estavellar-se contra les roques milers de barques. Les altres cases del poble són lluny del far i, ben segur, ningú no es donarà compte que la feina del bon vell avui quedarà per fer. Per altra banda, en que se n'adonés tampoc no sabria fer-la.

Janeta ha acabat la seva oració i s'aixeca. No pot sostraure's a la idea que els pescadors corren afrosos perills. Tremola, sobretot en pensar en els seus dos germans.

Mentre posa uns tions a la llar de foc, se li acut una cosa: ¿I si ella mateixa anés a encendre'll, el far? No li serà gens difícil, gràcies a què l'avi se l'ha enduta moltes vegades, i ella, tafanerota, no l'ha deixat de peige mentre el anava fent. Sí, hi anirà tota sola. Es necessari. En depèn la salvació de tots els homes del poble, dels seus dos germans...

L'àvia és al costat del vell torrer. Sense fer soroll, doncs, Janeta es calça els esclops, es cobreix amb la capa, pren una llanterna i despenja la clau del far. Però la bona dona ha sentit una fressa somorta i abandonant la cambra del malalt sorprèn els tràfecs de la petita. La qual li explica, tremolosa, el que vol fer.

—Filla meva, això és una follia! Vas a cercar la mort! Escolta el vent... Es terrible!

—No, àvia, deixeu-me marxar.

I després d'estrènyer-la entre els seus braços, la petita surt.



La claror minsa del fanalet no lleva negror a la nit feréstega. Janeta, tota coratjosa, segueix el seu camí. Va vorejant les roques entremig d'ones que rebenten furioses. Finalment arriba al far. Puja l'escala de caragol i, en ésser al darrer replà, amb prou feines arriba a la làmpara. Per a encendre-la li cal fer puntetes. Quan s'ha convençut que la claror és prou forta, emprèn la davallada.

Arriba a casa lassa, xopa de cap a peus. L'àvia, que en tota l'estona que Janeta ha estat fora no ha parat de resar, l'acotxa al llit i la reconforta amb un brou calent.

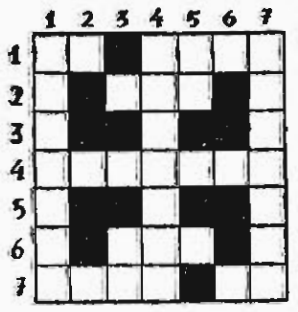
A la matinada següent, tots els mariners han torna a la platja.

Janeta s'ha sentit totalment feliç amb les paraules dels pescadors i, sobretot, amb les dels seus dos germans. El goig de tenir-los al costat la compensa de totes les penalitats passades. L'endemà, diumenge, la petita heroïna va pujar a l'ermita de la Verge, on deixà un petit vaixell com a presentalla d'haver-la ajudada en aquella nit terrible i perquè tot aquell que per sempre més pugi a la capella, recordi el coratge de la nena que va salvar tot un poble.

Eva MONTIVIER

MOTS EN CREU

Problema núm. 3



Horitzontalment. — 1: Membre emmalvorat; nom donat a una alta personalitat de l'antiga Rússia. 2: Consonant; en aquest moment; vocal. 4: Aplicat als medicaments inservibles. 6: Consonant; consonant. 7: Ha por; surat; veh en forma d'ala, que en dues de gran velocitat posen els cotxes de bombardeig.

Verticalment. — 1: Lloc de treball. 3: Vocal; amb apostrof, article; pronom. 4: El que, en el joc, no hi ha tret. 5: Té bona salut; vocal; consonant. 7: Rei. Nom del cereal que queda després de segar.

UN PREMI ALS ENDEVINAIRES

Els vint primers nois o noies que ens trametin la solució exacta d'aquest problema seran obsequiats amb una localitat per a assistir a una representació dels Espectacles per a infants que es fan els dijous a la tarda al Folloroma, obsequi de l'empresa d'aquell teatre als petits lectors d'aquesta pàgina. En la del dissabte que ve, junt amb la solució, donarem els noms dels que l'hagin enviada i dels vint que hagin estat més matiners

Solució al problema número 2



	1	2	3	4	5	6	7
1	B	E	N	E	T	A	■
2	L	■	A	S	E	■	G
3	A	S	■	T	■	M	A
4	V	E	U	■	C	A	R
5	O	U	■	S	■	S	I
6	S	■	P	U	A	■	T
7	■	F	A	R	I	N	A

De 29 solucions que hem rebut al Problema núm. 2, publicat la setmana passada, únicament dues són exactes: la del noi **Francesc Grau Clarsmunt** i la de la noia **Montserrat Valero Rovira.** Un i altre poden passar qualsevol dia, a partir del proper dilluns, per l'Administració de LA PUBLICITAT, on els seran lliurades les localitats perquè el dijous que ve puguin anar al teatre Folloroma, a veure l'obra "El bé i el mal o la derrota d'En Pere Botero". Les restants 27 solucions, dissortadament equivocades, han estat trameses pels nois o noies següents: Manuel Puig; Maria Prats Rom, Manuel Torres Conesa, Antoni Martínez, Francesc Marquès, Josep Gargallo Poria, Miquel Carrasquer Serrat, Pere Hernández, Joan Segura, Joan Sabater Royo, Josep Martínez, Joan Cabiz, Josep Maria Busquets, E. Abat Blosca, Josep Ports Fairés, Albert Garcia Avila, Enric Garriga Jiménez, Josep Mayol Fontanet, Joan Amorós Sermano, Ramir Mas Leonardis, Joaquim Torres Conesa, Blanca Bonet, Emili Olit, David Urgell, Núria Nadal Llorenç, Maria Pintor Codol i Marcel Busquets. A tots els donem les gràcies per l'interès amb que llegeixen aquesta pàgina i els desitgem un millor encert en estudiar el problema que publiquem avui.

DE LA NOSTRA HISTÒRIA

Els sarrains i els francs

PER la mateixa raó que hem parlat dels grecs, dels romans i dels visigods, parlarem avui dels sarraïns i dels francs: això és, perquè van romandre un temps a Catalunya.

Els sarraïns venien de l'Aràbia i del nord d'Àfrica, i van destruir la monarquia visigòtica, i van apoderar-se de la Península. Gairebé tot Catalunya caigué al seu poder. Sols les regions muntanyenques, cap al Pirineu, van restar lliures.

Els francs venien de França. Havien rebutjat els sarraïns que volien apoderar-se'n, i van reconquerir la nostra terra. Deslliuraren el Rosselló i Girona i Vic. I, finalment, Barcelona restà lliure del jou sarrai. El rei Lluís el Piadós hi entrà en solemne processó, que, entre himnes i cànties, s'adreçà a la Seu, a regraciar-li la victòria.

La lluita contra els francs

HI ha un llibre molt vell que ens explica unes gestes meravelloses d'un jovencell molt valent. El llibre és escrit en llatí i es titula "Gesta comitum barcinonensium", que vol dir "Gestes dels comtes de Barcelona"; el jovencell ardit és Guifré o Guifre el Pilós.

Conta aquest llibre que un baró franc, comte de Cerdanya, anomenat Salomó, enemic terrible del pare de Guifré (el llibre diu fins i tot que el va matar), tenia dominada la nostra terra. Guifré, infant encara, n'era lluny mentrestant, i esperava l'hora propícia per a tornar-hi.

Disfressat de pelegrí, perquè ningú no el conegués, va entrar a Catalunya i va presentar-se a la seva mare, a Barcelona. Feia anys i anys que no es veien, i podeu pensar quina festa hi degué haver entre mare i fill.

Tan jovenet, ell venia a lluitar contra un home fet i fornit com Salomó de Cerdanya. Sense cap poder, anava a oposar-se al que, per poder del rei de França, governava tota la nostra terra, i encara d'altres, amb els títols de marquès de Gòtia i de comte de Cerdanya i d'Urgell.

Però Salomó tenia enemics: tots els que desitjaven l'allunyament de les contrades catalanes del poder franc. I aquests patriotes es van posar al costat de Guifré. El veien tan fort, tan coratjós en la seva joventut, que hi tenien concentrades totes les esperances.

No es van pas equivocar, ell ho ho. Tots, ben units, aconseguiren vèncer el tirà. Guifré mateix va matar-lo. I va regir el comtat de Barcelona i altres comtats catalans que va apegar (Urgell, Cerdanya, Girona, Besalú), amb tanta d'energia i de saviesa, que ell fou un dels millors governants que mai hagi tingut Catalunya.

¿Ja sou de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana?

JOCS DE NOIS I DE NOIES

Sant Joan de les Canadelles

Una colla de nois s'agafen per les mans formant una filera, i el de l'un cap s'agafa a una anella o picaport d'una porta forana, formant una cadena des de la porta cap al mig de la plaça o carrer.

El del cap de la plaça diu al de la porta:

—*Sant Joan de les canadelles.*

I el de tocant a la porta respon:

—*Que mana, senyor?*

—*Quantes julles hi ha a l'aigua?*

—*Vint-i-quatre i un cove.*

—*Deixeu-nos passar una nuca de pins!*

—*Encara que fossin cent.*

—*Per quin port passarem,*

pel de suro o pel de candi?

—*Pel de candi, que serà millor.*

I passa la colla per sota dels braços dels dos primers, quedant abraçats el primer amb el segon d'aquesta manera: el primer té al segon d'esquena estret al seu davant, i amb el braç dret li agafa l'esquerre; el segon fa el mateix amb el tercer, i així successivament.

Quan estan així fortament abraçats, el del capdavall els vol desjuntar arrencant cebes, com se sol dir, i consisteix en rascar a terra al voltant dels peus, com aquell que descalça cebes, i donar estrebades per veure si en sap fer despuntar un o més.

Ramon de [illegible]

Primer concurs infantil de LA PUBLICITAT

Amb la finalitat d'estimular els nois i noies que tenen afició al dibuix, s'obre un Concurs Infantil d'illustracions dels EPISODIS DE LA HISTORIA DE CATALUNYA que es publiquen en la secció "De la nostra Història", d'aquesta pàgina, que surt en el número de cada dissabte del nostre diari. L'esmentat Concurs es regeix per les següents bases:

1.ª *Poden participar-hi tots els nois que no tinguin més de 12 anys i siguin deixebles de qualsevulla Escola, pública o particular, de Catalunya.*

2.ª *Cal que els dibuixos siguin fets amb tinta xinesa, negra, damunt un full de bon paper de barba, de format foli. El dibuix, centrat al full de paper, ha de tenir exactament 12 per 18 centímetres.*

3.ª *Al marge inferior esquerre de cada full que contingui el dibuix, ha de figurar-hi un justificatiu del mestre del noi que l'hagi fet, per tal que el Jurat tingui la certesa que el signant de l'obra n'és el veritable autor. Més o menys, pot fer així: "El signant, professor a l'Escola X..., assegura que aquest dibuix és obra del seu alumne N..., de ... anys."*

4.ª *Amb tots els originals que es rebin, es farà una o diverses exposicions, i els que obtinguin el primer premi seran publicats a la pàgina d'infants de LA PUBLICITAT.*

5.ª *Es concedirà un Premi d'Honor dotze premis amb la categoria de primers (aplicat cadascun a un episodi diverd), i un gran nombre d'accèssits, la valua dels quals estarà en relació amb els mèrits dels dibuixos.*

6.ª *L'adjudicació dels premis anirà a càrrec d'un Jurat de persones enteses, els noms de les quals es publicaran un cop hagin emès el fall, el qual serà inapellable.*

7.ª *El termini d'admissió d'originals acabarà, respectivament, al cap de quinze dies d'haver aparegut en el diari l'episodi al qual faci referència la ilustració.*

8.ª *Els originals han d'esser tramesos caragolats o plans (és a dir: sense dobleces), a la Redacció de LA PUBLICITAT, Corts Catalanes, 589, primer pis, amb la suscripció: "Per al Primer Concurs Infantil".*

*

PREMIS

D'Honor: CINQUANTA PESSETES I UN DIPLOMA.

Primers: 12 Guardioles ofertes per la Caixa d'Estalvis de la Generalitat de Catalunya, amb una imposició inicial de deu pessetes.

Altres premis:

Un cinema "Pathé Kid", ofert per la casa Pathé Baby.

Un equip de francès "Pedagòfon", amb llibre illustrat i fonogrames, ofert pel Licen Dalmau.

Una nina moderna, exclusivitat de la "Clínica de Bebès", oferta per la dita casa.

Sis jerseis de nen o nena, oferts per la casa Vilardell.

2 exemplars de la "Història Popular de Catalunya", d'Alfons Roure, cedits per la Llibreria Bastinos.

18 volums (tots els publicats fins ara) de la col·lecció "Rondalles i Contes per a Infants", recollits per V. Serra i Boldú, cedits per l'Editorial Políglota.

12 volums del "Curs de Català-Francès Massó", oferts per l'Escola Massó.

10 volums de la "Ortografia Catalana", de Rosa Obradors i Rovira, ofrena de l'Acadèmia Cots

50 àlbums, amb les respectives làmines, de la "Història de Catalunya", obsequi de Xocolates Juncosa.

2 volums de "Contes de l'Avia", de Carme Kar, oferts per la Llibreria Bonavia.

1 volum de "Lliçons de Català" per Artur Balot, cedits per la mateixa casa.

2 exemplars de "Les aventures d'En Titellcta", narrades per Jordi Canigó i illustrades per R. Batlle, oferts per la mateixa casa.

3 col·leccions de "Contes per a infants" (12 títols), cedits també per la Llibreria Bonavia.

3 col·leccions de "Contes Catalans ilustrats" (6 títols), oferts per la mateixa casa.

CIENCIES

Un descobriment sensacional: la figura de Crist revelada pels raigs infra - roigs

Ja fa temps que els físics coneixen la naturalesa de les radiacions infraroges, és a dir, els raigs de llum invisible que es troben abans del color roig de l'espectre solar i que estan formats per radiacions la longitud de les quals és més llarga que la de les radiacions lluminoses. Aquelles radiacions estan situades a la gamma general de les longituds d'ona entre les corresponents a la radiodifusió i les de la llum ordinària, i presenten propietats especialíssimes, sobretot des del punt de vista fotogràfic. Un paisatge retratat amb radiacions infraroges presenta la particularitat que els darrers termes són tan visibles com els primers, com si la fotografia fos feta sense que l'atmosfera pogués intervenir-hi per res, perquè les radiacions infraroges la traspassen amb completa facilitat. Molts detalls, que en la fotografia ordinària no són visibles, es posen de manifest amb les radiacions infraroges, i, per tant, una de les aplicacions més notables d'aquestes ha estat la fotografia dels quadres antics, que permet revelar si sota de les pintures observades n'hi han d'altres d'executades en temps anteriors, que ha permès fer moltes vegades, notables descobriments sobre teles d'autenticitat dubtosa.

Però la nota sensacional sobre l'aplicació d'aquestes radiacions, l'ha donada l'enginyer Maurice Bert, que, segons manifesta, acaben de posar en evidència un autèntic retrat de Jesucrist, el que, a la vegada, és un testimoni inapreciable del drama esdevingut a Jerusalem ara fa vint segles, i del qual la humanitat guarda perdurable record.

Reproduïm, doncs, textualment la informació de l'enginyer esmentat, que va acompanyada de diverses fotografies notabilíssimes per a justificar el sensacional reportatge. No es tracta certament, diu, d'una presa directa de fotografia, sinó del rastre deixat pel cos del Turmentat sobre el sudari, durant la seva estada a la tomba.

Aquesta relíquia va restar perduda fins a l'any 1206 que Otó de la Roche la va salvar del pillatge de Bizanci per la quarta creuada. Va passar a Besançon, on després d'un incendi va desaparèixer i es va tornar a trobar a Troyes l'any 1350. Des d'aquesta ciutat va anar a parar a Sant Hipòlit, sobre el Doubs, i, posteriorment a Chimay, Bèlgica, on el pintor Dürer va reproduir fidelment llurs detalls, en un quadre conservat fins els nostres dies. Després va ésser traslladada a Chambéry, on un segon incendi la va posar en perill d'ésser destruïda. Per últim, la casa de Savoia, a la qual pertany actualment, va decidir transportar-la a Tori, en la qual ciutat es troba ara i on és exposada al públic cada trenta anys.

Observada a simple vista, la tela, d'un color groc bastant pàlid, sols presenta algunes zones lleugerament fosques, que no és possible interpretar com a senyals d'un cos, ni tant sols després d'advertir-ho. Però el que la nostra retina no havia pogut endevinar, la placa fotogràfica, més sensible que ella, ho ha fet veure, havent començat les experiències l'any 1898, i culminant en les actuals.

Durant molts segles hom va haver de contentar-se amb les garanties històriques, per autentificar la famosa relíquia. La ciència d'arui, posa a la disposició dels investigadors nous mitjans, obtenint-se com a primer resultat, el fer inútils diverses polèmiques que sobre la famosa tela s'havien suscitat.

En realitat, el fenomen és completament racional. El sudari, empolsat amb àloes, va enfosquir sota la influència de les emanacions de la pell de Crist, havent estat més impregnades llurs distintes zones, quan més properes estaven del cos.

Per altra part, la sang dessecada es va reblanir en contacte amb els vapors amoniacals produits, podent així haver-se calcat sobre el llençol; d'aquí les múltiples traces, revelades per la fotografia, i que situen l'emplaçament de les ferides: les de la flagelació, les de la corona d'espines, les de la crucifixió i, per últim, la de la llança, que sembla no haver estat feta sinó després de la mort.

És notabilíssima la següent circumstància: Perquè sobre la tela hagi tingut lloc la foscor, ha estat condició precisa que el contacte amb el cadàver es produís durant un temps comprès en un mínimum de dos dies i un màximum de tres. Abans no fóra possible caracteritzar cap imatge i després, un agrisat uniforme faria perdre tot detall. La ciència moderna afirma, doncs, que el sudari va restar en contacte del cos més de dos dies i menys de tres; el que coincideix, en quant al temps, amb les referències que en queden dels Evangelistes, remarcant que al tercer dia va ressuscitar i que, deixant a part les qüestions de fe, presenta una curiosa coincidència.

Vet aci, doncs, un llençol grogueuc, recollit prop de la tomba de Crist per Pere, el primer dels apòstols, ja fa quasi dos mil anys, que havia quedat reduït a un senzill teixit d'un valor relatiu, anàleg al d'un tros de fusta de la creu, i que de pronte adquireix la importància d'ésser el fidel testimoni d'un Calvari que va fer aixecar sobre el món sencer milers de catedrals, i el testimoni del qual ha vingut a ésser recentment confirmat per l'examen científic semblant d'una altra relíquia: la túnica que portava Crist el dia del suplici, depositada a l'església d'Argenteuil, prop de París. Aquests experiments han anullat el valor d'una altra túnica, que fins ara gaudia de fama d'autenticitat, depositada a Tréveris, Alemanya.

Gérard Cordonnier, del cos d'Enginyers Marítims de França, diplomat de l'Institut d'Optica i membre destacat al servei de fotografia aèria del Ministeri de l'aire, conta les seves impressions sobre la fotografia del sudari amb els raigs infraroigs i diu: La fotografia del sudari mostra una cara tota coberta de sang procedent de les espines. Traces sagnants s'observen també sobre la cabellera. Al front, una gota sinuosa es perd en una cella, violentada per la punxant corona o tal vegada per arrugues del front, contret pel dolor. Els ulls estan tancats. El nas apareix tot magolat. La galta, tumefacta. El bigoti i la barba, en desordre. Observem el calc de la sang deixat per la ferida del costat. La veiem a la dreta sobre el llençol, però a l'esquerra sobre la imatge negativa. Una figura triangular més clara està prop d'ella, deguda a haver estat tocada pel foc. Però la marca de les cremades ve a deturar-se sobre la taca sangonent. El seu color, d'un matís rosat, s'ha reproduït molt més fosc sobre la imatge positiva del llençol; però sobre la negativa és molt clara, sobre fons fosc. L'obertura de la ferida és visible, encara que el marc del llavi inferior estigui quelcom borrós a conseqüència de la sang desbordada. Aquesta ferida està inclinada paral·lelament a les costelles, havent degut penetrar la llança per sobre la sexta, segons manifesta el doctor Barbet cirurgià de l'Hospital de Sant Josep, París, el qual ha dictaminat que amb una penetració inferior als deu centímetres, havia d'arribar fàcilment al cor, a l'aurícula dreta, que és precisament la sola cavitat que conté sang després de la mort. Les ferides de les mans semblen estar situades molt baixes; segons indica la marca del sudari, i el doctor Barbet les situa en el plec de flexió del puny. L'experiència feta amb un braç amputat ha demostrat que un clau introduït a la palma de la mà no trobaria resistència suficient, i un pes relativament dèbil, suficient el membre, bastaria per a provocar un esquinçament al llarg dels ossos del metacarp. Pel contrari, troba un pas natural en mig dels petits ossos del carp, i la suspensió és molt resistent gràcies als lligaments de la palma de la mà. Els, botxins que devien conèixer llur ofici escolliren sens dubte la regió esmentada per a la crucifixió.

Aquesta opinió sembla, potser, contrària a la tradició més corrent, que ens mostra les mans foradades per les palmes. No gens menys es troben algunes obres que li són favorables, podent citar-se entre altres, un Crist crucificat de Rubens i un altre de Van Dyck, en que els claus apareixen segons el lloc indicat per la fotografia.

Moltes altres observacions han estat fetes sobre les ferides dels peus, sobre les de les flagelacions, sobre la causa a l'hemòplat, pel fireg de la creu, al camí del Calvari, etc.

Però es precís arribar als recents treballs efectuats sobre la túnica d'Argenteuil per l'enginyer Cordonnier, el doctor J. M. Auclair i M. Roulleau, director de la Societat de Pèrits i Comprobacions de París. Aquest vestit fou fotografiat a la llum ordinària; després amb ajuda de pantalles, filtrant els diversos colors de l'espectre i, finalment, per mitjà de les radiacions infraroges i ultravioleta. Els resultats obtinguts són proves concloents.

Mentre que les diverses fotografies executades amb llum ordinària han conservat a la túnica l'aspecte fosc que presenta a simple vista, les del infraroig mostren un teixit considerablement aclarit sobre el qual es posen de manifest, fàcilment, taques de sang. D'aquesta manera es revela la ferida de l'espatlla, produïda al portar la creu, així com uns aparells d'altres marques, guardant aquesta sempre la mateixa distància i corresponent-se amb unes del sudari, atribuïdes a senyals de fuetades. Monsieur Vignon, professor de Biologia a l'Institut Catòlic, ha reconstituït el probable instrument de suplici, que sembla que fou un fuet de diversos fils, acabant cadascún d'ells amb dues petites masses de plom, distants uns quatre centímetres.

Tot el cos va ésser maltractat, estant en carn viva en molts llocs, el que explica les masses sagnants que apareixen sobre la túnica als llocs corresponents a les parets sortint dels ossos. Es particularment notable establir una comparació entre la túnica, que fou treta abans de la crucifixió, i el sudari, que va embolicar el cos al baixar de la creu. Les dues relíquies semblen autentificar-se mutuament, per la concordància de les taques, així com per la de les formes anatòmiques.

Els estudis científics no estan encara totalment acabats, essent important que la família reial italiana, a la qual pertany el sudari, autoritzi noves investigacions, efectuades amb els poderosos mitjans que posseeix avui la ciència, dels quals es despendrien segurament interessants resultats.

En espera d'aquests, admirem sense reserves, aquesta prodigiosa obra mestra de la casualitat o de la Providència, com és la imatge de Crist recollida en el sudari. Es la primera fotografia que reprodueix la figura de l'home més célebre del món.

Així acaba l'extraordinària informació de Maurice Bert, que donem als nostres lectors perquè puguin jutjar personalment, segons cadascú entengui, en aquesta apassionant qüestió que la ciència moderna ha posat a la consideració dels investigadors, valent-se de les radiacions infraroges, que tants altres misteris han pogut aclarir fins avui.

Enric CALVET

L'Ensenyament

Intercanvi escolar. — La Secretaria del Comitè de la Correspondència Escolar Internacional, installada a l'Institut Francès de Barcelona ha reemprès els seus treballs amb el fi d'establir un eficaç intercanvi hispano-francès per al bé dels nostres escolars i els de la nació veïna.

Per tot això, l'esmentada Secretaria prega als senyors catedràtics i professors dels Instituts Nacionals i Elementals de Segon Ensenyament, Escoles Normals, Escoles de Comerç, Acadèmies i Collegis particulars d'Espanya, que collaborin a la nostra obra d'unió franco-espanyola, enviant amb la deguda urgència les llistes de deixebles desitjosos de tenir un corresponsal francès a la secretaria de l'esmentat Comitè, senyoreta Josefina Ribelles, carrer de Provença, 325, Barcelona.

Institut de Cultura i Biblioteca Popular de la Dona. — Secció Permanent de Biblioteca Circulant i Pública: Dissabte, dia 14, a les sis de la tarda, i diumenge, dia 17, a les onze del matí: Reunió de lectores dirigides.

Secció Permanent d'Economia i Proveïments: Llista de la setmana: Dilluns, Arròs a la Trianon; dimarts, calamars a la romana; dimecres, "cassoulet d'anec; dijous, api Nornay i patates chip; divendres, aspic de peix; dissabte, tortell de crema. Classes de les tardes: Dimecres, arròs Regència i pastes per a te (pasta fullada).

El menjador econòmic femení funcionarà diàriament, d'una a tres.

El saló de perruqueria presta serveis a preus reduïts.

Secció Permanent d'Organització i Propaganda: La conferència amb projeccions que estava anunciada per al primer diumenge, dia 17, ha estat suspesa per malaltia del senyor conferenciant.

VIDA CORPORATIVA

L'Associació de Porters, Serveis Domèstics i Anàlegs celebrarà el diumenge vinent, dia 17, a les quatre de la tarda, al seu estatge social (Portaferrissa, 7 i 9, primer), la seva Assemblea general ordinària de socis, als quals prega l'assistència.

Institut de Cultura i Biblioteca Popular de la Dona.—L'Institut de Cultura i Biblioteca Popular de la Dona celebrarà Junta general ordinària el diumenge vinent, dia 24 del corrent, a les onze del matí, al seu estatge social, carrer Baix de Sant Pere, 7 i 9, i Verdaguer i Callís, 3. En l'esmentada Junta general es proposarà la reforma d'alguns articles dels Estatuts. En cas de no reunir-se el nombre d'assistents exigit pels seus Estatuts, l'endemà, dia 25, a les cinc de la tarda, se celebrarà sessió de segona convocatòria.



ELS ESPORTS

RUGBY

COMENTARIS AL MARGE

Es virtualment acabat el Campionat de Catalunya. I essent o havent d'ésser aquesta competició la que ens ha de donar la pauta del nivell mitjà de forma actual dels nostres equips i en conseqüència del nostre rugby creiem convenient anotar les consideracions que el seu desenrotllament ens ha suggerit.

No creiem nosaltres que ningú se senti enganyat si assegurem que el panorama rugbístic català és depriment. Aquesta opinió nostra, que sospitem es va generalitzant entre els que viuen del rugby i es penetren de les seves realitats, està exempta, en absolut, del pessimisme que s'ha apoderat dels qui no fa molt escampaven arreu, ingènuament, el més desmesurat dels optimismes.

En efecte. Les malures que afecten sensiblement el nostre esport o més concretament, els qui el practiquen tenen, desgraciadament, caràcter crònic; aquestes malures que no fa molt de temps i des de aquestes mateixes columnes procuràvem desglossar continuen planant damunt dels nostres conjunts i les nostres individualitats. I no obstant, aquestes falles, l'extirpació definitiva de les quals significaria un notable millorament del nostre rugby, no són, ara, les causes úniques que impossibiliten la marxa progressivament ascendent i puixant del nostre rugby. Perquè avui és evident que aquest pateix una incontestable davallada de classe.

Aquesta afirmació no pot sorprendre ningú que el conegui mal sigui superficialment. Cert que encara podem reunir un grapat d'homes de la suficient vàlua per a poder representar-nos en les lluites internacionals amb la dignitat indispensable per a figurar sense menyspreu del nostre nom en el concert internacional; però no és menys cert, al nostre entendre, que de continuar l'estancament i àdhuc el retrocés actual les possibilitats d'èxit del nostre quinze reprentatiu es veuran, a no tardar, notablement reduïdes; car és lògic suposar que les figures que avui en són encara el principal suport no romandran immutables als estralls del temps i als efectes d'una perllongada i nodrida vida esportiva.

A part un quinze de cercle, la vàlua del qual ha sofert en aquests darrers tres anys una paràbola marcadament ascendent, els nostres equips vegeten en un rugby vulgaríssim, superabundant en jugades fatigants i ineficaces; guspires d'encert faciliten de tant en tant estones de bon joc, si l'oportunitat i l'entusiasme poden ésser així qualificats; però en general el joc de campionat (el millor dels jocs, doncs) dels equips catalans no mereix, certament, al pompós adjectiu d'excellent.

Repetim que no presideix aquestes consideracions ni el pessimisme ni el faatalisme. Constatem, només, un fet que no pot passar desapercebut per a ningú que dediqui un xic d'atenció i d'interès a les nostres coses.

I no obstant és evident que el mal o conjunts de mals necessiten amb una certa urgència el remei adient.

Quin és aquest remei? Hem parlat ja repetides vegades de les orientacions que, al nostre modest criteri, podrien facilitar l'endegament del rugby català cap a la missió que té encomanada i que no fa molt de temps, amb motiu de la incorporació de Catalunya a la palestra internacional, albirarem immediata; no repetirem, doncs, conceptes ja esmentats, molt més quan sols es tracten de petits remeis corresponents a petites falles. El deure de tot bon rugbista català, tant si té encomanada a les seves mans la direcció del nostre esport com si d'un simple espectador es tracta, és cercar aquest gran remei.

¿I quin és, repetim aquest gran remei? Noves orientacions que tendeixin a una reconstrucció econòmica dels nostres primers estaments i cercles? ¿Una activa campanya de popularització del rugby arreu de Catalunya, supeditada, naturalment, a les possibliitats econòmiques actuals? ¿Sol·licituds de protecció oficial? ¿Instauració del rugby a tretze?

Ah! El rugby a tretze! Heu-vos ací un delicat i suggestiu tema, que algú creurà completament desplaçat del problema que ens ocupa. I no obstant pot ésser un dels remeis més eficaços si l'esfoç comú per a salvar la modalitat tradicional de la devallada definitiva fracassa com ha fracassat, trist és dir-ho, el propòsit de tots de convertir el rugby en l'esport predilecte, no ja de les masses que prenen l'esport com un espectacle, sinó de l'esportiu conscient, comprensiu i amant de tot ço que dignifica l'esport i el nom de la terra. Fracàs que el reconeixement internacional de Catalunya posa més de relleu, encara. Fracàs del que no hem de culpar ningú, per repugnar-nos tota actitud fiscalitzadora.

Rugby a tretze. Per molt que ens dolgui haver de girar el nostre esguard cap a noves orientacions, caldrà no perdre de vista aquesta modalitat tan ben rebuda allà on no la necessiten com a remei pròpiament dit. Pot arribar el dia que la seva implantació sigui una necessitat patriòtica i esportiva. Pot ésser, en definitiva, la taula de salvació del rugbista català.

I no oblidem que cada dia que passa conquereix nous adeptes allà on tants en té el rugby a quinze; nous aficionats que canten, entusiasmats les belleses i les perfeccions d'una branca que reuneix totes les de l'originària, rebutjant, aïllora, les característiques d'excessiva duresa que de vegades i inevitablement s'imprimeix al rugby per nosaltres conegut.

No ens aboquem, però, a una solució que sols la més imperiosa de les necessitats pot justificar. Avui, encara, podem i devem emprar els mitjans que a la nostra mà estiguin; sols una vegada egotats, i davant la certesa de que el rugby català no pot reaccionar favorablement, caldrà recordar que existeix un altre rugby, les possibilitats del qual semblen ésser il·limitades.

REGUR

Frontó Principal Palace

Avui, dissable, tarda

GURUCEAGA - TEODORO
contra
GABRIEL II - ABARLUCEA

Mà:
ITUARTE - GUTIERREZ
contra
PISTON - UGARTECHEA

FRONTO NOVETATS

Avui, dissabte, tarda, a les 4:

AZURMENDI - URZAY
contra
GALLARTA - LEJONA

Mà, a les 10'15:

ZAGUIRRE - QUINTANA II
contra
ZARRAGA - PEREA

Partits per a demà

MERCEDES-BENZ
ECONOMIA I DURACIO

CAMPIONAT DEL MON

Diumenge vinent, dia 17, tarda

Plaça de Braus Monumental

FREDDY MILLER

Campió del Món

contra

GIRONÈS

el nostre gran campió

Es despatxa a les taquilles oficials d'Olympia i Pl. de Braus Monumental de les 11 del matí a les 9 de la nit, i als Centres de Localitats

ESCACS

DEL MOMENT

La complexitat federativa de la Península celebrarà Assemblea avui a Madrid, on seran representades les Federacions regionals, Comités regionals i clubs diseminats que pertanyen a la Federació Espanyola.

Dins el món dels escacs ibèrics, una Assemblea de l'esmentat organisme té la importància que els assumptes de l'ordre del dia li donen, i en la present tot quant s'ha de tractar és important, des del punt de vista dels escacs catalans.

La tasca portada a cap pel Comité Executiu ha estat gairebé nul·la en tots els aspectes. Solament quan s'ha aixecat un home per tal de voler saber què feia l'esmentat Comitè, ha estat el moment en el qual ha mostrat el seu dinamisme, no per fer escacs, sinó per contestar (?) allò que li demanaven. I aquesta contesta pallesà a tota llum aquella inactivitat a què ens hem referit.

Avui en donarà compte a l'Assemblea, a la qual van homes coneguts de tots, per tal de posar les coses al seu lloc.

D'ençà que la Federació Espanyola sortí de Catalunya, l'any 1933, radicà a Galicia durant l'any, i al 1934 a Madrid, i en tot aquest temps la seva veu, la seva organització, la propagació de llurs activitats, ha estat una cosa morta. ¿Es que és necessari que sigui Catalunya el lloc on hagi de quedar establerta? Si hem de mirar per la importància, per la història, per l'organització, no hi ha dubte que sí. Però hi ha el perill de tornar als temps de les discòrdies entre els dos organismes. I això és una cosa que no convé als escacs catalans.

Ara bé: cal esperar que d'aquesta reunió en surti quelcom, la qual cosa l'afició catalana veuria de bon grat. Aquest arranjament, segons el nostre criteri, hauria ésser: Primer: Un Comité Espanyol, en el qual intervinguessin, com a mínimum, tres Federacions regionals; desdoblament dels càrrecs: president i secretari en un lloc, vice-president i Tresorer en un altre, i la vocalia donar-la a una Federació de les que no ocupessin els càrrecs esmentats. Segon: President de la Federació, el gran amic Garrigosa, soci de mèrit de la Catalana, l'escaquista cent per cent, dotat d'una cultura envejable i d'un dinamisme palesat en totes les ocasions que ha pogut. Caldria que l'acompanyés una persona, a la secretaria, apta i capaç de poder ajudar-lo en totes les iniciatives que l'amic Garrigosa posà de manifest diverses vegades.

Aquesta solució és de preveure que serà del gust de tots els que intervenen als escacs a casa nostra.

Les Federacions Gallega, Valenciana i Centre, o potser un Comitè regional, omplirien els altres càrrecs, si bé importants i de tasca a realitzar, que no tenen la responsabilitat de la més acurada organització, com els primers.

La Federació Catalana hi serà representada pel senyor Garrigosa, i els punts que el Comitè vol modificar seran combatuts, per diferents causes que seria de llarg exposar, la principal de les quals és oposar-se a l'augment de la quota que en l'actualitat satisfà la Catalana.

No hi ha dubte que la Catalana té l'ajut d'altres regions, que en tots moments han deixat entreveure la necessitat absoluta que Catalunya dirigeixi els escacs peninsulars, i per tant, en aquesta ocasió, l'amic Garrigosa trobarà ajut en tot el que proposi, i ensems això representa una bona nota per a Catalunya.

Francesc MEDICO

* * *

Els dies 23 i 24 del present mes la Federació Catalana celebrarà Assemblea extraordinària, a les deu de la vetlla, al seu estatge social, Bellafila, 3, pral.

* * *

Club d'Escacs Barcelona. — Queden poques rondes per a finalitzar el torneig de classificació de jugadors de la categoria A. De resultes de la puntuació establerta fins a la data, són capdavanters els notables jugadors Català, Castellà, Abrahamsons, Maristany i Solà.

* * *

Escacs Comtal Club. — El proper dia 26 del present tindrà lloc, en aquesta entitat, una reunió dels jugadors que s'inscriguin al campionat social que donarà començament el dia primer de març. Es de preveure una lluita plena d'entusiasme en totes les categories.

* * *

Penya Sol. — Segueix el campionat social en aquesta entitat, i es desenvolupa enmig d'un gran interès. En els dos grups de categoria A són els capdavanters els notables elements Pérez i Estrada. En les altres categories, B i C, segueixen les rondes amb resultats molt igualats per als primers llocs.

* * *

Club d'Escacs Badalona. — El passat diumenge tingué lloc una festa escaquista per tal de fer el repartiment de premis del darrer Campionat de Badalona per equips, organitzat per aquesta entitat, sota els auspicis i sostenimient de la Federació Catalana.

Ensems, el president de la Catalana declarà constituït el tercer Comitè Comarcal, que radicarà a la veïna ciutat, la qual cosa féu que les seves paraules fossin fortament aplaudides.

* * *

Català Escacs Club. — Durant el present mes de febrer i el de març se celebrarà una sèrie de festes escaquistes, organitzades per aquesta entitat, per tal de commemorar el III aniversari de la seva fundació.

Hi haurà un torneig per equips, partides comentades, simultànies, a cegues, conferències, etc.

* * *

Ha sortit el número del "Butlletí" de la Federació Catalana corresponent al mes de febrer, que continua essent interessant en la part literària i tècnica. A més publica els dos primers problemes del seu concurs.

Pilota Basca

Partits per a demà

CLUB BASCONIA
(Frontó Novetats)

Primer, a les deu, de concurs, grup B: Sunyer i Campos contra Crous i Icard.

Segon, del mateix grup: Escudero II i Marcelo contra Capella i Escudero I.

Tercer, de primera categoria: Vàzquez i Jordà contra Campabadal i Gamper.

Quart, d'entrenament: Ronom i F. Steegmann contra Llopard i Amat.

CLUB MANISTA
(Frontó Amàlia)

Primer, a les nou: Vicià i Verdú, vermells, contra Santaeulàlia i Blasco, blaus.

Segon, a dos quarts de deu: Acebal i Bilbao, vermells, contra Sarria i Mayo, blaus.

Tercer, a un quart d'onze: Nebot i Ricard, vermells, contra Romero i Vaquer, blaus.

Quart, a les onze: Castillo I Muntaner, vermells, contra Almela i Zúñiga, blaus.

CLUB CATALUNYA DE PALAMA
(Frontó Barcelona)

Primer, a pala, a les vuit: Galve i Divi contra Lluch i Ferrando.

Segon, a pala, a dos quarts de nou: Sala i Cros contra Molines i Osuna.

Tercer, a mà, a les nou: Ponç II i Seguer contra Navarro I Mestres.

Quart, a mà, a dos quarts de deu: Bofarull i Albalate contra Elorza i Sabadell.

CLUB JAI-ALAI ARAGONES
(Frontó Jai-Alai)

Primer, a les nou: Ateres I i Altamirano, vermells, contra Jiménez I i Jiménes II, blaus.

Segon: Garcia i Gómez, vermells, contra Mateo i Anatollo, blaus.

Tercer: Montes i Alpuente, vermells, contra Toran II i Pueyo, blaus.

Quart: Edoy Escolano, vermells, contra Floro i Sánchez, blaus.

CLUB BETI-JAI
(Frontó Principal Palace)

Primer, a les deu: Rodelles i Sabadell contra Boldú i Gamá.

Segon, a tres quarts d'onze: Vàzquez i López contra Matesanz i Alfredo.

Tercer, a dos quarts de dotze: Oller i Matesanz I contra Bands i Guruceaga II.

Quart, a un quart d'una: Isidor II i Artal contra Salsamendi II i Torrents I.

BOXA

A la vigília del Campionat del món

Tots els detalls per al gran matx de campionat del món dels pesos ploma, que se celebrarà diumenge a la tarda a la Monumental, han estat ja ultimats, i els dos boxadors, acabada la seva preparació, esperen tranquil·lament l'hora del combat. Els organitzadors ens comuniquen que el pesatge dels boxadors tindrà efecte, d'acord amb els reglaments, vuit hores abans del combat, o sigui diumenge a les 10 del matí. Recordem que el límit estipulat a la categoria pes ploma són els 57.153 quilos. També ens assabenten la imminent arribada a Barcelona de diversos representants de diaris estrangers. L'àrbitre, que és el suís M. Devernaz, és esperat avui. Es tracta d'un dels primers àrbitres estrangers que va actuar a Barcelona, amb motiu de disputar-se el campionat d'Europa dels welters entre Alís i Piet Hobin.

Sembla que els organitzadors no s'han pogut posar d'acord amb els de l'Espanyol a fi que el partit que ha de celebrar aquest club amb el València, a can Ràbia, es fes al matí. Ho sentim pels jugadors dels dos equips, els quals saben que haurien assistit amb molt de gust al combat.

Responent al que publicava ahir un diari amb relació al matx Gironès-Miller, el nostre collega "La Humanitat" ha publicat un article titulat "Rebentisme... o altra cosa", que signa el senyor Lluís Aymamí, del qual reproduïm el que segueix:

"Francament, que això ho escrigui un periodista esportiu, apologista de la boxa, quan un boxador de la localitat va a disputar un Campionat del món, ens sembla d'un rebentisme exagerat i insòlit. Per no qualificar-ho d'altra manera.

Ens mereix tot el respecte l'home que diu que la boxa és això, allò i el de més enllà. Comprenem el desdeny dels que diuen que hi ha altres preocupacions més importants que un combat de boxa. El que no comprenem, el que no podem admetre sense una manifestació d'estranyesa, són determinades i inconcebibles actituds, que tenen el seu qualificatiu adequat.

Tenim el convenciment que tot el que s'insinua en aquesta campanya rebentista és fals. Perquè tenim en un alt concepte Gironès. I perquè tenim aquesta convicció és pel que hem escrit aquestes ratlles, com a catalans, i sense haver passat per les oficines de l'empresa organitzadora."

Subscrivim sincerament les paraules del company.

PERIODISTES ESTRANGERS A BARCELONA

Es troben a Barcelona els periodistes francesos següents, enviats especials dels seus respectius diaris: Paul Olivier, de "Paris Soir"; Peters, de "L'Auto", i Antoine, de "L'Intransigeant".

NOTA OFICIAL DE LA FEDERACIO ESPANYOLA DE BOXA

La Federació Espanyola de Boxa ha rebut de la International Boxing Union l'autorització reglamentària perquè el combat que disputaran Frederic Miller i Josep Gironès sigui vàlid per al títol de campió del món del pes ploma que detenta el primer dels esmentats boxadors.

La International Boxing Union ha delegat la Federació Espanyola perquè controli aquest campionat.

La Federació Suïssa de Boxa ha designat, a petició de la Internacional Boxing Union, el senyor Duvernaz perquè actuï d'àrbitre-Jutge únic.

15 de febrer del 1935.

Natació

II ANIVERSARI DE LA MORT DE TOMAS PALMADA

Havent-se complert el dia 13 d'aquest mes el segon aniversari de la mort del que fou en vida president del Club de Natació Atlètic, senyor Tomàs Palmada i Arumí (q. e. p. r.), el Consell Directiu de l'Atlètic anirà demà al matí a dipositar un ramell de flors a la seva tomba.

Per tant invita tots els seus associats i amics que vulguin concórrer a aquest acte. El lloc de reunió serà a la plaça de Palau, davant la parada del tramvia núm. 36, a les dotze del migdia.

Per aquest motiu, s'adverteix a tots els participants al concurs social de Balamà que està celebrant l'Atlètic, que els partits corresponents a demà, estan ajornats.

EL CONCURS D'HIVERN DEL C. N. BARCELONA
Equip C contra D

La sessió del Concurs d'Hivern que demà al matí se celebrarà al C. N. Barcelona, es presenta interessantíssima per tractar-se en primer terme de la primera actuació dels equips C i D dels grups respectius, que de presentar-se sense "forfaits", preveurà una emotiva competició en els dos encontres a efectuar, ja que s'ha procurat en el possible establir una màxima igualtat en la composició dels equips.

En el primer grup destaca com a prova d'alt interès la de 100 metres lliures, per reunir dos elements destacadíssims en l'especialitat de la velocitat pura, Sabata, l'actual detentor del rècord nacional de la distància, i Sabater, el jove nedador que, a jutjar per les seves darreres actuacions, es troba en la seva millor forma.

Davant d'aquest al·licient, la transcendència d'aquesta cursa és justificada, ja que els resultats que s'obtinguin posaran de manifest les possibilitats actuals de dues figures imprescindibles per a la natació catalana en les proves d'sprint.

No menys esperat és l'encontre de water-polo, en el qual actuaran J. M. Puig, Cabrejas I, Sabata, R. Jiménez i Gonçal Jiménez i Brull, entre els més destacats, només que per haver figurat nombroses vegades en els encontres internacionals, són una garantia indiscutible per a l'èxit d'aquesta segona reunió.

Les actuacions que en les darreres competicions ens han volgut oferir els nedadors debutants hauran d'ésser superades en aquest Concurs d'Hivern, si hom té en compte la joventut i les moltes possibilitats d'aquests.

Aquesta circumstància ha obligat el C. N. Barcelona a posar una especial cura en la confecció dels equips del Grup B, que, per ésser molt anivellades les seves forces, resulta difícil emetre pronòstics, però sí augurar en totes les sessions una forta lluita i potser una actuació inesperada que pot desfer tots els càlculs tècnics davant les actuacions futures dels equips del Segon Grup del Concurs d'Hivern tan tradicional al nostre Club degà.

Atletisme

PROGRAMA ATHLEIC PER A DEMA

La Federació Catalana d'Athletisme ens tramet el programa de proves següent que es disputarà demà:

A l'Estadi de Montjuic. Matí i tarda: II campionat de Catalunya Universitari de neòfits. Organització B.U.C.

A Arenys de Mar. Matí: campionat de cross del Maresme, i segona Volta a peu a Arenys (8 quilòmetres), prova de lliure participació. Organització: Secció d'Excursions de l'Ateneu Arenyenc.

ELS PRE-SELECCIONATS PER A INTEGRAR L'EQUIP CATALA DE CROSS

La Federació Catalana d'Atletisme ens tramet, perquè els donem a conèixer, els noms dels atletes pre-seleccionats per a formar l'equip català de Cross que haurà de participar en el Campionat Peninsular que es disputarà a Donòstia el dia 3 de març.

La llista de noms, per ordre alfabètic, és com segueix: Manuel Andreu, Antoni Badia, Just Borràs, Francesc Camí, Josep Fontserè, Geroni Joan, Antoni Gracia, Jordi Mesalles, Joan Miquel, Josep Mir, Lluís Miró, Angel Mur i Vicenç Navarro.

La F. C. d'A. ha disposat que els entrenaments de conjunt dels atletes pre-seleccionats se celebrin els dimecres i divendres de cada setmana, i es reuneixin a les 7'15 del vespre a l'Escola del Treball (Urgell, 187), a partir d'ahir, divendres, i tenint en compte les característiques especials d'enguany del Cross de Donòstia ha decidit també sotmetre els pre-seleccionats a una prova que tinque tindrà lloc demà, diumenge, a les tres de la tarda, a l'Estadi.

VOLTA A PEU A SANT BOI I FESTIVAL INTERCLUB DEL BAIX LLOBREGAT

La Unió Esportiva Santboiana, per tal de cooperar a la campanya Segell pro Infància, ha emprès l'organització d'un esdeveniment atlètic que, sota el patronatge de l'Ajuntament de la vila de Sant Boi de Llobregat, tindrà lloc en aquella localitat demà, diumenge, i que consisteix en la celebració de la cursa a peu "Volta a Sant Boi", i d'un festival interclub reservat, aquest darrer, als clubs de la comarca.

DEMA ES DISPUTARA EL CAMPIONAT DEL MARESME, DE CROSS COUNTRY I II VOLTA A ARENYS

A hores d'ara ja són molts els clubs del Maresme que s'han inscrit a aquest campionat, així com també bastants de fora el Maresme: Girona, Barcelona, etc. Hom preveu un èxit ben notable, i creix a cada moment l'interès i l'entusiasme, tant pel nombre igualtat d'atletes inscrits d'indiscutible vàlua, com pel nombre i valor dels premis oferts. Les inscripcions quedaran tancades avui a la nit i cal adreçar-se a la S.E.A.A., Passeig Xifré, 10, Arenys de Mar, o a la Federació Catalana d'Atletisme, Floridablanca, 101, principal, 1a., Barcelona.

CURSA A PEU I MARXA ATLETICA PER A VETERANS

Acció Athlètica segueix amb entusiasme l'organització de les proves per a atletes veterans que se celebraran el dia 31 de març al Parc de la Ciutadella.

Els organitzadors, que han viscut i coneixen els primers passos del nostre atletisme, han triat el Parc per a la celebració de la cursa a peu (4 quilòmetres i mig) i la marxa atlètica) 9 quilòmetres) per tractar-se del lloc més clàssic de la nostra ciutat, on tingueren oportunitat els ex-atletes de lluir les seves facultats durant la seva actuació esportiva.

Tots recordem els destacats especialistes que actuaren en les proves de cursa i marxa del Parc i de l'entusiasme que les seves gestes produïren en el nombrós públic que les presenciava i esperem que aquesta prova per a veterans farà resorgir els vells valors athlètics que actuaran pel seu amor a l'esport i per a estimular els joves atletes per tal que segueixin la seva preparació a benefici propi i de l'atletisme en general.

Rem

II TORNEIG D'HIVERN DEL CLUB MARITIM

Es porten a terme, per part del Comitè de Rem del Club Marítim de Barcelona, els preparatius per tal de formar i seleccionar els equips que hauran de concórrer a tan espectacular prova.

Enguany s'ha d'afegir la participació en les referides proves de sis iols a quatre remers i timoner. En conjunt, es mobilitzaran 48 remers, 12 timoners i tres capitans-entrenadors, dividits en la següent forma:

Tres equips d'outriggers a vuit remers i timoner.

Tres equips d'outriggers a quatre remers i timoner.

Tres equips d'outriggers a dos remers i timoner.

Tres equips de skif.

Tres equips de iols a quatre de primera categoria.

Tres equips de iols a quatre de segona categoria.

Aquests equips estaran dividits en tres grups, o sia equip Blau, que estarà sota les ordres del cap d'equip senyor Jaume Gil. Equip Blanc, senyor Joan Brossa, i equip Verd, senyor Francesc Verdugo.

Aquestes regates es faran en un recorregut de 500 metres en línia recta, i, per tant, degut al poc trajecte a recórrer, seran, de fet, regates de velocitat i tindran lloc, per tal de facilitar la seva presència, en la Dàrsena de Sant Beltran, o sia davant del Club organitzador. La primera prova serà fixada per al dia 10 de març, l'horari de la qual donarem a conèixer oportunament. Serà al matí.

La puntuació serà la següent:

Equip primer classificat de cada classe, puntuarà cinc punts.

Equip segon classificat de cada classe, puntuarà tres punts.

Equip tercer classificat de cada classe, puntuarà un punt.

El grup o color que hagi assolit millor puntuació, serà guanyador d'una magnífica copeta per a cada un dels equipiers. Els classificats en segon i tercer lloc se'ls lliurarà un premi de cooperació.

De més a més s'establirà un premi especial per a l'equip que a judici del Jurat demostri més bon estil de voga i conjunt, fomentant així la formació d'equips com cal.

Ciclisme

La III Pujada a Santo Domingo

Organitzada per "Excelsius", el proper diumenge, dia 17, se celebrarà a Bilbao aquesta prova a la qual, ultra els germans Trueba i U. Bastida, s'han inscrit darrerament F. Esquerra, Luki Lizaso, Claudi Leturiaga, Gregori Idigoras, Naçari Mínguez, Joan Larrinoa i altres.

Els organitzadors tenen el convenciment que aquesta tercera pujada a Santo Domingo superarà l'èxit obtingut en les dues proves anteriors.

Una nova victòria d'Escuriet

Al Velòdrom de Jesús i Maria se celebrà una prova que havia despertat gran interès per la qualitat dels corredors participants.

Triomfà el valencià Antoni Escuriet, seguit de Lluís Pujol, Prats i Ferrando; Vicenç Albinyana es retirà per indisposició.

Marià Canyardó hi assistí, però com a espectador.

Esports de Neu

A la Molina

CURSA INTERCLUB DEL CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA

Demà tindrà lloc a la Molina la cursa interclub de fons tal com està anunciat en el calendari de la Federació. Es organitzada per l'Esquí Club Català, secció del Centre Excursionista de Catalunya.

El nombre d'inscrits és força crescut.

CAMPIONAT SOCIAL DE LA UNIO EXCURSIONISTA DE CATALUNYA

Demà, diumenge, se celebraran a les pistes de la Molina les proves de descens i slalom del campionat social de la Unió Excursionista de Catalunya. En aquesta prova hi prendran part gran nombre de participants.

Amb aquestes curses finirà el campionat social d'enguany.

CURSA SOCIAL DEL GRUP EXCURSIONISTA DE L'ORFEO GRACIENC A LA MOLINA

D'acord amb el calendari de la Federació Catalana d'Esquí, demà tindrà lloc a les pistes de la Molina la cursa social del Grup Excursionista de l'Orfeó Gracienc.

CURSA INFANTIL INTERCLUB SEGON ANY

Per a la cursa infantil interclub que, organitzada pel Grup Excursionista de l'Orfeó Gracienc, tindrà lloc demà, diumenge, al matí, a les pistes de la Molina, hi ha molt d'entusiasme entre els petits esquiadors, essent en bon nombre els inscrits. S'han rebut molts premis de diversos amics de l'esport de l'esquí que volen associar-se a la festa dels petits.

CURSA SOCIAL DEL C. E. RAFAEL DE CASANOVA

Demà se celebrarà a les pistes de la Molina la cursa social d'esquí del C. E. Rafael de Casanova.

A Núria

Demà, a Núria, tindrà lloc la primera reunió dels esquiadors de les comarques gironines, organitzada pel Grup Excursionista i Esportiu Gironí.

El Club alpí Núria ha ofert un "Trofeu Núria".

Dades oficials de la neu a la Vall:
Pistes del Santuari, 25 centímetres.
Pistes de Noucreus, 50 cm.
Pistes de Noufonts, 50 cm.
Pistes de Coma de l'Embut, 60 cm.

Futbol

El Torneig de Lligues

El partit Espanyol-València es jugarà a la tarda

Les possibilitats que veiérem abans d'ahir que el partit Espanyol-València pogués jugar-se al matí per tal que l'afició pogués presenciar les dues manifestacions esportives que han de tenir lloc demà, s'han esfumat.

Sabem, no obstant, que les gestions es portaren a cap, però no pogueren donar el resultat que tothom esperava. Ho lamentem per la contrarietat que haurà causat als aficionats.

Un darrer prec a l'Espanyol. Ja que no s'ha pogut arribar a un acord respecte al que deixem esmentat, ¿seria possible que el partit el comencessin més aviat?

L'EQUIP DEL BARCELONA.—El Barcelona continua encara amb una sèrie de jugadors lesionats. Soler fa llit a causa de la grip, Guzman està internat a la Mutual Esportiva, a Raix no se li ha pogut treure encara els punts de sutura que li hagueren d'aplicar a la ferida que es produí a una mà, Ramon continua lesionat i Sales, provat ahir, demostrà no estar encara en condicions.

Aixi, doncs, els jugadors que ahir sortiren en autocard cap a Bilbao, són: Noguers i Francàs, porters; Zabalo, Arana i Rafa, Mitjos: Pedrol, Berkersy i Lecuona, mitjos: Rovira, Vantolrà, Trujillo, Escolà, Morera i Pagès, davanters. D'aquests jugadors es formarà l'equip que jugarà contra l'Arenes, per bé que entre els esmentats n'hi ha algun que no se sap encara si podrà actuar a causa de petites lesions.

Acompanya l'expedició el doctor Soler Julià, el qual tindrà cura dels jugadors, i a l'hora del partit podrà reconèixer-los per a decidir si poden o no poden prendre part en la lluita.

Per telègrat

FUTBOL

L'equip del Madrid. — Madrid, 13.— El Madrid ha preparat el seu equip per a l'encontre que es jugarà diumenge al camp del Patronat contra el Betis sevillà, partit que pot ésser definitiu per a la classificació del campionat de Lliga, car de vèncer el Betis portaria cinc punts d'avantatge al seu immediat seguidor.

L'equip de Madrid serà el següent: Zamora, Ciriaco, Quincoces, Pere Regueiro, Bonet, León, Eugenio, Lluis Regueiro, Safiudo, Hilario i Lazcano.

Hi ha la novetat de la reaparició de Ciriaco a l'equip del Madrid. — Cosmos.

El del Betis. — Sevilla, 15. — El Betis presentarà el següent equip contra el Madrid:

Urpiaga, Areso, Aedo, Peral, Gómez, Larrinoa, Timimi, Adolfo, Unamuno, Lecue, Saro. — Cosmos.

I el del Donòstia. — Sant Sebastià, 15. — Diumenge el Donòstia presentarà davant el Racing de Santander, en el partit que es jugarà a Atocha, el següent equip:

Rojo, Goyeneche, Arana, Amadeo, Ayestaran, Irastorza, Artola, Insausti, Olivares, Ipiña i Ortega.

No pot actuar Cholín per estar malalt. — Cosmos.

ESCACS

Alekhine a València. — [illegible]a, 15. — Procedent d'Eivissa, ha arribat el campió mundial d'escacs, Alekhine, i la seva distingida esposa, els quals han estat obsequiats amb un banquet ofert per la Junta Directiva de la Federació valenciana d'escacs.

Als salons de l'Ateneu Mercantil ha començat el torneig d'exhibició. Alekhine ha jugat quaranta partides simultànies. — Cosmos.

Carnet de l'excursionista

Sortides per a demà

El **Centre Excursionista Poblet** efectuarà una excursió a Cerdanyola, sota el següent itinerari: Horta, Valldaura, Can Sardà, Granja Flor de Maig, Monflorit i Cerdanyola.

Sortida de l'estatge social a dos quarts de vuit del matí.

— La Secció d'Excursions de l'**Ateneu Polytechnicum** i la subsecció d'Aviació Esportiva efectuaran una visita al camp de l'Escola d'Aviació Barcelona.

Inscripció fins avui, dissabte, a les vuit del vespre. Lloc de reunió: Plaça d'Universitat, a les deu del matí

— El **Centre Excursionista Natura** (Club Alpí Martinenc) efectuarà les següents sortides per a esquiar: als Rasos de Peguera, amb el servei d'autòmnibus de la F. E. E. C. Lloc de reunió: Muntaner, 8, a les tres de la tarda d'avui, dissabte.

A la Molina. Lloc de reunió: Estació del Nord, a les cinc del matí de demà, diumenge.

— Els Minyons de Muntanya del **Club d'Esports de Muntanya** efectuarà les següents sortides:

Primera categoria: Sant Cugat, Can Ganxet i Sant Cugat.

Segona categoria: Santa Coloma de Gramenet, turó de Gramenet, collet de les ermites, Canyet, La Conreria, font Beter i Mollet.

Tercera categoria: Breda, Riells, turó de Morou, pla de l'Espinal, Santa Fe, Campins i Sant Celoni.

— La Secció d'Arxiu del **Centre Excursionista Rafel Casanova** ha organitzat una excursió a Sant Llorenç dels Morunys, des d'on s'efectuaran diverses excursions a Busa, santuari del Lord, gorges del Cardener, la Coma, etc.

E. C. D. de la Secció fa avinent que resten algunes places per al segon autocar, i a partir d'avui poden retirar els senyors socis i familiars els tiquets del viatge, que són de 13'50 pessetes.

La sortida tindrà lloc a les quatre del matí del davant de l'estatge social, Travessera, 151, primer.



Casa BASTIDA

Passeig de Gràcia, 18

6 an Basar de Sastreria i Camiseria Sistema Nord-americà

La liquidació de totes les existències a qualsevol preu es fa necessària, volem fer una transformació completa i presentar la Casa amb assortiments completament nous; realitzem totes les existències, que passen d'un milió de pessetes, als preus següents:

SASTRERIA				CAMISERIA			
100.000 Vestits	des de	10'—	ptes.	100.000 Calçotets	des de	1'95	ptes.
100.000 Vestits llana	"	25'—	"	100.000 Camises	"	4'95	"
100.000 Vestits d'estam	"	50'—	"	100.000 Pijames	"	4'95	"
100.000 Pantalons	"	4'95	"	100.000 Colls	"	0'50	"
100.000 Pantalons patent	"	7'95	"	100.000 Mitjons	"	0'50	"
100.000 Pantalons llana	"	11'65	"	100.000 Samarretes cotó	"	0'95	"
100.000 Impermeables	"	10'—	"	100.000 Samarretes seda	"	1'50	"
100.000 Imper. plomes	"	15'—	"	100.000 Corbates	"	0'50	"
100.000 Trinxeres	"	10'—	"	100.000 Mocadors	"	0'25	"
100.000 Txecs	"	15'—	"	100.000 Mocadors seda	"	0'50	"

LIQUIDEM 100.000 ABRICS DE "PANYO" I DE PELL, a 25, 50 i 75 PESSETES

Encara que estiguem situats al Passeig de Gràcia som la SASTRERIA I CAMISERIA més econòmica de Barcelona.

Secció de Vestits i Abrics de NEN a mida: Per a totes les edats i diferents formes, amb teles de gran chic estil anglès, des de **40** pessetes.

Secció de Vestits i Abrics d'HOME, a mida: Diferents formes i teles de gran fantasia estil anglès, des de **50** pessetes.

Secció de Vestits d'etiqueta: Smokings, Fracs, Jaquès, des de **100** pessetes.

En ocasió de celebrar el senyor Bastida el cinquantenari de comerciant barceloní, ofereix al públic en general l'ocasió d'ésser ric, i regalarà, en proporció a la compra, una participació de la Rifa d'un billet adquirit a la Loteria de Maria Illa.

NOTA: Els qui de fora vulguin servir-se de la nostra casa, poden escriure, adjuntant 0'50 pessetes en segells, i rebran figurins, mostres i un sistema especial per a prendre les mides, amb les instruccions per a rebre l'encàrrec abans de cinc dies.

PASTILLAS MORELLÓ



són la vertadera medicació balsàmica per a la Tos, Bronquitis, Catarros, Asma, etc.

Capsa petita UNA pesseta

FIRA DE LEIPZIG, PRIMAVERA 1935
del 3 al 9 de Març
60 °/. DE REBAIXA
als ferrocarrils alemanys
Per a informació al
LEIPZIGER MESSAMT LEIPZIG
o al Delegat Oficial Honorari per a Catalunya i Aragó
GUILLERMO SCHUL — Muntaner, 180 — BARCELONA
Telèfon 72505 — De 3 a 4 tarda

URINARIES

EL MES EFICAÇ, COMODE, RA-PID, RESERVAT I ECONOMIC

(AMBDOS SEXES)

Sense lavatges injeccions ni altres molèsties, i sense que ningú no se n'assabenti, guarireu ràpidament de la blenorràgia gonorrea (gota militar), cistitis, prostatitis, leucorrea (flujxo blanco en les senyores) i altres malalties de les vies urinàries en ambdós sexes per antigues i rebels que siguin, present durant unes quantes setmanes quatre o cinc Cassets Collazo per dia. Callmen els dolors al moment i eviten complicacions i recaigudes. Demaneu opuscle gratis a Farmàcia Collazo, Horteza, 2 Madrid i reu: 17 pessetes

PHILIPS

COMPTAT i LLARGS TERMINIS



RÀDIO UNIVERSITAT
Rda UNIVERSITAT, 1

Pensió "LA MUNDIAL"
Viatgers. Dispesera i est. Ventilades habitacions. Hospital, 135, p. pr. tel. 1129

APARELLS FOTOGRAFICS
Prismàtics, Binocles, Cinemes Pellícules Pathé-Baby, Màquines, Fonògrafs de totes menes. Discos, etc., etc.
JOIES - BRILLANTS
Tot de veritable ocasió
Compra, venda i canvi
CASA BAGUÉS
Carrer de Sant Pau, 6 (prop de les Rambles) - T. 14237 - BARCELONA

Mercat d'Ocasions
COMPRA - VENDA - CANVI de Mobles, Pianos, Ràdios, Caixes de cabals, Màquines d'escriure i de cosir, Maletes, Discos, etc.
TOT D'OCASIO
Corts Catalanes, núm. 414
Telèfon 30422

Fomento Hipotecario de Cataluña
MÚTUA DE CRÉDIT
Préstecs en hipoteques. Nues propietats indivisos i rendes. Gestió sense avanços. Interès 6 per 100. - Oficina Méndez Núñez, 7, principal

PIANOS
PLAZOS
ALQUILER
MARISTANY
LAURIÁ